

R O M Â N I A
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA I PENALĂ
DECIZIA PENALĂ NR.1115/A
Ședința publică din data de 26 mai 2023
Curtea constituită din:
PREȘEDINTE: JDERU CLAUDIA
JUDECĂTOR: ADOMNIȚEI SABINA
JUDECĂTOR: ARSENIE LIANA NICOLETA
GREFIER: VÂLSAN ELENA

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție este reprezentat prin **procuror Căpățână Luiza**.

Pe rol se află pronunțarea asupra apelurilor declarate de către **Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție** și de **apelanții - intimați -inculpați Cataramă Cătălin Marian și Hosu Dan**, împotriva sentinței penale nr. 1090 din data de 24.09.2020 și a încheierii din data de 20.07.2020 pronunțate de Tribunalul București - Secția I Penală, în dosarul nr. 3603/3/2017.

Dezbaterile au avut loc în cadrul ședinței publice din data de 26 aprilie 2023, fiind consemnate în încheierea de ședința de la acea dată, ce face parte integrantă din prezenta Decizie penală, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, redacta și pronunța hotărârea, conform art. 391 alin.1 Cod de procedură penală, a stabilit termen pentru redactarea și pronunțarea hotărârii la data de 26 mai 2023, astăzi, când, în aceeași compunere, a decis următoarele:

C U R T E A,

Deliberând asupra apelurilor penale de față, constată următoarele:

Prin **sentința penală nr.1090 din data de 24 septembrie 2020 pronunțată în dosarul nr. 3603/3/2017, Tribunalul București – Secția I Penală** a hotărât următoarele:

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a C.p.p., a achitat-o pe inculpata **Toncescu Angela** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *cumpărare de influență în formă continuată*, prev.de art.292 alin.1 C.p. cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplic.art.35 C.p. (3 acte materiale).

A constatat că inculpata a fost reținută pe o durată de 24 de ore, începând cu data de 26 septembrie 2016 ora 16.25, până la data de 27 septembrie 2016, ora 16.25.

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.a C.p.p., l-a achitat pe inculpatul **Tatu Ion-Sorin** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *trafic de influență*, prev.de art.291 alin.1 C.p. cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000.

A constatat că inculpatul a fost reținut pe o durată de 24 de ore, începând cu data de 26 septembrie 2016 ora 14.15, până la data de 27 septembrie 2016, ora 14.15.

În baza art.396 alin.5 rap.la art.16 alin.1 lit.a C.p.p., l-a achitat pe inculpatul **Hosu Dan** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *trafic de influență*, prev.de art.291 alin.1 C.p. cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000.

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I C.p.p., l-a achitat pe inculpatul Hosu Dan sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *dare de mită*, prev.de art.290 alin.1 C.p. cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000.

În baza art.47 C.p. rap.la art.360 alin.1, 2 și 3 C.p., l-a condamnat pe inculpatul Hosu Dan la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *instigare la infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic*.

În baza art.47 C.p. rap. la art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, l-a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *instigare la infracțiunea de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unei persoane neautorizate la asemenea informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite*.

În temeiul art.39 alin.1 lit.b, C.p., a contopit pedepsele principale aplicate inculpatului Hosu Dan în pedeapsa cea mai grea, de 2 ani și 6 luni închisoare, pe care a sporit-o cu 1/3 din quantumul celeilalte pedepse (pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare), în final inculpatului dându-i-se spre executare pedeapsa principală de 3 ani închisoare.

În baza art.91 C.p., a suspendat sub supraveghere executarea pedepsei de 3 ani închisoare, pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani și 6 luni, stabilit conform art.92 C.p.

În baza art.93 alin.1 C.p. a impus inculpatului ca pe durata termenului de supraveghere să respecte următoarele măsuri de supraveghere și obligații:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune Ilfov, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;
- d) să comunice orice schimbare a locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.93 alin.2 C.p., a impus inculpatului să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de Serviciul de Probațiune Ilfov sau organizat de acesta în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art.93 alin.3 C.pen., a dispus ca inculpatul să presteze, pe durata termenului de încercare, o muncă neremunerată în folosul comunității, pe o durată de 80 de zile (instituții în cadrul cărora se va executa obligația: Primăria Comunei Jilava sau Școala nr.1 Jilava).

A dispus ca măsurile de supraveghere și obligațiile impuse să fie comunicate Serviciului de Probațiune Ilfov, desemnat cu supravegherea inculpatului.

A atras atenția inculpatului că nerespectarea măsurilor de supraveghere, neexecutarea obligațiilor ce îi revin pe durata termenului de supraveghere, săvârșirea unei noi infracțiuni atrag revocarea suspendării și executarea pedepsei în regim de detenție.

A constatat că inculpatul a fost reținut pe o durată de 24 de ore, începând cu data de 26 septembrie 2016 ora 15.07, până la data de 27 septembrie 2016, ora 15.07.

În baza art.396 alin.5 rap. la art.16 alin.1 lit.b teza I C.p.p., a dispus achitarea inculpatului **Cataramă Cătălin Marian** sub aspectul săvârșirii infracțiunii de *luare de mită*, prev. de art.289 alin.1 C.p. în referire la art.7 lit.c din Legea nr.78/2000.

În baza art.360 alin.1,2 și 3 Cp C.p.p., l-a condamnat pe inculpatul Cataramă Cătălin Marian la pedeapsa de 2 ani și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *acces ilegal la un sistem informatic*.

În baza art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, l-a condamnat pe același inculpat la pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare pentru săvârșirea infracțiunii de *folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unei persoane neautorizate la asemenea informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite*.

În temeiul art.39 alin.1 lit.b C.p., a contopit pedepsele principale aplicate inculpatului Cataramă Cătălin Marian în pedeapsa cea mai grea, de 2 ani și 6 luni închisoare, pe care a sporit-o cu 1/3 din quantumul celeilalte pedepse (pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare), în final inculpatului dându-i-se spre executare pedeapsa principală de 3 ani închisoare.

În baza art.91 C.p. a suspendat sub supraveghere executarea pedepsei de 3 ani închisoare, pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani și 6 luni, stabilit conform art.92 Cp.

În baza art.93 alin.1 C.p. a dispus că pe durata termenului de supraveghere, inculpatul va respecta următoarele măsuri de supraveghere și obligații:

- a) să se prezinte la Serviciul de Probațiune București, la datele fixate de acesta;
- b) să primească vizitele consilierului de probațiune desemnat cu supravegherea sa;
- c) să anunțe în prealabil schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește cinci zile;
- d) să comunice orice schimbare a locului de muncă;
- e) să comunice informații și documente de natură a permite controlul mijloacelor sale de existență.

În baza art.93 alin.2 C.p., a impus inculpatului să frecventeze un program de reintegrare socială derulat de Serviciul de Probațiune București sau organizat de acesta în colaborare cu instituții din comunitate.

În baza art.93 alin.3 C.pen., a dispus ca inculpatul să presteze, pe durata termenului de încercare, o muncă neremunerată în folosul comunității pe o durată de 80 de zile (instituții în cadrul cărora se va executa obligația: Direcția Generală de Asistență Socială și Protecție a Copilului Sector 1 sau Fundația pentru promovarea sancțiunilor comunitare).

A dispus ca măsurile de supraveghere și obligațiile impuse să fie comunicate Serviciului de Probațiune București, desemnat cu supravegherea inculpatului.

A atras atenția inculpatului că nerespectarea măsurilor de supraveghere, neexecutarea obligațiilor ce îi revin pe durata termenului de supraveghere, săvârșirea unei noi infracțiuni atrag revocarea suspendării și executarea pedepsei în regim de detenție.

În baza art.275 alin.3 C.p.p., cheltuielile judiciare avansate de stat cu privire la inculpații Toncescu Angela și Tatu Ion-Sorin au rămas în sarcina acestuia.

În baza art.274 alin.1 și 2 C.p.p., au fost obligați inculpații Hosu Dan și Cataramă Cătălin Marian la plata a câte 10.000 lei fiecare, cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut, în esență următoarele:

Prin rechizitoriul nr.250/P/2016 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Direcția Națională Anticorupție – Secția de combatere a corupției s-a dispus trimiterea în judecată a **inculpaților**:

- **Hosu Dan** pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- *trafic de influență*, prev.de art.291 alin.1 C.p. cu ref.la art. 6 din Legea 78/2000;
- *instigare la acces ilegal la un sistem informatic, în formă continuată*, prev.de art.47 C.p. rap.la art.360 alin.1, 2 și 3 C.p. cu aplic.art.35 alin.1 C.p. (3 acte materiale);
- *instigare la folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, în formă continuată*, prev.de art.47 C.p. rap.la art. 12 lit.b din Legea nr.78/2000 cu aplic.art. 35 alin.1 C.p.(3 acte materiale);

- *dare de mită*, prev.de art.290 alin.1 cu aplic.art. 6 din Legea 78/2000;

toate cu aplic.art.38 alin.1 C.p.;

- **Tatu Ion-Sorin** pentru săvârșirea infracțiunii de:

- *trafic de influență*, prev.de art. 291 alin.1 C.p.cu ref.la art.6 din Legea 78/2000;

- **Cataramă Cătălin Marian** pentru săvârșirea infracțiunilor de:

- *acces ilegal la un sistem informatic, în formă continuată*, prev.de art.360 alin.1, 2 și 3 C.p. cu aplic.art.35 alin.1 C.p.(3 acte materiale);
- *fals informatic, în formă continuată*, prev.de art.325 C.p. cu aplic.art. 35 alin.1 C.p. (3 acte materiale);

- *folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, în formă continuată*, prev.de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 cu aplic.art.35 alin.1 C.p. (3 acte materiale);

- *luare de mită*, prev.de art.289 alin.1 C.p. cu aplic.art.7 lit.c din Legea 78/2000, toate cu aplic. art.38 alin.1 C.p.

- **Toncescu Angela** pentru săvârșirea infracțiunii de *cumpărare de influență*, faptă prev.și ped. de art.292 alin.1 C.p., rap.la art.6 din Legea 78/2000 (3 fapte), toate cu aplic. art.38 alin.1 C.p.

Prin încheierea de ședință din data de **07.07.2020** (fila 194, vol.V, dosar fond), Tribunalul București – Secția I Penală, raportat la modul în care au fost descrise faptele, la rezoluția infracțională comună care rezidă din modalitatea în care procurorul a înțeles să descrie pretinsa activitate infracțională, la doctrina și jurisprudența specifice în materie a schimbat încadrarea juridică dată faptelor reținute în sarcina inculpatei Toncescu Angela prin rechizitoriu, din trei infracțiuni de cumpărare de influență într-o singură infracțiune de *cumpărare de influență, în formă continuată*, prev.de art.292 alin.1 C.p. cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplic.art.35 C.p. (3 acte materiale).

Prin aceeași încheiere, prima instanță a înlăturat din încadrarea juridică așa cum a fost prezentată de parchet, infracțiunea de *fals informatic, în formă continuată*, prev.de art.325 C.p. cu aplic.art.35 alin.1 C.p. (3 acte materiale), reținută în sarcina inculpatului Cataramă Cătălin Marian, apreciind că potrivit practicii judiciare și doctrinei, infracțiunea de fals se regăsește prin absorbție în infracțiunea prev.de art.360 alin.3 Cod penal.

De asemenea, tot în ceea ce îl privește pe inculpatul Cataramă Cătălin Marian, Tribunalul a înlăturat din încadrarea juridică forma continuată la infracțiunile de *acces ilegal la un sistem informatic* prev.de art.360 alin.1, 2 și 3 Cod penal, respectiv *folosirea în orice mod direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite*, prev.de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000.

Prin încheierea de ședință din data de **20.07.2020** (fila 194, vol.V, dosar fond), Tribunalul a admis cererile formulate de inculpații Toncescu Angela și Tatu Ion Sorin, prin apărători aleși și a constatat nulitatea absolută a punerii în executare a măsurilor de supraveghere tehnică încuviințate, respectiv prelungite prin încheierile pronunțate de judecătoria de drepturi și libertăți în cadrul Tribunalului Sibiu în dosarul de urmărire penală nr.56/D/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție D.I.I.C.O.T. - Biroul Teritorial Sibiu, (preluate în prezenta cauză) efectuate în baza mandatelor de supraveghere tehnică nr.121/UP, 122/UP, 123/UP, 124/UP, 125/UP, 126/UP, 127/UP, 128/UP, 129/UP, 130/UP,- toate din 11.11.2015, mandatelor de supraveghere tehnică nr.150/UP, 151/UP, 152/UP, - toate din 10.12.2015 și mandatelor de supraveghere tehnică nr.19/UP, 20/UP - din 04.02.2016, excluzând din materialul probator toate procesele-verbale de redare a rezultatelor activităților de supraveghere tehnică sus-menționate. Prin aceeași încheiere de ședință s-a constatat nulitatea absolută a procedurii probator și a mijloacelor de probă obținute în baza mandatelor de siguranță națională nr.002100 din 23.03.2015, nr.004648 din 21.09.2015 și nr.002232 din 22.03.2016, emise în baza încheierilor prin care au fost autorizate măsuri de supraveghere tehnică de Înalta Curte de Casație și Justiție și s-a dispus excluderea din materialul probator a notelor de redare a rezultatelor activităților de supraveghere tehnică sus-menționate.

Argumentele avute în vedere la adoptarea acestei soluții au fost analizate pe larg în considerentele încheierii pronunțate la acea dată, în considerentele sentinței prima instanță punctând doar că aceasta a avut la bază Deciziile Curții Constituționale nr.302/2017, nr.734/2017, nr.91/2018, nr.802/2018, nr.26/2019 și nr.55/2020, prin raportare la momentul soluționării camerei preliminare, la data de 26.04.2017, încheiere definitivă la 11.01.2018. În acest context, Tribunalul văzând amendarea de către Curtea Constituțională a textelor de lege ce reprezintă sediul materiei cererilor formulate, în egală măsură reorientându-se și practica judiciară, a apreciat că, fiind vorba de sancțiuni cu nulitatea absolută, ele pot fi invocate

inclusiv în cursul cercetării judecătorești, neexistând nicio procedură remediu în faza de judecată prin care să poată fi înlăturată vătămarea.

În urma analizării actelor și lucrărilor dosarului, prima instanță a reținut, raportat la acuzațiile aduse de procuror celor patru inculpați, în esență, următoarele:

I. Acuzațiile de trafic de influență/cumpărare de influență, reținute în sarcina inculpaților Toncescu Angela, Hosu Dan și Tatu Ion-Sorin:

a) Actul material reținut cu privire la inculpații Hosu Dan-Toncescu Angela

Potrivit *actului de sesizare a instanței*, referitor la inculpatul Hosu Dan, s-a reținut, în esență, că în perioada 10.04.2015-22.12.2015, acesta i-ar fi pretins inculpatei Toncescu Angela - membru al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A., și, ulterior președinte al Consiliului de Administrație al societății susmenționate - încheierea unui contract de consultanță obținând încheierea acestuia, ulterior înțelegerii, în data de 22.12.2015, între societatea S.C. Despăgubiri Accidente Vătămări, în cadrul căruia inculpatul Hosu Dan deținea funcția de director general și societatea de asigurări S.C. Carpatica Asig S.A., în cuantum total de 480.000 de euro, în schimbul promisiunii inculpatului Hosu Dan că va determina membrii Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară să adopte decizii favorabile atât societății S.C. Carpatica Asig S.A., cât și persoanelor din conducerea acesteia, prin neîndeplinirea de către membrii Consiliului A.S.F., a unor acte care intrau în atribuțiile lor de serviciu (neintroducerea societății în administrare specială, respectiv nedeclararea stării de insolvență a societății), ori prin îndeplinirea unor acte contrare atribuțiilor de serviciu (avizarea inculpatei Toncescu Angela pentru funcția de președinte al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A., precum și a inculpatului Stoicescu Liviu Andrei pentru funcția de director general al S.C. Carpatica Asig S.A., în contextul în care cei doi nu îndeplineau condițiile legale pentru ocuparea acestor funcții).

Corelativ, în sarcina inculpatei Toncescu Angela s-a reținut că în intervalul 10.04.2015-22.12.2015, i-ar fi promis - în calitate de membru al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A. Sibiu - inculpatului Hosu Dan încheierea unui contract de consultanță și a aprobat, în calitate de președinte al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A., încheierea acestuia, ulterior înțelegerii, în data de 22.12.2015, între societatea S.C. DAV, în cadrul căruia inculpatul Hosu Dan deținea funcția de director general și societatea de asigurări S.C. Carpatica Asig S.A., în cuantum total de 480.000 de euro, în schimbul promisiunii inculpatului că va determina membrii Consiliului A.S.F. să adopte decizii favorabile atât societății S.C. Carpatica Asig S.A., cât și persoanelor din conducerea acesteia, prin neîndeplinirea de către membrii Consiliului A.S.F., a unor acte care intrau în atribuțiile lor de serviciu, ori prin îndeplinirea unor acte contrare atribuțiilor de serviciu (avizarea inculpatei Toncescu Angela pentru funcția de președinte al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A., precum și a inculpatului Stoicescu Liviu Andrei pentru funcția de director general al S.C. Carpatica Asig S.A., în contextul în care cei doi nu îndeplineau condițiile legale pentru ocuparea acestor funcții).

Astfel, pe baza probelor – care în opinia procurorului au atins standardul probator pentru a se dispune trimiterea în judecată (enumerate și expuse pe larg în hotărârea instanței de fond), în ceea ce-l privește pe inculpatul Hosu Dan, acuzarea a reținut că acesta s-a angajat, utilizând relațiile apropiate pe care le avea cu vice-președintele Autorității de Supraveghere Financiară pe Sectorul instrumentelor și investițiilor financiare, Ursache Mircea, să intervină pentru influențarea favorabilă a voturilor exprimate în cadrul Consiliului A.S.F., legate de situația financiară a S.C. Carpatica Asig S.A. sau de situația persoanelor numite sau ce urmau a fi numite în funcții de conducere la societatea de asigurări, respectiv Toncescu Angela și Stoicescu Liviu Andrei iar în schimbul intervenției pe lângă diverși factori decizionali din cadrul Autorității de Supraveghere Financiară, Dan Hosu a pretins încheierea unui contract de consultanță între S.C. Despăgubiri, Accidente, Vătămări S.R.L. (societate al cărui asociat este Vlad Bogdan Hosu, fiul lui Dan Hosu) și S.C. Carpatica Asig S.A., obiectul contractului

vizând acordarea de consultanță societății de asigurări în materia despăgubirilor acordate în baza contractelor de asigurare.

Contractul susmenționat a și fost încheiat în data de 08.01.2016, între S.C. Despăgubiri Accidente SRL, prin reprezentant legal Tănase Daniel, administrator și S.C. Carpatica Asig S.A., prin reprezentant legal Liviu Andrei Stoicescu, director general al S.C. Carpatica Asig S.A., la solicitarea și în complicitate cu numita Toncescu Angela. Obiectul contractului îl constituia soluționarea cererilor de despăgubiri în caz de vătămări corporale și/sau decese (riscuri acoperite de polița RCA în dosarele în care Carpatica Asig S.A. avea calitatea de asigurator de răspundere civilă), soluționarea amiabilă a laturii civile a proceselor penale în dosarele în care Carpatica Asig S.A. avea calitatea de asigurator de răspundere civilă, precum și recuperarea de către Carpatica Asig S.A. a sumelor plătite drept despăgubiri de la persoana răspunzătoare de producerea pagubei. Contractul a fost încheiat pe o durată de 4 ani, începând de la data semnării, valoarea contractului fiind de 10.000 euro + TVA lunar, cu o valoare totală de 480.000 de euro. Contractul încheiat a fost oneros pentru societatea de asigurări, în contextul în care la momentul încheierii acestuia societatea de asigurări avea angajați doi avocați ce desfășurau activități similare, la costuri mult mai scăzute.

Acuzarea a mai arătat că, în schimbul acestor promisiuni și, ulterior, în schimbul încheierii contractului, în intervalul aprilie 2015- martie 2016, inculpatul Hosu Dan s-a angajat să-și trafice influența și și-a traficată această influență efectiv, în mod direct, asupra unui membru al Consiliului A.S.F., respectiv asupra numitului Ursache Mircea, pentru influențarea votului din cadrul Consiliului A.S.F., în vederea urgentării procedurii de avizare de către A.S.F. a inculpaților Toncescu Angela și Stoicescu Liviu Andrei, în funcțiile de președinte al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A., respectiv director general al S.C. Carpatica Asig S.A. și în vederea nesancționării inculpatei Toncescu Angela de către Consiliul A.S.F., pentru nereguli constatate în activitatea anterioară. Totodată, Hosu Dan a urmărit ca membrii Consiliului A.S.F., prin voturile exprimate în cadrul ședinței de consiliu din 04.08.2015 să mențină, în mod artificial, măsura redresării pe bază de plan, a S.C. Carpatica Asig S.A., în contextul în care societatea încă din luna iulie 2015 avea o situație financiară care impunea închiderea procedurii de redresare financiară, retragerea autorizării de funcționare și constatarea stării de insolvență, ca urmare a necapitalizării acesteia cu o sumă de circa 100 milioane de euro.

Cu privire la acest act material, în sarcina inculpatei Toncescu Angela, acuzarea a reținut că în intervalul 10.04.2015-22.12.2015, aceasta i-ar fi promis - în calitate de membru al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A.- inculpatului Hosu Dan, încheierea unui contract de consultanță și a aprobat, în calitate de președinte al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A., încheierea acestuia, ulterior înțelegerii, în data de 22.12.2015, între societatea S.C. Despăgubiri Accidente Vătămări, în cadrul căruia inculpatul Hosu Dan deținea funcția de director general și societatea de asigurări S.C. Carpatica Asig S.A., în cuantum total de 480.000 de euro, în schimbul promisiunii inculpatului Hosu Dan că va determina membrii Consiliului A.S.F. să adopte decizii favorabile atât societății S.C. Carpatica Asig S.A., cât și persoanelor din conducerea acesteia, prin neîndeplinirea de către membrii Consiliului A.S.F., a unor acte care intrau în atribuțiile lor de serviciu (neintroducerea societății în administrare specială, respectiv nedeclararea stării de insolvență a societății), ori prin îndeplinirea unor acte contrare atribuțiilor de serviciu (avizarea inculpatei Toncescu Angela pentru funcția de președinte al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A., precum și a inculpatului Stoicescu Liviu Andrei pentru funcția de director general al S.C. Carpatica Asig S.A., în contextul în care cei doi nu îndeplineau condițiile legale pentru ocuparea acestor funcții).

Potrivit *acuzării*, situația de fapt privind acest act material de cumpărare de influență reținută în sarcina inculpatei Toncescu Angela și, corelativ, a infracțiunii de trafic de influență reținută în sarcina inculpatului Hosu Dan a fost confirmată prin: interceptările efectuate în cauză pe acest segment de analiză al celor două infracțiuni, declarațiile martorilor Urcan

Tamara și Blejan Cătălin Ovidiu (vol.2 d.u.p., filele 38-46), raportul detaliat din 15.04.2016, al Fondului de Garantare al Asiguraților, administrator temporar al S.C. Carpatica Asig S.A., începând cu data de 07.03.2016 (vol.4 d.u.p., filele 183-236 și vol.8 d.u.p., filele 280-300), declarațiile inculpatului Stoicescu Liviu Andrei [care a recunoscut învinuirea adusă, respectiv complicitate la infracțiunea de cumpărare de influență, în legătură cu încheierea acestui contract. Acest inculpat a precizat că a avut cunoștință, încă din cursul anului 2015, chiar de la inculpatul Hosu Dan de demersurile celui din urmă, în vederea traficării influenței pe lângă membrul A.S.F., Ursache Mircea, pentru favorizarea inculpatei Toncescu Angela, că el însuși a apelat la inculpatul Hosu Dan pentru a obține avizarea sa în funcția de director general al S.C. Carpatica Asig S.A., și că, contractul de consultanță încheiat în ianuarie 2016 între firma al cărui director general era inculpatul Hosu Dan și societatea Carpatica Asig S.A. este considerat de către inculpatul Stoicescu Liviu Andrei *”ca o mulțumire pentru Hosu Dan din partea numitei Toncescu Angela pentru sprijinul pe care acesta i-l acordase anterior în vederea avizării”* (volumul 2 d.u.p., filele 176-177)].

Inculpata Toncescu Angela a negat învinuirile aduse (vol.2 d.u.p., filele 178-183) iar inculpatul Hosu Dan s-a prevalat de dreptul de a nu da nici o declarație (volumul 2 d.u.p., filele 186-190).

În raport de poziția procesuală a inculpatului Stoicescu Liviu Andrei, în conformitate cu dispozițiile art.478 și următoarele din Codul de procedură penală, a fost încheiat la data de 21.11.2016 un acord de a recunoaștere a vinovăției de către inculpatul Stoicescu Liviu Andrei (vol.1, d.u.p. filele 115-143), dispunându-se aplicarea unei pedepse de 1 an și 8 luni închisoare, cu suspendarea executării acesteia sub supraveghere pe o perioadă de 2 ani, conform art.92 al.2 din Codul penal, sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la cumpărare de influență, prev.de art.48 alin.1 C.p. rap.la art.292 alin.1 C.p. cu ref.la art.6 din Legea nr.78/2000.

Prim-vicepreședintele A.S.F., martorul Ursache Mircea a precizat că-l cunoaște pe Hosu Dan și că cei doi se află în relație de amicitie, discutând în repetate rânduri cu inculpatul despre situația financiară a S.C. Carpatica Asig S.A. (vol.2, d.u.p., filele 135-137). Martorul a declarat: *”Menționez că în majoritatea discuțiilor pe care le purtam cu Hosu Dan, acesta mă întreba dacă există vreo posibilitate de a salva Carpatica Asig S.A. în sensul identificării unor investitori care să preia societatea (pachetul majoritar și obligațiile). Nu i-am transmis lui Hosu Dan informații sau documente ce au fost avute în vedere la ședințele Consiliului de Conducere al ASF. Însă am fost întrebat de acesta despre soluțiile sau despre decizii ale Consiliului cu privire la Carpatica Asig S.A. Deși martorul neagă că ar fi primit solicitări de la inculpat, în sensul favorizării S.C. Carpatica Asig S.A., martorul Vorniceanu Marius, vicepreședinte al A.S.F., a precizat că, principalii susținători ai autorizării în calitate de președinte al C.A. al S.C. Carpatica Asig S.A., a numitei Toncescu Angela, au fost Coca Constantinescu Gheorghe-Cornel și Ursache Mircea. Martorul a mai relatat (vol.2, d.u.p., filele 130-134): Menționez că intenționat am prezentat ambele rapoarte în cadrul ședinței deoarece rezulta clar din actul de control că Toncescu Angela nu îndeplinea condițiile de integritate (în sensul că aceasta conducea ca un președinte deși în drept nu îndeplinea această funcție în cadrul societății de asigurări) pentru a fi numită în funcția de președinte. Menționez că în cadrul tuturor ședințelor în care s-a discutat problema Carpatica Asig S.A, Coca Constantinescu Gheorghe-Cornel și Ursache Mircea aveau o atitudine favorabilă acestei societăți de asigurări.*

De asemenea, a fost audiat în calitate de martor și numitul Tănase Daniel (vol.2, d.u.p., filele 4-7), administrator al S.C. Despăgubiri Accidente Vătămări, care a precizat că, atât el, cât și inculpatul Hosu Dan l-au cunoscut pe Stoicescu Liviu Andrei încă din anul 2009. Martorul nu a putut explica, într-un mod coerent, împrejurările în care a fost încheiat contractul cu societatea de asigurări, dar a precizat că știe că în ianuarie 2016 s-a încheiat acest contract, fără a se emite însă vreo factură și fără a se încasa vreo sumă de bani de la S.C. Carpatica Asig S.A. În fapt, din întreg probatoriul administrat în cauză rezultă că acest

contract încheiat în ianuarie 2016 nu și-a mai produs efectele juridice, întrucât în data de 02.03.2016, atât numiții Stoicescu Liviu Andrei, Toncescu Angela, cât și alți angajați ai S.C. Carpatica Asig S.A. au fost reținuți de către D.I.I.C.O.T. - Biroul Teritorial Sibiu și, ulterior, arestați de către Tribunalul Sibiu, sub aspectul săvârșirii unor infracțiuni de fals informatic în legătură cu denaturarea situației financiare a S.C. Carpatica Asig S.A. (volumul 9, du.p., filele 123-152).

În analiza standardului probator, Tribunalul a avut ca punct de plecare soluția de excludere a interceptărilor efectuate în cauză, reținând că o pondere substanțială a materialului probator a fost reprezentat de acestea. Deși nu a avut în vedere la analiza și coroborarea probelor acele interceptări, judecătorul cauzei pe fond le-a inserat în sentință, întrucât au fost avute în vedere de procuror în susținerea acuzațiilor, iar dispoziția de excludere a judecătorului este nedefinitivă, ea putând fi atacată odată cu fondul.

După eliminarea interceptărilor, Tribunalul observă că materialul probator se reduce, în esență la înscrisurile atașate în volumele de urmărire penală reprezentând procedura de avizare a inculpatei Toncescu Angela și a numitului Stoicescu Liviu, declarația martorului Stoicescu Liviu și a unor declarații de martori audiați pe aspecte punctuale reținute în contextul faptic redat în rechizitoriu.

Analiza judecătorului a plecat de la conținutul constitutiv al celor două infracțiuni reținute în acuzare, prin prisma *verbum-ului regens* ale acestora și a elementelor de tipicitate obiectivă și subiectivă.

În esență, reține judecătorul cauzei, de altfel, comun pentru toate acuzațiile de cumpărare de influență și trafic de influență analizate pe acest palier, pe baza înscrisurilor existente în volumele de urmărire penală, următoarea situație de fapt legată de S.C. Carpatica S.A. și de persoana inculpatei Toncescu Angela :

La data de 27.03.2015, prin adresa nr.4128656, S.C. Carpatica Asig S.A. a comunicat Autorității de Supraveghere Financiară – Sectorul asigurărilor-reasigurărilor, Direcția autorizare și avizare, propunerea de modificare a actului constitutiv al societății, în sensul reducerii numărului membrilor Consiliului de Administrație, de la cinci la trei și nominalizarea, pentru funcția de președinte al Consiliului de Administrație, a inculpatei Toncescu Angela .

Ulterior, în datele de 17.04.2015, respectiv 30.04.2015, S.C. Carpatica Asig S.A. a trimis alte două adrese, prin care a solicitat Autorității de Supraveghere Financiară să ia act de hotărârile Adunării Generale a Acționarilor S.C. Carpatica Asig S.A., privind numirea inculpatei Toncescu Angela în funcția de președinte al Consiliului de Administrație.

Prin adresa nr.2306 din 18.05.2015, înregistrată la "Cabinet vice-președinte" și adresată Consiliului de Supraveghere Financiară, se propune suspendarea oricăror demersuri de autorizare a vreunei persoane pentru a ocupa funcții de conducere la S.C. Carpatica Asig S.A., până la finalizarea și valorificarea unei acțiuni de control inopinat la sediul societății susmenționate, întrucât existau suspiciuni privind manipularea de către angajații societății de asigurări a datelor financiare raportate, în vederea denaturării gradului de solvabilitate a societății. Totodată, în cuprinsul adresei se mai preciza că existau indicii că, acționarii și persoanele împuternicite la conducerea societății au primit, prin contractele de consultanță, putere de decizie și-au exercitat atribuții specifice persoanelor din conducerea societății, fără a fi evaluate și aprobate de A.S.F., instituindu-se, practic, la nivelul societății de asigurări o supra-conducere exercitată de către consultanți. Nota a fost întocmită de către directorii Direcției de supraveghere și control și Direcției reglementare-autorizare, respectiv de către directorul de cabinet al vice-președintelui, Marius Vorniceanu, fiind, ulterior, avizată pentru includerea pe ordinea de zi, de către Marius Vorniceanu și, ulterior, aprobată pentru includerea pe ordinea de zi de către președintele Mișu Negrițoiu.

Controlul, la care s-a făcut mențiune în nota respectivă, s-a desfășurat în intervalul 22.04-24.04.2015, 28.04-30.04.2015 și 05.05-08.05.2015, la sediul S.C. Carpatica Asig S.A., prilej cu care, s-au consemnat abateri ce pot avea implicații asupra deciziei de aprobare a

doamnei Toncescu Angela ca președinte C.A. la societatea Carpatica Asig S.A. ”.....întrucât doamna Toncescu Angela s-a implicat în conducerea societății mai înainte de a primi aprobarea menționată mai sus din partea A.S.F., în calitate de împuternicit al întreprinderii individuale Carabulea Ilie și a întreprinderii individuale Carabulea Oprea”.

De altfel, prin Nota Comisiei de control din 15.06.2015, întocmită de Sectorul asigurări-reasigurări, s-a propus sancționarea membrilor Consiliului de Administrație ai Carpatica Asig S.A. cu amendă și înlocuirea procedurii de redresare financiară a societății Carpatica Asig S.A. pe bază de plan de redresare cu procedura de redresare prin administrare specială.

În data de 20.05.2015, a avut loc ședința Consiliului A.S.F. conform Procesului verbal de ședință -volumul 7, filele 296-317, prilej cu care, a fost discutată la punctul 6, o notă, aprobată anterior pentru includerea pe ordinea de zi de președintele A.S.F. și în care se solicita suspendarea oricărui demers de autorizare a unei persoane propuse pentru a ocupa o funcție la S.C. Carpatica Asig SA. Deși respectiva notă fusese aprobată pentru includerea pe ordinea de zi de către președintele A.S.F. și avizată anterior de vice-președintele A.S.F. pe Sectorul asigurări-reasigurări, Vorniceanu Marius, în ședința din 20.05.2015, Consiliul a decis retragerea notei respective de către Sectorul asigurări-reasigurări de pe ordinea de zi.

În data de 23.06.2015, a avut loc o nouă ședință a Consiliului A.S.F. , conform procesului verbal de ședință - volumul 7, filele 122-150, la care au participat următorii membri: Negrițoiu Mișu, Constantinescu Coca Cornel, Ursache Mircea, Vorniceanu Marius, Marcu Gheorghe, Armeanu Daniel Ștefan, fiind absenți Giurescu Ion și Biro Albin. Cu acest prilej, la punctul 9 al ordinii de zi a fost prezentată Nota privind situația societății Carpatica Asig S.A., în care se propunea sancționarea tuturor membrilor Consiliului de Administrație al Carpatica Asig cu o amendă de 50.000 de lei fiecare și cu retragerea aprobării privind activitatea de asigurare, precum și înlocuirea procedurii de redresare financiară a societății pe bază de plan de redresare, cu procedura de redresare prin administrare specială. La punctul 10 de pe ordinea de zi, a figurat Nota privind solicitarea societății Carpatica Asig S.A. de a aproba numirea inculpatei Toncescu Angela în funcția de președinte al Consiliului de Administrație. Cu prilejul dezbaterilor, numitul Ursache Mircea a susținut numirea în funcția de președinte al C.A., a numitei Toncescu Angela , precizând că: ”îndeplinește toate condițiile”, iar numitul Coca Constantinescu a propus stabilirea unor criterii în baza cărora au fost sancționați toți membrii Consiliului de Administrație, cu excepția numitei Toncescu Angela .

În data de 02.07.2015 a avut loc dezbaterile în cadrul Consiliului A.S.F. privind propunerea de numire a inculpatei Toncescu Angela , conform procesului verbal nr.33 al ședinței A.S.F. din data de 02.07.2015 - volumul 7, filele 151-180 în funcția de președinte al C.A. al S.C. Carpatica Asig S.A., prilej cu care, aceasta a fost interviuată de către membrii consiliului.

În data de 09.07.2015, președintele A.S.F. a emis Decizia nr.1586 privind aprobarea numirii inculpatei Toncescu Angela în funcția de președinte al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A. (Decizia nr. 1586 din data de 09.07.2015, volumul 7, fila 189).

Ulterior, prin Hotărârea Consiliului de Administrație din 16.07.2015, format din Toncescu Angela , Coșa Maria și Crideanu Georgeta, s-a hotărât nominalizarea, în vederea avizării de către A.S.F., în funcția de director general al S.C. Carpatica Asig S.A., a numitului Stoicescu Liviu Andrei (Hotărârea Consiliului de Administrație din 16.07.2015, volumul 7, fila 195).

Prin Nota nr.1117 din 10.08.2015 a Serviciului autorizări activități de asigurare-reasigurare (Nota nr.1117 din 10.08.2015, volumul 7, filele 196-198), s-a propus Consiliului A.S.F. aprobarea în funcția de director general al S.C. Carpatica Asig S.A., a numitului Stoicescu Andrei Liviu, propunere însușită în cadrul ședinței de Consiliu a A.S.F., în data de 12.08.2015 (Proces verbal de ședință, volumul 7, filele 212-229). Aprobarea a fost consimțită prin Decizia președintelui A.S.F nr. 1983 din 24.08.2015 (volumul 7, fila 230).

De asemenea, în volumul 7, filele 323-331 se află adresa Direcției Supraveghere și Control din cadrul A.S.F. nr.9088 din 16.12.2015 prin care se solicită societății de asigurări ca, în termen de trei zile calendaristice, să informeze Autoritatea de Supraveghere Financiară cu privire la măsurile întreprinse și asumate prin Planul de redresare financiară, precum și cu privire la calculul marjei de solvabilitate disponibile, a marjei de solvabilitate minime și fondului de siguranță aferente activității de asigurări generale, precum și situația activelor admise să acopere rezervele tehnice pentru data de 15.12.2015.

Acesta este contextul factual în care se reține că inculpata ar fi promis și ulterior încheiat cu inculpatul Hosu Dan un contract de consultanță între firma administrată, în fapt, de către Hosu Dan, S.C. Despăgubiri Accidente Vătămări S.R.L. și societatea de asigurări, cei doi beneficiind de complicitatea numitului Stoicescu Liviu Andrei, în schimbul traficării influenței de către beneficiar asupra membrilor Consiliului A.S.F. pentru obținerea unor decizii favorabile S.C. Carpatica Asig S.A. și persoanelor din conducerea acesteia, respectiv Toncescu Angela și Stoicescu Liviu-Andrei.

În dosarul de urmărire penală se găsește, în volumul 4 la fila 125, Nota întocmită de martorul Stoicescu Liviu prin care a propus Consiliului de Administrație al Carpatica SA, încheierea contractului cu DAV, ce poartă mențiunile olografe efectuate de inculpata Toncescu Angela privind avizul favorabil al notei, stabilind un preț de 10.000 de euro pe lună, începând cu 15.01.2016.

De asemenea, în volumul 4 u.p., filele 116-118 se regăsește contractul de consultanță nr.413040 din 13.01.2016.

Așadar, instanța de fond constată că într-adevăr, S.C. Carpatica Asig S.A. a încheiat la data de 13.01.2016 un contract de consultanță cu societatea S.C. Despăgubiri Accidente Vătămări SRL, aspect necontestat, însă ceea ce acuzarea trebuia să demonstreze era faptul că încheierea acestui contract era rezultatul onorării promisiunii făcute de inculpata Toncescu Angela către coinculpatul Hosu Dan, care pretinsese încheierea acestuia în schimbul traficării de influență asupra numitului Ursache Mircea, membru al Consiliului ASF, pentru influențarea votului din cadrul consiliului, în vederea urgentării procedurii de avizare a acesteia în funcția de președinte a al Consiliului de Administrație a Carpatica, a numitului Stoicescu Liviu în funcția de director general în cadrul Carpatica și, totodată pentru menținerea, în mod artificial, a măsurii redresării Carpatica pe bază de plan deși, așa cum se arată situația financiară a societății impunea constatarea stării de insolvență.

Pornind de la aceste repere în probațiune, judecătorul cauzei pe fond a constatat că, dată fiind reconfigurarea materialului probator, ca urmare a excluderii interceptărilor efectuate în cauză, nu se poate susține că acuzațiile formulate față de cei doi inculpați rezultă din probele administrate în cauză, care sunt insuficiente pentru a respecta standardul probator.

În etapa cercetării judecătorești inculpata Toncescu Angela s-a prevalat în continuare de exercitarea dreptului la tăcere.

În aceeași fază a procesului penal, inculpatul Hosu Dan a fost audiat la termenul de judecată din 27.02.2018, ocazie cu care a negat acuzația de trafic de influență, arătând că nu a promis și nici nu a lăsat să se înțeleagă faptul că ar putea să o ajute pe Toncescu Angela în procedura de avizare, și nici nu i s-a cerut acest lucru. În acest sens a arătat că pentru ocuparea funcțiilor de conducere se impune avizul ASF, care are un consiliu format din 9 membrii din care inculpatul arată că îi cunoștea doar pe Ursache Mircea - vicepreședinte pe piața de capital și pe Marius Vorniceanu - vicepreședinte pe asigurări, precizând însă că față de niciunul dintre cei doi nu și-a traficât influența și nici nu putea să o facă. A învederat inculpatul că pe Ursache îl cunoștea de multă vreme, dezvoltase o relație de amicitie, dar nu amesteca amicitia cu problemele de serviciu, precizând că martorul nici nu a participat la ședința la care a fost avizată inculpata, iar în ceea ce îl privește pe martorul Vorniceanu arată că a purtat o singură discuție cu acesta timp de 20 minute în biroul martorului Ursache pe probleme de asigurări, chestiuni generice și publice. Referitor la coinculpată, Hosu Dan a arătat în fața judecătorului că o cunoaște, era “un nume” în domeniul asigurărilor și discuta cu aceasta probleme de

asigurări, discuții generale, în care îi transmitea aspecte pe care le știa de la Ursache dar care erau informații publice, ce țineau de domeniul funcționării asigurărilor. Nu în ultimul rând, inculpatul a arătat că inculpata Toncescu Angela și martorul Stoicescu nici nu aveau nevoie de intermediari întrucât cunoșteau toți membrii consiliului, coinculpata era cunoscută drept "regina asigurărilor", lucrase cu Mișu Negrițoiu, inculpatul știa că aceasta îndeplinește toate condițiile pentru a fi avizată iar martorul Stoicescu, la rândul său, îl cunoștea foarte bine pe Vorniceanu Marius. În ceea ce privește contractul de consultanță încheiat cu Carpatica, inculpatul a arătat că nu își poate explica poziția procesuală a martorului Stoicescu Liviu în condițiile în care a purtat discuții cu acesta înainte de încheierea contractului, a realizat beneficiile încheierii lui și a propus încheierea acestuia iar când contractul a ajuns în Consiliul de administrație l-a susținut, în calitate de director general, alături de domnul Nășărău, în calitate de director de daune.

Reține instanța de fond că prima chestiune ce se impune a fi clarificată prin prisma probelor administrate în cauză pleacă de la susținerile procurorului care a arătat că inculpata Toncescu Angela nu îndeplinea condițiile pentru a fi numită în funcția de președinte al consiliului de Administrație al Carpatica, arătând că acest aspect rezultă din declarația martorului Vorniceanu Marius, lăsând să se înțeleagă că această împrejurare ar fi reprezentat interesul pentru care a apelat la coinculpatul Hosu Dan pentru ca acesta din urmă să își trafice influența asupra martorului Ursache, membru în Consiliul ASF.

Audiat în faza cercetării judecătorești la termenul din data de 21.05.20198, martorul Vorniceanu Marius a arătat că la momentul de referință al dosarului era vicepreședinte al ASF, controla sectorul de asigurări, context în care a precizat că în acea perioadă a efectuat mai multe controale la Carpatica S.A., având cunoștință că echipa de control constatare mai multe nereguli, legate de solvabilitatea și lichiditatea societății, menționând că nu poate preciza dacă, în acel raport de control se constataseră și nereguli în aplicația IT, constând în modificarea, manipularea și schimbarea indicatorilor. A mai învederat martorul că din sesizarea doamnei Abrudan și a documentației ce o însoțea rezulta că inculpata Toncescu Angela se comporta ca și președinte al Consiliului de Administrație deși nu era autorizată de ASF, aspect care ținea de comportamentul acesteia și care, alături de alte deficiențe constatate, l-au condus la concluzia să susțină în plen că aceasta nu trebuie avizată. A adăugat martorul, cu ocazia aceleiași audieri că deficiențele constatate se datorau și fostei conduceri dar și inculpatei pentru că lucra împreună cu ei, fiind consultant numit de proprietarul Carpatica. În aceste condiții, martorul a arătat că avea obligația de a informa Consiliul despre cele constatate și cum, Carpatica, în aceeași perioadă ceruse avizarea inculpatei, a solicitat ca cele două rapoarte să fie analizate în aceeași ședință, motivat de faptul că din punct de vedere al condițiilor legale Toncescu Angela le îndeplinea, însă, raportat la constatările rezultate din rapoartele întocmite avea dubii cu privire la numirea acesteia ca președinte în consiliul de Administrație al Carpatica. A mai precizat martorul că nu a îndrăznit nimeni, nici din interiorul și nici din exteriorul ASF să îi ceară să voteze pe aceste chestiuni într-o anumită modalitate, era cunoscută poziția sa categorică. A mai precizat, încă o dată martorul că din punct de vedere al condițiilor legale: vechime, experiență, îndeplinirea atribuțiilor în decursul timpului, inculpata le îndeplinea (n.r. în vederea avizării) însă din punct de vedere al oportunității, al reputației, ca rezultat al controlului efectuat a apreciat că nu se impune avizarea, arătând că el crede că au mai fost cazuri când Consiliul condus de Mișu Negrițoiu nu a avizat anumite persoane raportat la criteriile de reputație și că, din câte își amintește s-a discutat în Consiliu, fără să poată preciza data, că în procesul de autorizare trebuie să se țină seama și de aspectele de reputație atât raportat la persoanele fizice cât și la firme. În același context martorul a arătat că își menține declarațiile privind îndeplinirea condițiilor în vederea autorizării lui Stoicescu Liviu chiar dacă fusese sancționat anterior, cu mențiunea că fuseseră și alte cazuri în care persoane sancționate au fost autorizate atât în domeniul asigurărilor cât și al pieței de capital.

Audiat în cauză în ședința publică din 12.02.2019, martorul Negrițoiu Mișu a arătat că, în calitate de președinte al ASF, a avut cunoștință de faptul că, în urma unui control la Carpatica s-a discutat propunerea de intrare în faliment a acesteia, propunere pe care Consiliul nu a aprobat-o dintr-un considerent de ordin legal, constând în aceea că societatea se afla într-un proces de redresare care se derula pe un an și pentru care erau prevăzute măsuri de redresare dar și dintr-un motiv de oportunitate economică, constând în aceea că într-o situație similară se afla și Astra, ceea ce presupunea că erau două dosare foarte grele, reprezentau 50% din piață iar ieșirea lor din piață ar fi destabilizat acest domeniu. Cu privire la procedura de avizare a inculpatei Toncescu Angela martorul a precizat că aceasta a intrat în această procedură de avizare și aprobare de două ori, o data că membru al Consiliului de Administrație al Carpatica și o data ca președinte al acestuia, procedură în care, în afară de recomandările făcute (care se refereau la faptul că propunerile acesteia privind dezvoltarea vânzărilor nu erau o prioritate a mandatului, societatea fiind în procedura de redresare, necesitând o reducere a costurilor) martorul a votat în sensul aprobării acesteia. A arătat martorul că nici înainte și nici în timpul ședinței Consiliului nimeni nu i-a sugerat modalitatea în care să voteze, precizând însă că au existat opinii diferite privind avizarea, discuții informale, între domnul Coca Constantinescu, acesta susținând-o și domnul Vorniceanu, care spunea că deține informații care o pot distruge pe inculpată dar niciodată nu le-a prezentat, deși martorul susține că i le-a cerut să le prezinte pentru a le introduce în circuitul de analiză. Cu aceeași ocazie, a audierii, la întrebarea procurorului, martorul a arătat că la momentul analizei avizării și aprobării inculpatei nu au avut în vedere concluziile raportului de control (raport în care nu se stabiliseră vinovații, de altfel arătând că situația în care ajunsese Carpatica nu li se datora, ei putând fi eventual răspunzători pentru neîndeplinirea obiectivelor din planul de redresare), nefăcându-se de altfel o corelație, la acel moment, între raportul de control și avizare și crede că nici direcția de avizare nu a avut în vedere acest lucru. În final, martorul a arătat că formal, inculpata îndeplinea condițiile prevăzute de lege pentru a fi președinte al Consiliului de Administrație al Carpatica, la acel moment analiza era în principal de formă, ca urmare a analizei dosarului, ulterior Regulamentul a fost modificat și s-a inclus și analiza de fond, arătând că una dintre condițiile de fond era aceea dacă un candidat știe să realizeze planul de redresare, aici fiind rezerva sa, arătând însă, încă o data, că a votat-o pentru că erau îndeplinite condițiile de formă.

În fine, martorul Ursache Mircea, martorul față de care se reține prin rechizitoriu că și-ar fi traficat influența inculpatul Hosu Dan, audiat în ședința publică din 23.04.2019, pe acest segment de analiză a arătat în calitate de vicepreședinte ASF că, propunerea de avizare a inculpatei Toncescu Angela a venit din sectorul asigurări (n.r. acesta activând pe sectorul pieței de capital), a fost o propunere favorabilă autorizării și votată de membrii Consiliului, arătând că regula pentru autorizare presupunea trei elemente: competență profesională, guvernanta și bună reputație, în cazul inculpatei precizând că toate erau îndeplinite, sens în care, propunerea de la sector, care era favorabilă a fost însușită de membrii Consiliului. Totodată, martorul a arătat că și dacă propunerea de autorizare ar fi fost nefavorabilă acesta ar fi votat pentru autorizare dată fiind experiența inculpatei pe piața asigurărilor la acel moment de referință, susținând că, în opinia sa, inculpata, ca și președinte al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nici nu se mai impunea a fi autorizată, după model European.

Analizând aceste declarații de martori, luate în condițiile specifice cercetării judecătorești, Tribunalul a constatat că nu pot fi primite susținerile procurorului, cei trei martori, membrii în Consiliul ASF, arătând că inculpata Toncescu Angela îndeplinea condițiile prevăzute de lege pentru a fi autorizată, iar aspectele ce țineau de condițiile de fond, care probabil ar fi derivat din rapoartele de control efectuate nu erau prevăzute la acel moment în regulament. Din această perspectivă, instanța de fond reține ca fiind deosebit de relevantă declarația martorului Coca-Constantinescu care a subliniat faptul că la momentul analizei avizării și aprobării inculpatei nu au avut în vedere concluziile raportului de control, nefăcându-se de altfel o corelație la acel moment între acestea. Împrejurarea că ulterior

regulamentul s-a modificat și impune analiza unor condiții de fond pentru avizare, că au existat unele rezerve pentru aprobare, dar aceasta a avut loc tocmai pentru că inculpata îndeplinea condițiile legale, că martorul Vorniceanu a declarat că el crede că au mai existat cazuri când Consiliul condus de Mișu Negrițoiu nu a avizat anumite persoane raportat la criteriile de reputație, sunt chestiuni care nu pot fi reținute din punct de vedere probator în sensul arătat de procuror, respectiv că aceste demersuri făcute deopotrivă de inculpată dar și de inculpații Hosu Dan și Tatu Ioan au avut ca premisă faptul că Toncescu Angela nu îndeplinea condițiile pentru avizare și aprobare, în condițiile în care, în consens, martorii au arătat că din punct de vedere al condițiilor legale: vechime, experiență, îndeplinirea atribuțiilor în decursul timpului, inculpata le îndeplinea.

Următorul pas în analiza judecătorului a fost acela de a releva dacă probele administrate susțin acuzațiile formulate prin prisma acțiunii materiale ce constituie latura obiectivă a infracțiunii de *cumpărare de influență* – promisiune, dare de bani sau alte foloase, în accepțiunea art.292 Cp, respectiv a infracțiunii de *trafic de influență* – pretindere, primire de bani sau alte foloase, în accepțiunea art.291 Cp.

Astfel, Tribunalul reține că pe acest segment al activității descrise prin actul de inculpare procurorul a arătat că elementele constitutive ale laturii obiective rezultă din declarația martorului Stoicescu Liviu care, la urmărirea penală a învederat că a aflat despre încheierea acestui contract (n.r. cu societatea DAV) în contextul în care inculpatul Hosu Dan i-a comunicat despre sprijinul pe care i-l acordă inculpatei Toncescu Angela pentru a fi avizată de ASF, invocând numele “Ursache Mircea”. A mai susținut procurorul că din aceeași declarație de la urmărirea penală dată de martorul Stoicescu ar rezulta că inculpata Toncescu Angela ar fi apelat la Hosu Dan pentru a fi sprijinită prin anumite intervenții la membrii ASF în vederea avizării pentru funcția de președinte al Carpatica și că acesta din urmă i-ar fi promis că o va ajuta și a invocat numele “Ursache Mircea”, aspect pe care în faza cercetării judecătorești îl reformulează, martorul susținând că Hosu Dan, deși i-a spus că va interveni pentru inculpata Toncescu Angela, nu a menționat numele Ursache Mircea. S-a mai făcut trimitere la faptul că martorul a arătat că cei doi inculpați se întâlneau adesea la sediul DAV iar la finalul declarației martorul Stoicescu a arătat că a considerat “*încheierea contractului între Carpatica ASIG și SC DAV SRL ca o mulțumire pentru Hosu Dan, din partea inculpatei Toncescu Angela pentru sprijinul pe care acesta i-l acordase anterior avizării*”.

În cursul cercetării judecătorești, numitul Stoicescu Liviu, care a încheiat un acord de recunoaștere cu procurorul, a fost audiat în calitate de martor, în ședința publică din data de 26.03.2019, ocazie cu care a arătat că își menține declarația de la urmărirea penală, aceasta fiind conformă adevărului cu mențiunea că declarația a fost una liberă, nefiind constrâns *dar fiind sugestionat* în fraza finală a acesteia în legătură cu afirmația că ar fi perceput încheierea contractului cu societatea Despăgubiri Accidente Vătămări de către Carpatica ca fiind “*o mulțumire pentru Hosu Dan, din partea inculpatei Toncescu Angela*”, arătând că aceasta a fost sugestia procurorului. În continuare, martorul a arătat că, în realitate a arătat și atunci, și poate să demonstreze și astăzi (n.r. data audierii în fața judecătorului) că încheierea acelui contract era benefic pentru Carpatica, însă la acel moment (n.r. al declarației la parchet) așa a fost sfătuit de avocatul pe care îl avea, în sensul de a accepta un acord de recunoaștere a vinovăției, acesta fiind motivul pentru care a acceptat modalitatea de consemnare a procurorului, menționând totodată că era într-o stare emoțională tensionată, fusese ultimul audiat și îi văzuse pe ceilalți doi colegi ieșind cu cătușele la mâini.

Afirmațiile în legătură cu beneficiul încheierii contractului dintre S.C. DAV și Carpatica martorul le explică, arătând că la acel moment Carpatica era recunoscută în piață pentru că nu plătea despăgubiri din vătămări pe cale amiabilă, acestea erau oferite de doi avocați dar ofertele erau nerezonabile și, în majoritatea cazurilor, se ajungea la litigii în instanță în care Carpatica era obligată la sume foarte mari de bani. În aceste condiții, martorul arată că a apărut utilă încheierea contractului cu DAV, un contract cadru încheiat în aceleași condiții ca și contractul dintre DAV și City Insurance în decembrie 2015, aprobat în Consiliul

de Administrație dar care nu și-a produs niciodată efectele pentru că nu au fost finalizate procedurile până la momentul sesizării organelor urmăririi penale. A mai învederat martorul că nu este adevărată susținerea din dosarul de urmărire penală referitoare la faptul că în perioada în care el a fost director general s-ar fi făcut vreo plată către DAV, cu atât mai puțin o plată cash, aspect imposibil pentru că el era cel care aproba plățile iar acestea se efectuau în baza muncii prestate și a unei facturi emise, iar în cazul de față DAV nu prestase nimic și nu se emisesse nicio factură. Tot legat de acest contract, martorul a arătat că inculpata Toncescu Angela nu a participat la discuții legate de încheierea lui, la acestea au participat doar martorul și inculpatul Hosu, martorul arătând că acest lucru s-a întâmplat pentru că el era convins de beneficiul acestui contract.

Din declarația aceluiași martor a rezultat contextul în care acesta a ajuns să colaboreze cu societatea DAV, având un contract de consultanță cu aceasta prin firma S.C. Claim Management Service S.R.L., contract în baza căruia a servit dosare de daună pe relația DAV – City Insurance. Aceasta situație se întâmpla înainte ca martorul să lucreze la Carpatica și, în acea perioadă de timp arată că într-adevăr a observat-o pe inculpata Toncescu Angela la sediul S.C. DAV, presupune că aceasta îl cunoștea pe coînculpatul Hosu, dar arată că nu a participat la discuțiile dintre cei doi. Martorul a învederat instanței că de la inculpatul Hosu știe că, în cadrul acestor întâlniri, inculpata Toncescu Angela i-a cerut sprijin în legătură cu avizarea sa având în vedere relația existentă între Hosu și vicepreședintele ASF – Ursache Mircea.

În legătură cu acest sprijin martorul a arătat că acesta nu viza o “avizare frauduloasă” pentru că dosarul inculpatei Toncescu Angela era complet, corect, de altfel dovadă că ulterior aceasta a fost avizată iar sprijinul lui Hosu practic a venit față de o tergiversare nepermis de mare din partea reprezentanților ASF, dosarul fiind depus și depășit termenul în care trebuia să se ia o decizie. A precizat încă odată, pe parcursul audierii, martorul că sprijinul solicitat inculpatului Hosu de inculpata Toncescu Angela era în sensul obținerii de informații cu privire la motivele amânării procedurii. A mai arătat martorul cu ocazia aceleiași audieri, la întrebarea reprezentantului parchetului că, în perioada în care lucra la DAV inculpatul Hosu Dan i-a spus că există posibilitatea să mai câștige un client prin încheierea unui contract cu Carpatica, cu mențiunea că nu a perceput o legătură între această chestiune și acel „sprijin” la care a făcut referire, acordat inculpatei Toncescu Angela în procedura de avizare, în legătură cu care își amintește că inculpatul i-a spus că va întreba persoana pe care o cunoaște de ce trenează avizarea doamnei Toncescu Angela și să obțină informații dacă intră sau nu în comisie, arătând că nu își amintește dacă a pronunțat numele persoanei pe care o va întreba dar, arată că știa despre cine era vorba, respectiv despre domnul Ursache Mircea.

A mai învederat martorul că în iunie – iulie 2015 a fost sunat de inculpata Toncescu Angela care i-a propus funcția de director general la Carpatica, funcție pe care acesta nu a acceptat-o la telefon stabilind o întâlnire cu inculpata, consultând atât familia dar lămurind și chestiunile legate de existența unui plan de redresare financiară în care Carpatica se afla din luna decembrie 2014, ulterior acceptării martorul depunându-și dosarul la ASF pentru avizare. Legat de acest moment, martorul a arătat că a avut o discuție cu inculpatul Hosu însă nu în sensul de a-l sprijini în procedura de avizare, ci de adresa o întrebare legată de existența sau inexistența vreunui motiv ce ține de legalitatea avizării sale, având în vedere că și în cazul său dosarul era complet și nu se dispunea nicio măsură. Martorul nu poate preciza dacă a făcut această solicitare inculpatului înainte sau după termenul în care ASF ar fi trebuit să se pronunțe cu privire la avizare dar știe că înainte de ședința Consiliului ASF, văzând că nu a apărut propunerea pe ordinea de zi, i-a cerut inculpatului să se intereseze, acesta comunicându-i că în ședința următoare urma să fie luată în discuție avizarea (n.r. aspecte rezultate în urma lămuririlor solicitate de judecătorul cauzei).

În urma reconfigurării materialului probator în cauză, acuzarea a susținut că acțiunile ce constituie elementul material a celor două infracțiuni au fost demonstrate cu declarația acestui martor.

Analizând conținutul acestei declarații, de altfel prezentată în extenso tocmai pentru a se crea o imagine cât mai fidelă a elementelor de fapt pe care le conține, Tribunalul a constatat că aceasta nu evidențiază, cu exigența prevăzută de lege, nici promisiunea încheierii unui contract și nici traficul de influență promis pentru aceasta.

Este adevărat că martorul face trimitere la existența unor discuții și întâlniri la sediul DAV între cei doi inculpați aspect de care și procurorul se folosește în concluziile orale în baza cărora solicită condamnarea, însă această împrejurare, necoroborată cu alte elemente, nu poate să conducă la concluzia unor aspecte incriminatoare în sensul acuzațiilor pentru care cei doi inculpați au fost trimiși în judecată.

În al doilea rând, martorul arată că a aflat de la inculpatul Hosu că inculpata Toncescu Angela i-a cerut sprijinul avizării sale, menționând pe de o parte că el nu a participat la discuțiile dintre cei doi, iar pe de altă parte, arată că acest sprijin nu era în legătură cu o „avizare frauduloasă”, pentru că dosarul inculpatei era concret și corect, subliniind că sprijinul se referea la obținerea de informații cu privire la motivele amânării procedurii, având în vedere că intervenise o tergiversare nepermis de mare din partea reprezentanților ASF, dosarul fiind depus iar termenul în care trebuia să se ia o decizie era depășit.

De altfel, aspectele legate de îndeplinirea condițiilor privind avizarea inculpatei Toncescu Angela au fost analizate anterior, demonstrându-se prin probele analizate că aceasta îndeplinea condițiile pe segmentul condițiilor legale.

În aceste condiții, din punct de vedere al valorii probatorii a declarației acestui martor se reține doar împrejurarea potrivit căreia martorul a aflat de la inculpatul Hosu de sprijinul pe care îl acorda coinculpatei care întrunea condițiile pentru avizare, sprijinul constând în obținerea de informații de la unul din membrii Consiliului ASF legate de motivele amânării procedurii, în condițiile în care acest proces era tergiversat.

În al treilea rând martorul a arătat, cu ocazia audierii, la întrebarea expresă a procurorului că nu a perceput nicio legătură între încheierea contractului între DAV și Carpatica și sprijinul la care a făcut referire acordat inculpatei Toncescu Angela în procedura de avizare, aducând lămuriri cu privire la declarația de la urmărirea penală, arătând că a fost sugestionat în legătură cu afirmația că ar fi perceput încheierea contractului cu societatea Despăgubiri Accidente Vătămări de către Carpatica ca fiind “o mulțumire pentru Hosu Dan, din partea inculpatei Toncescu Angela”, arătând că aceasta a fost sugestia procurorului cu care a negociat și încheiat un acord de recunoaștere.

Cu privire la aceste susțineri din declarația martorului, procurorul, în concluziile formulate oral, a solicitat să fie înlăturate din materialul probator, întrucât nu există nicio explicație logică, în afară de cea a favorizării inculpatei Toncescu Angela, pentru schimbarea depoziției, martorul fiind asistat la momentul declarației pe care a dat-o la urmărirea penală, declarând că s-a consultat cu avocatul în privința pasajului în discuție, susținându-se că martorul nu a prezentat explicații verosimile pentru schimbarea poziției sale.

Tribunalul nu a primit concluziile procurorului, din mai multe considerente, care pornesc de la aspecte de ordin procedural, în condițiile în care audierea martorului a avut loc în ședința publică, asigurându-se toate garanțiile procedurale specifice cercetării judecătorești, exemplificate de audiere directă, nemijlocită, în condiții de contradictorialitate. În această etapă, atât judecătorul cauzei, cât și reprezentantul Ministerului Public dar și apărarea, în egală măsură, au adresat întrebări directe pe acest aspect pe care încă de la debutul audierii martorul a dorit să îl retracteze, la toate întrebările adresate, martorul păstrându-și aceeași poziție procesuală, oferind explicații punctuale atât în ceea ce privește caracterul benefic al încheierii contractului între cele două entități juridice dar și din perspectiva motivului pentru care a retractat declarația inițială. Faptul că a fost asistat de apărător ales și s-a consultat cu acesta nu poate echivala cu lipsa unui motiv, a unui resort intern al martorului Stoicescu, care atunci avea calitatea de inculpat și care, așa cum a arătat, a declarat în acea manieră pentru că “așa am fost sfătuit de avocatul pe care îl aveam, în sensul de a accepta un acord de recunoaștere a vinovăției, acesta fiind motivul pentru care am acceptat modalitatea de

consemnare a procurorului” menționând totodată că “eram într-o stare emoțională tensionată, eu fusesem ultimul audiat și i-am văzut pe ceilalți doi colegi ieșind cu cătușele la mâini”.

Luând în calcul toate argumentele prezentate, judecătorul cauzei pe fond a opinat că nu se poate considera că declarația de la urmărirea penală ar respecta exigențele de credibilitate a declarației de la acel moment în detrimentul declarației dată de martor în faza cercetării judecătorești, ci din contră, motivele învederate fiind apreciate ca verosimile atât prin prisma elementelor subiective ale martorului, inculpat la acel moment al audierii și, mai ales prin prisma valorii declarației acelei persoane, audiate ca martor dar care a încheiat în aceeași cauză un acord de recunoaștere a vinovăției.

Astfel, potrivit dispozițiilor art.478 alin.5 Cpp “dacă acțiunea penală s-a pus în mișcare față de mai mulți inculpați, se poate încheia un acord de recunoaștere a vinovăției, distinct cu fiecare dintre aceștia, fără a fi adusă atingere prezumției de nevinovăție a inculpaților pentru care nu s-a încheiat acord”.

În mod corect s-a simțit această nevoie de legiferare pentru că, în condițiile în care un inculpat dorește să încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, are interesul de a-și ușura situația juridică și, în consecință, are interesul de a negocia cu procurorul și a obține termeni pentru o soluție convenabilă.

Aceasta este de fapt premisa de la care martorul Stoicescu a plecat în depoziția făcută în fața judecătorului cauzei, învederând că la momentul acelei declarații negocia încheierea unui acord de recunoaștere, sens în care, după ce s-a consultat cu avocatul său a acceptat sugestia de consemnare a procurorului.

Dincolo de realitatea acestor elemente (instanța constatând că în conținutul declarației dată în calitate de suspect a numitului Stoicescu Liviu – fila 165-171 vol.II u.p., există mențiunea că declarația nu a fost înregistrată audio-video), Tribunalul a constatat că se află în analiza unei declarații dată în contextul în care se negocia încheierea unui acord de recunoaștere și, în aceste împrejurări, declarația este amendată în valoarea probatorie a credibilității ei, în acord cu practica Curții Europene a Drepturilor Omului.

Astfel, instanța de fond reține că în cauze recente ale Curții s-a statuat că prin condamnarea unei persoane separat, ca urmare a încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției s-a compromis competența acestuia de martor în cauza subsecventă, pentru că, într-o asemenea ipoteză, martorul ar fi constrâns să mențină declarațiile făcute în vederea negocierii regimului său sancționator (CEDO cauza Navalnyyși Ofitserov c.Rusiei - 23.02.2016), ori într-o astfel de procedură atât fostul inculpat cât și instanțele naționale au fost stimulate în mod evident să-și mențină constatările făcute în acel context, fără un control adversarial (CEDO cauza Razvozhagev contra Rusiei și Ucrainei, Usaltdov Contra Rusia - 19.11.2019).

Aplicând jurisprudența CEDO la care s-a făcut trimitere, Tribunalul a constatat că în această situație procedurală, în condițiile în care martorul (care anterior a încheiat un acord de recunoaștere cu procurorul) își retractează, nuanțează, explicitează o serie de afirmații din declarația pe care a dat-o în calitate de inculpat, procurorul solicită să nu se aibă în vedere noua declarație, practic să fie obligat să își mențină declarațiile făcute cu ocazia negocierii pedepsei sale, lucru sancționat de instanța europeană.

În atare situație, instanța de fond a constatat că declarația martorului Stoicescu luată cu ocazia încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției a fost compromisă din perspectiva credibilității ei, urmând a se constata dacă mai există alte mijloace de probă apte să conducă la coroborarea unor elemente de fapt ce susțin acuzațiile sau nu.

A mai adăugat Tribunalul că, în aplicarea principiului liberei aprecieri a probelor trebuie să asigure standardele echității procedurii în administrarea probelor pentru lămurirea completă a împrejurărilor cauzei în scopul aflării adevărului.

Revenind la declarația martorului Ursache Mircea, membru în consiliul ASF și persoana cu privire la care prin actul de sesizare al instanței se arată că inculpatul Hosu Dan i-ar fi promis coînculpatei că își va trafica influența, Tribunalul reține că acesta a arătat că este

într-o relație de amicitie cu inculpatul din anul 2013, însă acesta nu i-a solicitat niciodată sprijin în vederea autorizării coînculpatei în funcția de președinte al Consiliului de administrație al Carpatica, susținând că acest lucru nici nu ar fi fost posibil pentru că legislația ce reglementează organizarea ASF a creat o independență între cele trei sectoare de reglementare: pensii, asigurări și piața de capital, martorul fiind vicepreședintele ASF și activând pe sectorul pieței de capital.

Aceeași poziție a exprimat-o martorul, arătând că inculpatul nu i-a solicitat intervenția pentru Stoicescu Liviu și nici să voteze negativ vreo propunere de înlocuire a procedurii de redresare a Carpatica pe bază de plan cu procedura prin administrare specială. A mai menționat martorul că a purtat multe discuții cu inculpatul despre piața financiară, mai ales despre domeniul asigurărilor, însă nu i-a furnizat informații sau documente de care Consiliul ar fi putut să țină seama în procedura de avizare a coînculpatei pentru simplu motiv că nu avea acces la ele.

Tribunalul a constatat că nici declarația acestui martor nu aduce un plus de valoare probatorie în sensul acuzațiilor reținute în sarcina celor doi coînculpați, martorul negând orice solicitare din partea inculpatului Hosu Dan cu privire la vreunul din palierele de care se leagă acuzația de sprijin.

A mai susținut reprezentantul parchetului că inoportunitatea încheierii contractului dintre Carpatica și DAV - aspect care ar dovedi că acel contract a fost încheiat numai în considerarea înțelegerii infracționale dintre cei doi coînculpați - rezultă din declarațiile martorilor Blejan Cătălin Ovidiu, Coșa Maria și Roșu Cristian, declarații care se coroborează cu declarația martorului Stoicescu Liviu pe acest segment.

Fără a relua elementele de analiză în ceea ce privește declarația martorului Stoicescu nici sub aspectul credibilității acesteia și nici sub aspectul elementelor de retractare intervenite în faza cercetării judecătorești, analizând doar depozițiile martorilor la care acuzarea face trimitere care, la rândul lor au fost reaudiați în faza cercetării judecătorești.

Audiat în cauză la termenul din 27.03.2018, martorul Blejan Cătălin a învederat instanței că este avocat în Baroul Sibiu și a avut un contract de colaborare cu Carpatica pentru asistență juridică în dosarele de vătămare și decese precum pentru negocierea contractelor în materia serviciilor de telefonie mobilă. În acest context, a arătat că la data de 15.02.2016, Stoicescu Liviu, director în Carpatica le-a trimis un mail prin care li se comunica faptul că pe viitor cauzele vor fi preluate de o firmă colaboratoare, Despăgubiri Accidente Vătămări, urmând că ei să se ocupe în continuare de stocul de dosare deschise, în urma unei audiențe solicitate, Stoicescu comunicându-i martorului că această societate avea resurse mai bine cotate ca ei și putea să intervină mai repede în cazurile de vătămări. Mai mult, directorul le-a comunicat necesitatea creșterii despăgubirilor rezultate din negocierile amiabile corelativ cu scăderea numărului de sesizări la instanță, până la acel moment cabinetul de avocatură având în vedere recomandările comisiei, orientându-se la 50% din ghidul despăgubirilor, apreciind că negocierea directă se putea face numai cu acordul Comisiei. Martorul arată că ulterior, a adus la cunoștința administratorului Carpatica, Roșu Cristian despre încheierea acestui contract însă inițial acesta nu l-a crezut, spunând că nu se pot externaliza așa ușor despăgubirile, în cursul aceleiași declarații martorul arătând însă, la întrebarea apărării, că strict juridic serviciile de asistență pe care le presta reprezentau o activitate externalizată, însă ei nu aveau posibilitatea să hotărască asupra cuantumului daunelor, ci comisia din cadrul acestei societăți, spre deosebire de cealaltă firmă care avea această posibilitate. A mai afirmat martorul că a fost indignat când a auzit de semnarea acelui contract și că, în cadrul discuției cu Stoicescu, acesta i-a comunicat faptul că S.C. DAV are mai multe relații decât cabinetul în cadrul căruia își desfășura acesta activitatea.

Pe același segment de analiză, a fost audiată la termenul de judecată din 26.03.2019 și martora Urcan Tamara care a arătat că la acel moment era avocat în Baroul Mehedinți și a încheiat un contract de colaborare cu Carpatica Asig S.A. în baza căruia primea dosare de daună, care îi erau repartizate spre analiză, propunea anumite sume de despăgubiri care

ulterior mergeau la o comisie și erau supuse aprobării iar apoi redacta ofertele către victime. A arătat martora că în anul 2016 a primit un mail de la directorul general, domnul Stoicescu prin care i se comunica că S.C. Carpatica urma să colaboreze cu o altă societate iar martora urma să finalizeze dosarele pe care le avea în lucru, și, în ciuda acestei încunoștințări, procedura de repartizare a dosarelor a continuat până la momentul retragerii autorizației societății, respectiv iulie-august 2016.

Analizând declarațiile celor doi martori - avocați colaboratori ai Carpatica, judecătorul cauzei pe fond observă că nu sunt relevante aspecte esențiale cauzei legate de încheierea contractului de consultanță dintre Carpatica și DAV, martorii arătând doar că au fost încunoștințați de încheierea unui contract cu o altă firmă colaboratoare, martora Urcan Tamara arătând că în pofida acestui fapt, până la retragerea autorizației Carpatica i-au fost repartizate în continuare dosare spre analiză iar martorul Blejan arătând că a fost indignat de încheierea noului contract și că Stoicescu i-a spus în cadrul unei discuții pe care au purtat-o că SC DAV are mai multe relații decât cabinetul în cadrul căruia acesta își desfășura activitatea (acesta fiind pasajul din declarație la care făcea trimitere procurorul în concluziile sale).

Ori, aceste elemente nu au conturat niciun element de noutate probatorie în modalitatea în care s-a ajuns la încheierea contractului de consultanță dintre Carpatica și SC DAV, martorii nerelatând astfel de elemente de fapt pe care le-ar fi perceput în mod nemijlocit iar poziția martorului Blejan nu poate fi primită ca o probă în dovedirea inoportunității încheierii contractului în condițiile în care martorul Stoicescu, cel de la care se arată că ar fi afirmat acele aspecte, și-a explicat în cadrul declarației dată în fața instanței argumentele pentru care a apreciat ca fiind benefică pentru Carpatica încheierea contractului.

În ceea ce privește declarația martorei Coșa Maria, prima instanță a constatat că aceasta a fost audiată în calitate de martor în ședința publică din 05.06.2018, ocazie cu care a arătat că era membru în Consiliul de Administrație al Carpatica, alături de inculpata Toncescu Angela care era președintele acestuia, director general la acel moment fiind Stoicescu Liviu. În acest context arată martora că în ședința din luna decembrie a anului 2015 într-o ședință a Consiliului de administrație, Stoicescu Liviu le-a propus să renunțe la serviciile celor doi avocați și să încheie un contract cu S.C. Despăgubiri Accidente Vătămări, motivat de faptul că se reducea costul daunelor pe vătămări corporale pentru că exista posibilitatea unei negocieri directe cu victimele din partea unor avocați specializați, în condițiile în care avocații colaboratori pe care îi aveau preluau dosarele nu la începutul producerii daunei ci după ce victimele luau deja legătura cu alți avocați și solicitau sume foarte mari de bani. A mai precizat martora că se cei doi avocați ocazionau costuri de 5000 euro împreună iar pentru acest contract se plăteau 10.000 euro pe lună, însă a arătat că aceste costuri ale daunelor erau reduse și se făcea o economie pentru Carpatica. S-a învederat de către martoră că Stoicescu nu a prezentat o modalitate concretă de economisire, date tehnice, însă în acel referat de fundamentare a precizat că la societățile care lucrează cu DAV s-a înregistrat o economie de 5 până la 20 de ori. Coșa Maria a precizat că referatul a fost întocmit de domnul Nășărău, director adjunct în cadrul Direcției Daune, cu atribuții în constatarea și regularizarea dosarelor de daună în cadrul Carpatica și prezentat de Stoicescu, împrejurare în care a avut în vedere experiența ambelor persoane; totodată a arătat că nu a discutat în prealabil cu doamna Toncescu Angela despre încheierea acestui contract, s-a bazat pe experiența acesteia, nu a fost influențată în luarea deciziei de către aceasta arătând că și dacă Toncescu Angela nu ar fi votat pentru încheierea contractului, aceasta ar fi făcut-o *“fiind vorba de o economie pentru societatea noastră”* arătând spre finalul declarației că *„ eu tot votam pentru că aveam credința că este un contract bun”*.

Analizând conținutul acestei declarații, instanța de fond primește doar parțial susținerile reprezentantului parchetului, în sensul în care martora a arătat nu că inițiativa încheierii contractului ar fi avut-o Stoicescu, ci că acesta a făcut propunerea încheierii contractului în ședința Consiliului de Administrație din decembrie 2015, ocazie cu care martora a explicat care a fost motivația, aceea cea a reducerii costurilor daunelor pe vătămări

corporale pentru că exista posibilitatea unei negocieri directe cu victimele din partea unor avocați specializați, în condițiile în care avocații colaboratori pe care îi aveau preluau dosarele nu de la începutul producerii daunei ci după ce victimele luau deja legătura cu alți avocați și solicitau sume foarte mari de bani, explicație care este comună cu cea pe care martorul Blejan Cătălin a primit-o, acesta în cuprinsul declarației arătând că Stoicescu i-a comunicat că această societate (n.r. DAV) avea resurse mai bine cotate ca ei și putea să intervină mai repede în cazurile de vătămări. Mai mult, acuzarea încearcă să speculeze din punct de vedere probator faptul că martora a ținut cont de recomandările lui Stoicescu Liviu și ale inculpatei Toncescu Angela, aspect real dar care trebuie privit în contextul declarației făcute, aceasta afirmând la întrebarea procurorului că s-a bazat pe încrederea acestuia (Stoicescu Liviu) și a doamnei Toncescu Angela, la întrebarea apărătorului inculpatului Hosu că referatul a fost întocmit de Nășărău și prezentat de Stoicescu *“și atunci am avut în vedere experiența ambelor persoane”*, la întrebarea judecătorului a arătat că *“nu am discutat în prealabil cu doamna Toncescu Angela despre încheierea acestui contract, m-am bazat pe experiența acesteia și a domnului Stoicescu și chiar dacă doamna Toncescu Angela nu ar fi votat pentru încheierea contractului eu oricum aș fi făcut-o fiind vorba de o economie pentru societatea noastră”* și, în finalul declarației, la întrebarea apărătorului inculpatei Toncescu Angela martora a arătat că *“nu am fost influențată în luarea deciziei de către doamna Toncescu Angela, așa cum am arătat dacă dânsa nu vota, eu tot votam pentru că aveam credința că este un contract bun”*.

Ori, în atare situație judecătorul cauzei pe fond nu a primit susținerile reprezentantului parchetului legate de inoportunitatea încheierii contractului de consultanță între cele două societăți, martora, care arată că, într-adevăr s-a bazat pe experiența și încrederea celor trei persoane din conducerea Carpatica arătând în mod direct că ar fi votat pentru încheierea contractului pentru că era un contract bun și reprezenta o economie.

În fine, s-a făcut trimitere și la declarația de la urmărirea penală a martorului Roșu Cristian, procurorul subliniind că acesta a afirmat că acel contract încheiat cu DAV era păgubos pentru Carpatica.

Audiat în ședința publică din 26.02.2019 martorul a arătat că în intervalul 8-10 martie 2016 Consiliul de Administrație al Carpatica a fost preluat de Fondul de Garantare, Roșu Cristian fiind desemnat să exercite conducerea executivă, moment de la care a avut acces la toate documentele și actele Carpatica. Cu această ocazie martorul a arătat că a identificat mai multe contracte apreciate ca neeconomice, încheiate cu mai multe societăți comerciale, pe unele stopându-le deși erau în plată, pe altele oprindu-le de la plată înainte să producă consecințe economice. Între aceste contracte martorul arată că a identificat în martie 2016 și contractul încheiat cu DAV în luna februarie 2016, care nu produsese încă efecte. A arătat martorul că acel contract generase sume foarte mari în serviciile ce urmau a fi făcute, exista o casuță de mail pe care nu erau comunicări, sens în care a închis-o, are cunoștință de faptul că nu au fost emise facturi și în urma analizării unor documente solicitate de la Consiliul de Administrație martorul a susținut că, în opinia sa, acest tip de negociere pe stingere amiabilă, specific contractului încheiat cu DAV poate să nască suspiciuni de loialitate, motiv pentru care acesta nu o agreează. Martorul a precizat că față de aceste motive, a reziliat contractul, fiind vorba de argumente de oportunitate în management. A mai arătat martorul că nu a afirmat și nici nu are cunoștință de efectuarea vreunei plăți către DAV sau către Hosu Dan (după prezentarea copiei referatului procurorului din 11.08.2017 în care se afirma că *“din datele și informațiile existente, la indicațiile Angelei Toncescu Angela onorariul aferent lunii ianuarie 2016 a fost achitat către Hosu Dan în numerar la casierie societății de asigurări”*).

S-a observat așadar și din declarația prezentată mai sus că martorul nu a prezentat date și elemente de fapt legate de încheierea contractului de consultanță, ci elemente, aprecieri proprii, argumente de oportunitate în management, în baza cărora a propus rezilierea contractului.

De altfel, în raportul detaliat din 15.04.2016, al Fondului de Garantare al Asiguraților, administrator temporar al S.C. Carpatica Asig S.A., începând cu data de 07.03.2016 se

precizează că: *"În 13.01.2016, Carpatica încheie un contract de consultanță cu S.C. Despăgubiri Accidente Vătămări SRL, asumat prin semnătură de către directorul general, nota de fundamentare fiind semnată și de președinta Consiliului de Administrație, fără să fi fost însă aprobată încheierea acestui contract și de către Consiliul de Administrație prin adoptarea unei hotărâri în acest sens. Obiectul contractului îl reprezintă acordarea de consultanță în materia soluționărilor cererilor de despăgubiri în caz de vătămări corporale și/sau decese pentru plata corelativă a 10.000 de euro + TVA, lunar, pentru o perioadă de 4 ani. Precizăm totodată că obiectul contractului nu presupune o activitate propriu-zisă de lichidare dosare, instrumentarea dosarelor de daune nepatrimoniale fiind asigurată în concret de două cabinete de avocat care nu au avut nici un fel de contact cu presupusul consultant"* (volumul 4, filele 183-236 și volumul 8, filele 280-300).

Judecătorul cauzei pe fond reține că toate aceste susțineri converg spre ideea unei inoportunități în încheierea contractului de consultanță între Carpatica S.A. și S.C. DAV S.R.L., aspecte care însă nu conduc, într-o legătură cauzală probată spre raportul dintre încheierea acestui contract ca promisiune făcută de inculpata Toncescu Angela în schimbul traficării influenței de către coinculpatul Hosu Dan în scopurile descrise prin actul de acuzare, în semnificația juridică a unei contraprestații pentru sprijinul primit.

Practic, acuzarea, în varianta mijloacelor de probă ce au rămas în urma excluderii interceptărilor în raport de aceste infracțiuni, nu a reușit să stabilească, într-o modalitate care să corespundă exigențelor în materie, că aceste acțiuni care caracterizează laturile obiective ale infracțiunilor de cumpărare de influență (acest act material), respectiv trafic de influență s-au realizat.

Împrejurările demonstrate referitoare la situația juridică a S.C. Carpatica S.A., a procedurii de avizare și aprobare ca membru în Consiliu de Administrație a acestei societăți, respectiv ca președinte al acestui Consiliu a inculpatei Toncescu Angela, a faptului că cei doi inculpați se cunoșteau și se vizitau, discutând despre întârzierile în procedura de avizare în care inculpata îndeplinea condițiile de exigibilitate, a sprijinului promis de inculpatul Hosu coinculpatei în sensul că va apela la un membru din Consiliul ASF în legătură cu originea acestor întârzieri în procedură, membru cu care era în relații de amicitie dar care neagă orice solicitare de sprijin făcută asupra sa, culminând cu încheierea unui contract de consultanță între cele două entități, care schimba modul de abordare a despăgubirilor, pe care unii martori l-au apreciat ca fiind un contract bun, alții au decis rezilierea pe considerente de oportunitate, - sunt aspecte care pot eventual creiona suspiciuni, bănuieli, prezumții asupra modului de derulare a contextului faptic dar nu respectă valențele unor probe pe care să se întemeieze o soluție de condamnare.

Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției de nevinovăție, principiu de bază al procesului penal, consacrat inclusiv la nivel constituțional. Potrivit art.4 alin.1 și 2 C.pr.pen., *„orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă. După administrarea întregului probatoriu, orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului sau inculpatului"*.

Ori, înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorul să nu se întemeieze în hotărârile pe care le pronunță pe probabilitate, ci pe certitudine dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

În acest punct al analizei judecătorul cauzei pe fond amintește că actualul Cod de procedură penală transpune normativ doctrina probei dincolo de orice îndoială rezonabilă ca standard probatoriu, aceasta fiind de plano compatibilă cu principiul libertății de apreciere a valorii probante. Astfel, potrivit art.103 alin.2 C.p.p. condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Raportat la toate aceste considerente, Tribunalul a constatat că această condiție nu a fost respectată în cauză prin prisma standardului probator, motiv pentru care a dispus achitarea inculpatului Hosu Dan pentru infracțiunea de trafic de influență, aceeași soluție fiind

avută în vedere și față de actul material de cumpărare de influență reținut în sarcina inculpatei Toncescu Angela , achitarea fiind dispusă în temeiul prevăzut de art.16 alin.1 lit.a, faptele pe care norma de incriminare o descrie în *verbum regens*, respectiv promisiunea și încheierea unui contract de consultanță cu firma Despăgubiri Accidente Vătămări, respectiv pretinderea și încheierea acestui contract de către Hosu Dan în schimbul exercitării influenței asupra unui membru al Consiliului ASF în legătură cu adoptarea unor decizii favorabile atât societății Carpaticea cât și unor persoane din conducerea acesteia, fiind inexistente.

b) Actul material reținut cu privire la inculpata Toncescu Angela față de numitul Gurzău Adrian

Potrivit *actului de sesizare a instanței*, referitor la inculpata Toncescu Angela , s-a mai reținut, în esență, că în intervalul 08.04.2015-02.11.2015, în calitate de membru al Consiliului de Administrație al S.C. Carpaticea Asig S.A., i-ar fi promis numitului Gurzău Adrian încheierea unui contract prestări servicii și a aprobat, în calitate de președinte al Consiliului de Administrație al S.C. Carpaticea Asig S.A., încheierea acestuia, ulterior înțelegerii, în data de 02.11.2015, între societatea S.C. WSC Invest S.R.L. (societate deținută de concubina numitului Gurzău Adrian) și societatea de asigurări S.C. Carpaticea Asig S.A., în cuantum total de 270.000 de euro (sumă din care S.C. WSC Invest S.R.L. a primit efectiv 81.502 euro), în schimbul promisiunii numitului Gurzău Adrian că va determina membrii Consiliului A.S.F. să adopte decizii favorabile atât societății S.C. Carpaticea Asig S.A., cât și persoanelor din conducerea acesteia, prin neîndeplinirea de către membrii Consiliului A.S.F., a unor acte care intrau în atribuțiile lor de serviciu (neintroducerea societății în administrare specială, respectiv nedeclararea stării de insolvență a societății), ori prin îndeplinirea unor acte contrare atribuțiilor de serviciu (avizarea inculpatei Toncescu Angela pentru funcția de președinte al Consiliului de Administrație al S.C. Carpaticea Asig S.A., în contextul în care aceasta nu îndeplinea condițiile legale pentru ocuparea acestei funcții).

Astfel, acuzarea arată că în intervalul mai-noiembrie 2015, cu ocazia diverselor întâlniri dintre inculpata Toncescu Angela și numitul Gurzău Adrian (deputat în Parlamentul României), cea dintâi a promis numitului Gurzău Adrian încheierea unui contract de prestări servicii tip "call-center", între societatea Carpaticea Asig S.A. și societatea S.C. WSC Invest S.R.L., având sediul social la Cluj, deținută de concubina numitului Gurzău Adrian, Petrovan Cecilia Georgiana, dar administrată în fapt de Gurzău Adrian.

Durata contractului a fost convenită a se derula pe o perioadă de cinci ani și trei luni, valoarea totală a acestuia fiind de 270.000 de euro. În schimbul încheierii acestui contract, Gurzău Adrian a lăsat să se creadă că are influență asupra prim-vicepreședintelui A.S.F., Constantinescu Coca Gheorghe Cornel, dar și asupra membrului Consiliului A.S.F., Biro Albin, promițându-i inculpatei Toncescu Angela că-i va determina, în mod direct, pe cei doi și indirect întregul Consiliu al A.S.F., fie să nu îndeplinească acte ce intră în îndatoririle de serviciu (neluarea măsurilor legale în vederea introducerii sub administrare specială ori în stare de insolvență a societății de asigurări, deși se impunea luarea acestor măsuri), fie să îndeplinească acte contrare îndatoririlor de serviciu (avizarea în funcția de președinte al Consiliului de Administrație al S.C. Carpaticea Asig S.A., a inculpatei Toncescu Angela , deși aceasta nu îndeplinea condițiile legale pentru ocuparea acestei funcții).

Gurzău Adrian, în baza înțelegerii frauduloase încheiate cu inculpata Toncescu Angela , a obținut în intervalul noiembrie 2015-august 2016, ca urmare a săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, suma de 365.661 lei (echivalentul sumei de 81.502 euro, calculată la un curs mediu B.N.R. de 4,4865 lei/euro), ca urmare a încheierii, la data de 02.11.2015, a contractului intitulat "*prestări servicii*", înregistrat la societatea de asigurări sub numărul 4191879. Încheierea respectivului contract a fost aprobată în cadrul ședinței Consiliului de Administrație al S.C. Carpaticea Asig S.A. din data de 26.10.2015, la care au participat: Toncescu Angela , în calitate de președinte, Crideanu Georgeta și Coșa Maria, în calitate de membri ai Consiliului, precum și invitații Stoicescu Liviu Andrei și Ramona Bernic.

Obiectul contractului l-a constituit furnizarea de servicii specializate de tip „*Relații clienți, customer support, info line, contract center, vânzare și marketing*”, SC WSC Invest SRL-D asumându-și responsabilitatea asigurării de echipamente, soluții tehnice, linii telefonice proprii și operarea lor cu angajați proprii specializați săptămânal, de luni până duminică, de la ora 8 până la 22, prin intermediul unor stații dedicate. Contractul astfel încheiat prevedea externalizarea activităților de gestionare a petițiilor înregistrate la nivelul societății de asigurări.

Suma de bani susmenționată a fost virată din contul societății de asigurări S.C. Carpatica Asig S.A. (RO81CARP033200000050EU04, deschis la Banca Carpatica S.A.) în contul societății S.C. WSC Invest S.R.L. (RO16BREL000200101465100, deschis la Libra Bank), în intervalul noiembrie 2015-august 2016, ca urmare a emiterii următoarelor facturi de către prestator: factura nr.14 din 03.11.2015, în valoare de 44.367,00 lei + TVA; factura nr.15 din 20.11.2015, în valoare de 22.219,50 lei + TVA; factura nr.17 din 05.12.2015, în valoare de 44.693,00 + TVA; factura nr.20 din 05.01.2016, în valoare de 45.169,00 lei + TVA; factura nr.21 din 03.02.2016, în valoare de 45.098,00 lei + TVA; factura nr.23 din 05.03.2016, în valoare de 17.871,20 lei + TVA; factura nr.24 din 05.03.2016, în valoare de 7.801,94 lei + TVA; factura nr.26 din 01.04.2016, în valoare de 17.885,60 lei + TVA; factura nr.27 din 01.04.2016, în valoare de 17.542,07 lei + TVA; factura nr.28 din 01.05.2016, în valoare de 16.264,84 lei + TVA; factura nr.29 din 01.05.2016, în valoare de 17.909,60 lei + TVA; factura nr.30 din 01.05.2016, în valoare de 2.656,94 lei + TVA; factura nr.32 din 01.06.2016, în valoare de 17.647,33 lei + TVA; factura nr.33 din 01.06.2016, în valoare de 18.058,40 lei + TVA; factura nr.34 din 01.06.2016, în valoare de 2.357,47 lei + TVA; factura nr.35 din 04.07.2016, în valoare de 2.379,11 lei + TVA; factura nr.36 din 04.07.2016, în valoare de 17.900,28 lei + TVA; factura nr.37 din 04.07.2016, în valoare de 18.059,20 lei + TVA.

În legătură cu acest act material al infracțiunii de cumpărare de influență, în urma excluderii din materialul probator a interceptărilor, reprezentantul parchetului a prezentat probele (expuse pe larg în cuprinsul sentinței) care au rămas câștigate cauzei și în raport de care a solicitat pronunțarea unei soluții de condamnare, arătând - în esență - că *probele pe care se întemeiază existența vinovăției inculpatei rezultă* mai întâi din declarația martorului Gurzău Adrian, care se coroborează cu declarațiile martorului Stoicescu Liviu-Andrei - ce reliefează existența unei relații mai vechi între inculpata Toncescu Angela și martorul Gurzău Adrian, etapa de probatorii care evidențiază inoportunitatea contractului încheiat între Carpatica și SC WSC SRL, exemplificând cu declarațiile martorilor Matei Alina Camelia, Roșu Cristian și Radu Cristian Eugen, făcând trimitere și la declarațiile martorului Degeratu Constantin referitoare la recomandările făcute de inculpată pentru această societate în alegerea acesteia ca parte contractantă, precum și la declarația martorului Vorniceanu Marius din care rezultă că numitul Gurzău Adrian a făcut lobby pentru Carpatica.

Fără a mai relua aspectele prezentate la punctul privind faptele de cumpărare de influență-trafic de influență în relația Toncescu Angela – Hosu Dan, probele prezentate pe situația societății Carpatica fiind comune, în analiza materialului probator, Tribunalul reține, în esență, că partea de analiză care le diferențiază pleacă de la contractul ce se reține că ar fi fost încheiat între Carpatica și S.C. WSC S.R.L. reprezentând contraprestația promisă de inculpată numitului Gurzău în schimbul promisiunii acestuia că va determina membrii ASF să adopte decizii favorabile atât societății Carpatica cât și persoanelor din conducerea acesteia.

În acest sens, instanța de fond reține că la data de 02.11.2015, s-a încheiat între Carpatica S.A. și S.C. WSC S.R.L. contractul intitulat ”prestări servicii”, înregistrat la societatea de asigurări sub numărul 4191879, încheierea respectivului contract fiind aprobată în cadrul ședinței Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A. din data de 26.10.2015, la care au participat: Toncescu Angela - în calitate de președinte, Crideanu Georgeta și Coșa Maria - în calitate de membrii ai Consiliului, precum și invitații Stoicescu Liviu Andrei și Ramona Bernic. Obiectul contractului îl constituia furnizarea de servicii

specializate de tip „Relații clienți, customer support, info line, contract center, vânzare și marketing”, S.C. WSC Invest SRL-D asumându-și responsabilitatea asigurării de echipamente, soluții tehnice, linii telefonice proprii și operarea lor cu angajați proprii specializați săptămânal, de luni până duminică, de la ora 08 până la 22, prin intermediul unor stații dedicate. Contractul astfel încheiat prevedea externalizarea activităților de gestionare a petițiilor înregistrate la nivelul societății de asigurări. Ca urmare a încheierii acestui contract Carpatica a achitat societății contractante, în intervalul noiembrie 2015-august 2016, suma de 365.661 lei. S-a mai reținut că durata acestui contract prevedea o perioadă de 5 ani și 3 luni, valoarea totală fiind de 270.000 euro.

Ca și în situația actului material prezentat anterior [când acuzarea a susținut că o probă importantă o reprezintă declarația martorului. Stoicescu Liviu-Andrei care, în cadrul aceluiași dosar, a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției] și cu privire la această acuzație procurorul a indicat, ca probă în demonstrarea vinovăției inculpatei, declarația dată în calitate de martor de numitul Gurzău Adrian, care a negociat încheierea unui acord de recunoaștere a vinovăției.

Cu ocazia audierii în ședința publică din 26.02.2019, acest martor a arătat că o cunoaște pe inculpată din perioada când era deputat iar inculpata președinte al Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor. De asemenea, a arătat că era administrator de fapt la S.C. WSC S.R.L., reprezentantul legal al acestei societăți fiind numita Petrovan Cecilia cu care este într-o uniune consensuală, fiind și mama celor doi copii ai săi, context în care arată că s-a încheiat contractul între societatea reprezentată de aceasta și S.C. Carpatica, Petrovan Cecilia fiind cea care împreună cu angajații societății s-a deplasat la Sibiu de mai multe ori, a depus o ofertă pe care a susținut-o în fața boardului S.C. Carpatica, ședință la care, din câte își amintește, inculpata Toncescu Angela nu a participat. A mai arătat martorul că în procedura de selecție au fost mai multe oferte, societății i s-a cerut de către Carpatica îmbunătățirea ofertei așa încât, de la o valoare de 12.000.-13.000 euro pe lună s-a perfectat contractul la o sumă de 10.000 euro pe lună pentru primele trei luni de probă (în care dacă partenerii de contract erau nemulțumiți puteau rezilia contractul fără justificări și penalități), urmată de o valoare de 4.000 euro lunar plus o variabilă în funcție de numărul de apeluri înregistrat. Martorul a mai precizat în fața judecătorului cauzei că acel contract a fost încheiat în condiții de legalitate, considerând că nu a fost “favorizat” în niciun fel, arătând că pe perioada derulării contractului toate plățile au fost făcute cu întârziere.

La întrebarea reprezentantului parchetului, martorul a arătat că nu își amintește să fi discutat cu inculpata Toncescu Angela în legătură cu încheierea acestui contract arătând totodată că nu își menține pasajul din declarația dată la urmărirea penală - atașată la fila 155 vol.II up (unde a arătat “... m-am întâlnit cu Toncescu Angela la solicitarea mea, în cursul lunii iulie-august 2015, prilej cu care i-am adus la cunoștință că am o firmă și am rugat-o să analizeze oportunitatea de a încheia un contract prin care să își îmbunătățească relația cu clienții și piața de asigurări”). În continuare, martorul a arătat că a avut câteva întâlniri cu inculpata, discutând generic despre necesitatea îmbunătățirii relațiilor în piața de asigurări, spunându-i acesteia că se va gândi dacă să recomande pe cineva să participe la selecția de oferte pe care Carpatica o va organiza dacă va fi cazul, precizând că motivul pentru care a declarat diferit la urmărirea penală a fost acela că dorea neapărat încheierea unui acord de recunoaștere pentru a-și putea vedea soția și copilul, fără să poată afirma dacă modul de concepere a declarației de la urmărirea penală s-a datorat ofițerului de poliție judiciară sau apărătorilor aleși de la acel moment. În finalul declarației martorul a arătat că “*niciodată și în niciun context, nici direct nici indirect doamna Toncescu Angela nu mi-a cerut niciun ajutor în activitatea pe care o desfășoară*”.

Analizând această declarație de martor, apreciată de acuzaare ca esențială în probațiune, Tribunalul a constatat existența unei situații similare cu cea a declarației martorului Stoicescu Liviu, atât din perspectiva retractivității declarațiilor inițiale dar și din perspectiva compromiterii declarației – prin prisma factorului de credibilitate a acesteia, în condițiile în

care martorul a avut inițial în acest dosar calitatea de inculpat care a încheiat un acord de recunoaștere a vinovăției.

Așadar, fără a relua argumentele expuse pe această chestiune cu ocazia analizei declarației martorului Stoicescu Liviu, instanța de fond subliniază faptul că această depoziție nu poate trece de examenul standardului de probațiune, fiind afectată credibilitatea acesteia, urmând a se constata dacă mai există alte mijloace de probă apte să conducă la coroborarea unor elemente de fapt ce susțin acuzațiile sau nu.

În egală măsură, judecătorul cauzei pe fond apreciază că nu poate primi propunerea reprezentantului parchetului în sensul înlăturării din probatoriu a declarației date în fața instanței de judecată și a reținerii la stabilirea situației de fapt a aspectelor de la urmărirea penală, motivat de faptul că retractarea unor aspecte din declarația martorului nu este justificată și nu este motivată cu excepția explicației dorinței de a se încheia un acord de recunoaștere, explicație pe care parchetul o consideră neverosimilă.

În acest sens, Tribunalul arată că etapa cercetării judecătorești este etapa în care, procedural, audierea are loc în mod direct, nemijlocit, în condiții de contradictorialitate, de altfel retractarea pasajelor la care se face referire a avut loc la întrebările adresate tocmai de procuror, martorul, oferind o explicație punctuală din perspectiva motivului pentru care a retractat declarația inițială, acela al încheierii unui acord de recunoaștere, explicație care nu poate fi catalogată ca neverosimilă în condițiile legislației actuale și a amendărilor Curții Europene a Drepturilor Omului. Faptul că a fost asistat de apărător ales și s-a consultat cu acesta nu poate echivala cu lipsa unui motiv, și nici nu poate fi sancționat martorul pentru maniera în care avocatul și-a construit tactica apărării, explicația concretă, fiind asemănătoare cu cea furnizată de martorul Stoicescu, aflat într-o situație juridică similară, martorul arătând că a dorit încheierea acordului de recunoaștere pentru a-și *“putea vedea soția și copilul”*.

Ori, luând în calcul toate argumentele prezentate, judecătorul cauzei a opinat că nu se poate considera că declarația de la urmărirea penală ar respecta exigențele de credibilitate în detrimentul declarației dată de martor în faza cercetării judecătorești, ci din contra, motivele învederate sunt apreciate ca verosimile, atât prin prisma elementelor subiective ale martorului, inculpat la acel moment al audierii și, mai ales, prin prisma valorii declarației acelei persoane, audiate ca martor dar care a încheiat în aceeași cauză un acord de recunoaștere a vinovăției.

Ca o observație, în registrul acțiunii ca element al laturii obiective a infracțiunii de cumpărare de influență nici nu avea vreo relevanță juridică afirmația inculpatului de la urmărirea penală, retractată, conform căreia acesta i-a propus încheierea contractului inculpatei cu S.C. WSC S.R.L., propunere pe care inculpata a acceptat-o, de vreme ce *verbum regens* al infracțiunii pentru care inculpata a fost trimisă în judecată constă, în conformitate cu norma de incriminare prevăzută de art.292 Cp în *“promisiunea, oferirea sau darea ...unei persoane care are influență sau lasă să se creadă că are influență...”*. Ori, cel puțin în varianta prezentată de martor se înțelege că el a fost cel care i-a lansat propunerea, pe care inculpata a acceptat-o, pe când în varianta acuzării, în consonanță cu dispoziția de incriminare, consta în promisiunea făcută martorului de către inculpată, de încheiere a unui contract de prestări servicii, pe care l-a și aprobat.

În final, pe același plan al analizei, în varianta prezentată judecătorului cauzei, martorul a arătat că inculpata, niciodată, nici direct nici indirect nu i-a cerut niciun ajutor în activitatea pe care o desfășoară.

Păstrând în analiză rațiunile privind amendarea pe credibilitatea martorului, prima instanță a analizat și celelalte declarații de martori audiați în raport de această faptă.

Astfel, la data de 26.02.2019 a fost audiată - în ședință publică - martora Petrovan Cecilia-Georgiana care, în referire la contractul de prestări servicii încheiat cu Carpatica, a arătat că numitul Gurzău Adrian i-a facilitat o întâlnire cu membrii din conducerea acestei societăți, fiindu-i indicat ca persoană de contact Stoicescu Liviu. A precizat martora că la întâlnirile cu membrii Carpatica a participat alături de alți angajați ai firmei, colaboratori, discuțiile au avut loc în prezența martorului Stoicescu și ai altor responsabili din

departamentele Carpatice cu mențiunea că la acestea nu a participat niciodată inculpata Toncescu Angela , care i-a fost prezentată dar cu care nu a purtat nicio discuție despre acel contract. De asemenea, martora a învederat că discuțiile se purtau cu Stoicescu însă niciodată acesta nu își expunea punctul de vedere, lăsa lucrurile în sarcina angajaților iar Gurzău Adrian nu i-a relatat niciodată despre eventuale intervenții pe care le-ar fi făcut la inculpata Toncescu Angela cu privire la încheierea acestui contract.

Și martorul Stoicescu Liviu Andrei, audiat fiind în ședința publică din 26.03.2019 pe acest segment al probațiunii, a arătat că a fost contactat de Gurzău telefonic cerându-i o întâlnire în legătură cu promovarea call-center-ului, oferta fiind a firmei reprezentată de Petrovan Cecilia. Martorul arată că numitul Gurzău era o fire săcâitoare, inculpata îl evita, lucru confirmat de aceasta, așa încât îl suna pe martor. Se precizează de către martor că în perioada octombrie 2015 ASF-ul recomandase Carpatice externalizarea serviciilor de call-center, întrucât erau deficitari la nivel național, astfel că s-a derulat în cadrul Carpatice o procedură prin care s-au analizat mai multe oferte, printre care și cea depusă de firma apropiatei lui Gurzău. Stoicescu Liviu arată că direcția de vânzări din cadrul Carpatice a optat pentru încheierea contractului cu societatea acestuia însă martorul nu a participat la procedură și nu a dat vreo indicație privind încheierea acestui contract, menționând că nu a perceput ca doamna Toncescu Angela să fi avut vreun interes în încheierea acestui contract.

Din analiza celor două depoziții, Tribunalul a constatat că nu se desprinde niciun element probatoriu concludent privind contextul în care s-ar fi promis de către inculpata Toncescu Angela încheierea contractului cu S.C. WSC S.R.L., reprezentanta acestei societăți arătând că la discuțiile legate de analiza ofertei și încheierea contractului inculpata nu a participat și nici Gurzău nu i-a relatat despre eventuale intervenții ale acesteia pentru perfectarea convenției, în timp ce martorul Stoicescu arată că decizia a aparținut direcției vânzări iar el nu a perceput ca inculpata să fi avut vreun interes în încheierea acestui contract. Împrejurarea că între martorul Gurzău Adrian și Toncescu Angela era o relație mai veche, anterioară încheierii contractului cu WSC, aspect la care face trimitere procurorul în concluziile orale ca rezultând din declarația martorului Stoicescu dată în faza de urmărire penală, este o chestiune care nu conduce, de sine stătător la existența unei relații incriminatorii față de inculpată, atâta vreme cât nu rezultă alte probe care să conducă la conturarea măcar a existenței promisiunii inculpatei în încheierea acelui contract de prestări servicii, urmată de finalizarea lui, în schimbul promisiunii de traficare a influenței de către Gurzău asupra membrilor ASF.

Martorul Cocea Constantinescu Gheorghe Rafael (persoană față de care se arată că numitul Gurzău ar fi făcut traficul de influență sau ar fi lăsat să se creadă că îl face, în schimbul căruia inculpata Toncescu Angela ar fi promis și încheiat contractul de prestări servicii) a arătat, audiat fiind în ședința publică din 08.05.2018, că era prim vicepreședinte al ASF și avea cunoștință de faptul că în acea perioadă erau discuții legate de redresarea companiei Carpatice Asig S.A. și se pune în discuție schimbarea președintelui Consiliului de Administrație, fiind propusă inculpata Toncescu Angela care era la acel moment și membru în board. A mai arătat martorul că nu avea cunoștințe punctuale despre această procedură de autorizare întrucât nu răspundea de domeniul asigurărilor, susținând că a avut discuții generice cu domnul Gurzău ca și cu inculpatul Tatu în legătură cu care a arătat că la una dintre întâlniri acesta l-a întrebat ce se întâmplă cu Carpatice, în sensul intrării în faliment și apoi în legătură cu numirea inculpatei Toncescu Angela , comunicându-i acestuia că singura problemă care ar fi în ipoteza în care inculpata nu ar fi numită ca președinte al Consiliului de Administrație este că nu ar mai putea avea calitatea de membru în board.

Martorul Vorniceanu Marius, audiat în ședința publică din 21.05.2019, a arătat că l-a cunoscut pe Gurzău Adrian, era membru în Comisia de Abuzuri din Camera Deputaților, calitate în care acesta l-a și contactat arătând că a făcut lobby pentru Carpatice, considera că ASF-ul făcea abuzuri, fără a putea să afirme că raporta aceste abuzuri la Carpatice în mod direct. Martorul a arătat că numitul Gurzău era vehement în cea ce privește administrarea

specială și falimentul, susținând că la Carpatica totul este bine, fără a-i spune vreodată că ar avea vreun interes personal la această instituție, martorul precizând că ulterior a aflat pe diverse căi despre acest lucru, dar nu din discuțiile de la ASF, pentru că nu se discuta acest subiect acolo. A mai învederat martorul că în cadrul acestor discuții Gurzău nu i-a cerut niciodată să intervină în procesul de avizare a inculpatei Toncescu Angela, în mod expres, arătând că, de altfel, nu-și amintește dacă la momentul avizării inculpatei Toncescu îl cunoștea de Gurzău în mod direct.

Analizând aceste declarații de martori – membrii în consiliul ASF, Tribunalul constată că nu se desprind elemente probatorii concludente în legătură cu acuzațiile formulate, niciunul dintre ei nu a furnizat elemente despre o eventuală înțelegere existentă între inculpată în sensul unei promisiuni făcute martorului Gurzău de a încheia un contract de prestări servicii și nici alte elemente relevante care să raporteze din punct de vedere probator încheierea acestui contract ca o contraprestație față de un sprijin solicitat de inculpată, ori oferit de Gurzău acesteia în legătură cu procedura de avizare.

În referire la împrejurarea la care face trimitere procurorul, constând în declarația martorului Vorniceanu, relativ la faptul că numitul Gurzău a făcut lobby pentru Carpatica, Tribunalul reține că este o chestiune necontestată și asumată de martor, însă acesta a explicat contextul în care a făcut această afirmație, precizând că Adrian Gurzău considera că ASF-ul făcea abuzuri, fără a putea să afirme că raporta aceste abuzuri la Carpatica în mod direct, era vehement în ceea ce privește administrarea specială și falimentul, susținând că la Carpatica totul este bine, fără a-i spune vreodată că ar avea vreun interes personal la această instituție. Ori, din aceste relatări instanța de fond opinează că nu se pot decela elemente care să poată proba existența vreunui element constitutiv al infracțiunii de cumpărarea de influență reținută în sarcina inculpatei ori vreo legătură între acest lobby la care face trimitere martorul și conduita inculpatei în accepțiunea acuzației formulată în cauză.

În fine, reprezentantul parchetului a mai indicat în probațiune declarațiile martorilor Matei Alina Camelia, Roșu Cristian și Radu Cristian Eugen, mijloace de probă în legătură cu care arată că se evidențiază caracterul de contraprestație al traficului de influență privind încheierea contractului dintre Carpatica și S.C. WSC S.R.L., încheiere care a fost inoportună din punct de vedere economic, inculpata Toncescu Angela impunând încheierea contractului direct sau prin intermediul martorului Stoicescu Liviu.

Martora Matei Alina Camelia au fost audiată în ședința publică din 18.12.2018, ocazie cu care a arătat că la momentul de referință al dosarului era specialist în relații publice la Carpatica Asig. și răspundea de serviciul Call Center, precizând că s-a luat decizia de externalizare a acestor servicii, martora făcând parte din acea comisie de analiză a ofertelor. În acest sens, a arătat că s-au solicitat mai multe oferte, trei sau patru, au avut loc mai multe ședințe de lucru în care acestea au fost analizate inclusiv cu participarea reprezentanților unora dintre societăți și, după această analiză i-a comunicat directorului adjunct, numitul Degeratu Constantin că societatea (al cărei nume este indicat în declarația de la up) cu care ulterior s-a încheiat contractul nu se califica cel mai bine pentru că oferea un preț mai mare decât alte oferte, răspunsul acestuia fiind acela că nu îi poate obliga nimeni să încheie un contract cu o societate care oferă prețul cel mai mic pentru că există riscul ca serviciile să nu fie de calitate. A mai învederat martora că discuțiile în sensul prezentării ofertelor le-a purtat și cu directorul general de la acel moment, Stoicescu Liviu însă acesta nu a făcut nicio alegere cu privire la societate, alegerea fiind făcută de domnul Degeratu Constantin. A susținut martora că nu a discutat niciodată cu inculpata Toncescu Angela și nu a auzit că aceasta s-ar fi implicat în vreo discuție în legătură cu încheierea acestui contract. Totodată, martora a arătat că analiza celor trei, patru oferte s-a făcut pe mai multe criterii, nu numai cel legat de preț, arătând că deși nu poate preciza ce scoring a avut societatea cu care s-a încheiat contractul acesta nu era cel mai bun. La întrebarea judecătorului, martora a arătat că i s-a părut că este preferată societatea cu care s-a încheiat contractul de Call Center prin faptul că

nu avea un scoring bun și cu toate acestea i s-a cerut să propună această societate la încheierea de contract de către Degeratu Constantin.

Martorul Roșu Cristian, audiat în cauză, în ședința publică din 26.02.2019 a precizat că în contextul desemnării sale pentru exercitarea conducerii executiv la Carpatica, în martie 2016, a aflat și de contractul încheiat de aceasta cu societatea WSC S.R.L., contract care avea ca obiect crearea unui Call Center în beneficiul Carpatica, încheiat în urmă cu aproximativ trei luni pe un termen de 5 ani de zile. Martorul a arătat că se emisese și o factură pentru 10.000 euro pe care inițial au vrut să o conteste în instanță însă au renunțat și au achitat în urma evaluării posibilităților reale ca și argumente juridice. A precizat martorul că a fost nevoit să continue cu derularea contractului, din cauza clauzelor existente, în sensul că dacă le-ar fi reziliat ar fi trebuit să plătească toată posibilă prestare de servicii ca și sancțiuni.

Și martorul Radu Cristian Eugen, audiat în ședința publică la data de 15.01.2019, a arătat că era director de vânzări la Carpatica și, în acest context, i s-a propus inițierea unei relații comerciale cu o societate de Call Center, scopul fiind, rezolvarea unor probleme și răspunsuri punctuale la solicitările unor clienți externi societății de asigurări. Martorul nu își amintește cine a avut inițiativa acestei relații comerciale, arătând că este posibil ca acesta să fi fost Stoicescu Liviu, directorul general al societății întrucât își amintește că a fost chemat la o discuție în care i s-a făcut cunoscut un nume al unei societăți indicat la urmărirea penală iar anterior acestei discuții, în biroul domnului Stoicescu îi fusese prezentată reprezentanta acelei societăți, numita Cecilia Petrovan despre care i s-a spus că este soția unui deputat. Martorul arată că din discuția cu Stoicescu a înțeles că această firmă le-ar putea sprijini compania prin înființarea serviciilor de call center fără a i se da alte detalii legate de costuri, martorul insistând în sensul selecției de oferte de la mai multe firme, aspect care presupunea constituirea unei comisii de analiză a ofertelor. În continuare martorul a arătat că a fost președintele acestei comisii pe o perioadă de 2 – 3 săptămâni în care s-au identificat posibili ofertanți cărora le-au trimis cereri și, corelativ au început să sosească ofertele, însă dat fiind programul său încărcat a fost înlocuit în această Comisie de o altă persoană, astfel încât la momentul declarării firmei câștigătoare nu mai făcea parte din această Comisie. Ulterior, a aflat că procedura de selecție s-a finalizat cu firma la care făcuse inițial referire Stoicescu, arătând că nu poate face afirmații legate de această selecție dar, atât cât a fost implicat în acest proces a văzut că erau oferte mai bune decât cea declarată câștigătoare, apreciere pe care a făcut-o pe baza unor criterii de analiză a ofertelor cunoscute în Comisie. Martorul a mai arătat că pe perioada cât a făcut parte din comisia de analiză era în mod frecvent întrebat de Stoicescu care este stadiul procedurii menținându-și afirmațiile făcute în cauză relative la percepția sa ca o formă de presiune a domnului Stoicescu, arătând că cel puțin o dată, acesta, în discuțiile purtate, a făcut trimitere textual la firma declarată câștigătoare legată de încheierea acestui contract. În ceea ce o privește pe inculpata Toncescu Angela, martorul a arătat că și aceasta a întrebat-o, o dată sau de două ori care este stadiul procedurii fără însă a face trimiteri la firma respectivă și, fără a insista astfel încât i s-a părut martorului această discuție ca fiind una normală între un șef direct și persoana sa, subliniind că niciodată inculpata nu a făcut presiuni asupra sa, legate de încheierea acelui contract, preocupările sale fiind în scopul vânzărilor iar martorul nu i-a adus la cunoștință acesteia discuțiile purtate cu Stoicescu pentru ca acesta din urmă era director general, iar martorul îi era subaltern.

În cauză, la termenul de judecată din 05 iunie 2018, instanța a procedat la audierea martorului Degeratu Constantin, director general adjunct la S.C. Carpatica Asig S.A., în perioada 2015 – 2016, care a arătat că urmare constatării existenței mai multor deficiențe, a multor plângeri la ASF, relația cu clienții fiind deficitară, a considerat necesar să introducă un Call Center nou prin externalizarea acestui serviciu. În acest sens, martorul a arătat că s-a deschis o procedură de oferte pe care el nu le-a văzut dar i-au fost prezentate la nivel de raport, criteriile de selecție a societății câștigătoare au avut în vedere calitatea serviciilor, personalul, înzestrarea serviciului și prețul cu mențiunea că acesta nu a fost un criteriu principal, personal martorul apreciind la societatea câștigătoare investițiile tehnologice și

personalul. S-a arătat că nu a existat o procedură de vot pentru alegerea societății câștigătoare dar nici nu s-a desemnat o societate anume, însă s-a discutat la nivelul Consiliului de administrație pe acest nivel de decizie, astfel încât societatea câștigătoare a fost rezultatul unei discuții comune în care nimeni nu s-a opus și s-a ținut cont și de recomandările făcute de domnul Stoicescu și doamna Toncescu Angela .

Pe acest segment, martorul a conchis arătând că dată fiind experiența inculpatei Toncescu Angela , prin faptul că aceasta a făcut aprecieri la adresa societății câștigătoare l-a influențat și pe el în crearea convingerii că societatea este eligibilă, precizând că la baza acestei influențări s-au prezentat date tehnice, cifre, din câte își amintește martorul se investise o sumă mare de ordinul milioane de euro în echipamente. Pe de altă parte, în legătură cu afirmația pe care a făcut-o la urmărirea penală (declarația din 29.09.2016 „SC WSC Invest SRL avea recomandări mai bune, inclusiv din partea doamnei Toncescu Angela iar eu, personal, am apreciat că respectiva societate îndeplinea tehnologie modernă și punea la dispoziție resursele necesare. Practic, la alegerea societății câștigătoare oferta de preț nu a fost criteriul principal. Nu am cunoscut ce a determinat-o pe Toncescu Angela să facă aprecieri la adresa acelei societăți, dar, bănuiesc că se cunoștea cu patronul acesteia....Alegerea SC WSC INVEST SRL, ca societate câștigătoare s-a făcut prin prisma aprecierilor doamnei Toncescu Angela , o persoană cu experiență în domeniul asigurărilor...”), în fața instanței martorul a precizat că a folosit o exprimare nefericită, el nedorind să se înțeleagă faptul că inculpata a făcut aprecieri asupra acestei societăți câștigătoare pentru că se cunoștea cu patronul. Din punctul său de vedere la momentul respectiv recomandările făcute de inculpată pentru această firmă le-a interpretat prin prisma experienței pe care aceasta o avea în domeniul asigurărilor dar, arată încă odată că sensul celor declarate de el este cel consemnat cu ocazia audierii în fața judecătorului.

În urma analizării coroborate a tuturor acestor declarații de martor, Tribunalul a constatat, contrar susținerilor acuzării, că nu rezultă probe care să indice, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpata Toncescu Angela ar fi promis lui Gurzău Adrian încheierea contractului cu Carpatica în schimbul promisiunii acestuia din urmă de a o sprijini în relația cu ASF, contract încheiat ulterior.

În acest sens, instanța de fond reține că bănuielile, suspiciunile legate de o oportunitate de management privind încheierea acestui contract, chiar și păgubos fiind, nu conduc automat la concluzia că încheierea sa a avut la bază o intenție frauduloasă din partea unui membru din conducerea uneia dintre cele două entități juridice în sensul că perfectarea contractului a reprezentat o contraprestație pentru un sprijin acordat de reprezentantul celeilalte entități juridice, parte contractantă.

Tribunalul concluzionează că nu s-a dovedit prin probe administrate promisiunea făcută de Toncescu Angela numitului Gurzău Adrian de a încheia un contract de prestări servicii în schimbul traficării influenței acestuia din urmă asupra membrilor ASF pentru susținerea inculpatei în procedura de avizare aflată în derulare. Nici cea de a doua variantă alternativă a infracțiunii de cumpărare de influență nu a fost dovedită în condițiile în care nu s-a demonstrat că încheierea acestui contract a avut scopul arătat anterior.

De altfel, martora Matei Alina Camelia nu a făcut nicio trimitere la vreo discuție cu inculpata Toncescu Angela legată de încheierea acestui contract și, nici nu a auzit că aceasta ar fi fost implicată în vreo discuție legată de acest contract, afirmând într-adevăr că i s-a părut că societatea câștigătoare este preferată datorită faptului că nu avea un scoring bun, lucru pe care i l-a comunicat directorului adjunct Degeratu Constantin care i-a cerut să propună societatea la încheierea de contract.

Nu există nicio legătură cauzală demonstrată prin probe că, numitului Degeratu Constantin i s-ar fi impus de către inculpata Toncescu Angela aprobarea contractului, acesta prezentând care au fost criteriile de selecție și, subliniind că nu prețul a fost criteriul principal, martorul apreciind investițiile tehnologice și personalul, iar desemnarea societății câștigătoare

a fost rezultatul unei discuții comune, nimeni neopunându-se, însă ținându-se cont de recomandările doamnei Toncescu Angela și domnului Stoicescu.

Judecătorul cauzei pe fond reține că, deși este adevărat că acest martor și-a retractat sau mai exact și-a nuanțat declarațiile de la urmărirea penală în fața instanței, împrejurare contestată de procuror care a solicitat să se înlăture această din urmă declarație, aceste modificări ale poziției procesuale nu modifică în esență afirmațiile martorului ci mai degrabă le explicitează. Practic martorul nu a retractat în fața judecătorului că nu s-a ținut cont în alegerea firmei câștigătoare de recomandările inculpatei adăugând doar că s-a ținut cont și de aprecierile domnului Stoicescu dar și a altor persoane al căror nume nu și-l amintește, însă a declarat așa în fața procurorului pentru că doar despre inculpată a fost întrebat. În schimb, la întrebarea judecătorului tocmai pentru a lămuri intenția martorului de a explica afirmațiile făcute la urmărirea penală, acesta a arătat că motivele care au stat la baza influențării sale s-au datorat experienței inculpatei și au avut la bază prezentarea de date tehnice, cifre, etc.

Singurul aspect retractat într-adevăr a fost aspectul legat de faptul că inculpata ar fi făcut aprecieri la adresa societății respective, martorul arătând că bănuiește, pentru că se cunoștea cu patronul acesteia. În fața judecătorului, a arătat că nu a vrut să se înțeleagă faptul că inculpata a făcut aprecieri asupra acestei societăți câștigătoare pentru că se cunoștea cu patronul, martorul arătând că, în realitate a fost întrebat de procuror dacă cei doi (inculpata și numitul Gurzău) se cunoșteau aspect la care martorul a răspuns afirmativ.

Este evident că inculpata și numitul Gurzău Adrian se cunoșteau, aspect rezultat din probele administrate în cauză însă, această împrejurare este insuficientă din punct de vedere probator pentru a se concluziona că acesta a fost motivul pentru care societatea S.C. WSC S.R.L. a fost declarată câștigătoare în condițiile în care declarațiile martorilor au relevat existența unei proceduri de selecție, a unor criterii de selecție, prezentarea unor date tehnice iar decizia nu a fost una dispusă de către inculpată ci, așa cum afirma directorul general adjunct martorul Degeratu Constantin s-a discutat la nivelul Consiliului de Administrație decizia.

Nu lipsită de relevanță a fost apreciată și declarația lui Stoicescu Liviu Andrei care a relatat desfășurarea unei proceduri de selecție, precizând că Direcția de Vânzări din cadrul Carpatica a fost cea care a optat pentru încheierea contractului cu societatea câștigătoare, procedură în care martorul a arătat că nu a participat, nu a dat indicații și nici nu a perceput ca inculpata Toncescu Angela să fi avut vreun interes în încheierea acestui contract.

În fine, martorul Radu Cristian Eugen a arătat că a avut loc o procedură de selecție la care a participat doar până într-un anumit moment iar ulterior a aflat că această procedură s-a finalizat prin declararea câștigătoare a firmei S.C. WSC S.R.L. precizând că pe perioada în care a făcut parte în comisia de analiză a fost întrebat în mod frecvent de Stoicescu care este stadiul procedurii și, de câteva ori (odată sau de două ori) și de inculpată fără a face însă trimiteri aceasta din urmă la firma respectivă motiv pentru care a perceput discuția ca pe una firească între un șef și un subaltern.

Se observă că această din urmă declarație mai degrabă creează o legătură un indiciu în alegerea societății ca implicare a numitului Stoicescu, persoană față de care procurorul de caz a dispus clasarea arătând că fapta de complicitate la cumpărare de influență nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege. În acest sens, se observă că martorul Radu Cristian nu a făcut nicio referire la inculpată legată de procedura de analiză a ofertelor rezumându-se la a afirma că a fost întrebat de stadiul procedurii de către aceasta.

În atare situație, Tribunalul concluzionează că susținerile procurorului relative la impunerea încheierii contractului de numita Toncescu Angela în mod direct ori prin intermediul martorului Stoicescu Liviu nu sunt justificate prin mijloace de probă.

Desigur, judecătorul observă că au existat sau conturat niște elemente de fapt care pot conduce la reținerea unei suspiciuni rezonabile în legătură cu modul în care acest contract a fost încheiat însă, ca orice soluție de condamnare trebuie să aibă la bază probe și nu suspiciuni, raționamente logice ori bănueli.

În această analiză, judecătorul cauzei pe fond nu ignoră faptul că aspectele invocate de procuror ca și probe în susținerea acuzației ce o vizează pe inculpată, după excluderea din materialul probator a interceptărilor, se raportează la etape secvențiale ale contextului faptic incriminat, în special pe partea de oportunitate a contractului declarat câștigător însă, nu acoperă breșa creată în probațiune, pe acțiunile inculpatei de a promite încheierea contractului și, ulterior a-l încheia, promisiunea fiind total nedovedită prin probe iar încheierea acestuia nefiind o transpunere probatorie într-un rezultat ca urmare a pretinderii de către Gurzău a încheierii acestuia în schimbul traficării influenței asupra membrilor ASF în legătură cu procedura de avizare a inculpatei.

Lipsind această legătură descrisă de norma incriminatorie nu se poate concluziona că există fapta pentru care inculpata a fost trimisă în judecată pentru că nu orice încheiere a unui contract, fie el și păgubos pentru societatea al cărei reprezentant este persoana trimisă în judecată, constituie infracțiune.

Raportat la aceste elemente de fapt dar și la coordonatele doctrinale la care s-a făcut trimitere în analiza actului material de cumpărare de influență descris anterior, Tribunalul a constatat că probele administrate în cauză nu au suficiența necesară pentru reținerea îndeplinirii *verbum-ului regens* al infracțiunii de cumpărare de influență, motiv pentru care a reținut incidența dispozițiilor art.16 alin.1 lit.a Cod procedură penală și pentru acest act material reținut în sarcina inculpatei Toncescu Angela .

c) Actul material reținut cu privire la inculpații Toncescu Angela – Tatu Ion Sorin

Potrivit *actului de sesizare a instanței*, referitor la inculpata Toncescu Angela , s-a mai reținut, în esență, că în intervalul 30.03.2015-20.10.2015, în calitate de membru al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A., aceasta i-ar fi promis inculpatului Tatu Ion Sorin încheierea a două acte adiționale în legătură cu două convenții preexistente și, ulterior a determinat, în calitate de președinte al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A., încheierea acestor acte adiționale, ulterior înțelegerii, în datele de 20.10.2015 și 09.12.2015, între S.C. Carpatica Asig S.A. și S.C. Promotor Real Service SRL respectiv S.C. Proauto Logistics SRL (societăți deținute de apropiați ai inculpatului Tatu Ion Sorin) în urma derulării cărora cele două societăți au încasat de la societatea de asigurări sumele de: 902.552,49 lei, respectiv 112.535 lei, în schimbul promisiunii inculpatului Tatu Ion Sorin că va determina membrii Consiliului A.S.F. să adopte decizii favorabile atât societății S.C. Carpatica Asig S.A., cât și persoanelor din conducerea acesteia, prin neîndeplinirea de către membrii Consiliului A.S.F., a unor acte care intrau în atribuțiile lor de serviciu (neintroducerea societății în administrare specială, respectiv nedeclararea stării de insolvență a societății), ori prin îndeplinirea unor acte contrare atribuțiilor de serviciu (avizarea inculpatei Toncescu Angela pentru funcția de președinte al Consiliului de Administrație al S.C. Carpatica Asig S.A., în contextul în care aceasta nu îndeplinea condițiile legale pentru ocuparea acestei funcții).

Astfel, acuzarea a arătat că inculpatul Tatu Sorin s-a angajat, în intervalul martie 2015-martie 2016, utilizând relațiile apropiate (determinate și de apartenența comună la o organizație masonică) pe care le avea cu prim-vicepreședintele A.S.F., Constantinescu-Coca Gheorghe Cornel să-și trafice influența pentru deturnarea voturilor exprimate în cadrul Consiliului A.S.F., legate de situația financiară a S.C. Carpatica Asig S.A. sau de situația persoanelor numite sau ce urmau a fi numite în funcții de conducere la societatea respectivă, respectiv Toncescu Angela .

În schimbul intervențiilor exercitate la nivelul reprezentanților Autorității de Supraveghere Financiară, Tatu Ion-Sorin i-a solicitat Angelei Toncescu Angela să dispună ca S.C. Carpatica Asig S.A. să deconteze către două firme, aflate în sfera sa de interes, servicii de reparații (acoperite de polițe de asigurare emise de compania sibiană) în condiții mai favorabile celor două societăți de service auto.

În acest sens, în data de 18 august 2015, inculpatul Tatu Ion-Sorin i-a transmis inculpatei Toncescu Angela datele de identificare ale societăților comerciale S.C. Pro Auto

Logistics S.R.L. (al cărei capital social este deținut de Lăzărescu Dumitru – 50% și Weber Mihai – 50%) și S.C. Promotor Real Services S.R.L. (deținută de Lăzărescu Marius – 33,33%, Clineanu Ștefan Giuseppe – 33,33% și Pestrițu Valeriu Nicolae – 33,33%), precum și ale reprezentanților acestora, Dumitru Marian și respectiv Clineanu Ștefan. Martorul Lăzărescu Marius este o persoană apropiată inculpatului Tatu Ion Sorin, fiind asociat la S.C. Pro Auto Logistics SRL și administrator la S.C. Promotor Real Services S.R.L.

Urmare acestei înțelegeri frauduloase dintre inculpații Tatu Ion Sorin și Toncescu Angela în data de 20.10.2015, respectiv 09.12.2015, între S.C. Carpatica Asig S.A. și S.C. Promotor Real Service SRL, respectiv S.C. Pro Auto Logistics S.R.L. s-a încheiat Actul adițional nr.1 la Convenția de Colaborare nr.2927 din 17.02.2012, respectiv Actul Adițional nr. 1 la Convenția de Colaborare nr.1425 din 21.05.2014.

Ambele acte adiționale permiteau celor două societăți de service auto să deconteze contravaloarea timpului de manoperă și prețul de referință al pieselor auto în condiții mai avantajoase pentru societăți prin eliminarea plafonului impus de S.C. Carpatica Asig S.A. și introducerea unui sistem de calcul bazat pe modul de calcul Audatex.

În urma încheierii celor două acte adiționale, S.C. Carpatica Asig S.A. a efectuat plăți către S.C. Pro Auto Logistics S.R.L., în intervalul 09.12.2015 – 23.06.2016, în valoare de 112.535 lei și către S.C. Promotor Real Service S.R.L., în intervalul 20.10.2015 – 17.05.2016, în valoare de 902.552,49 lei.

Analiza probelor pentru care procurorul a dispus, pe acest segment de analiză, trimiterea în judecată a inculpaților Toncescu Angela și Tatu Ion Sorin, cu privire la săvârșirea infracțiunilor de cumpărare și respectiv trafic de influență, a fost redată pe larg în cuprinsul hotărârii atacate.

Reanalizând materialul probator administrat în ambele etape ale procesului penal, după excluderea interceptărilor (conform încheierii de ședință din 20.07.2020), plecând de la acuzațiile formulate față de cei doi inculpați, Tribunalul a constatat că în cauză nu s-a evidențiat nici promisiunea încheierii actelor adiționale venită din partea inculpatei Toncescu Angela și nici pretinderea ori încheierea acestora ca o contraprestație a acțiunii inculpatului Tatu Sorin de a determina membrii Consiliului ASF să adopte decizii favorabile atât Carpatica cât și persoanelor din conducerea acesteia, respectiv legate de neintroducerea societății în administrare specială sau nedeclararea stării de insolvență a Carpatica ori în procedura de avizare a inculpatei Toncescu Angela ca președinte al Consiliului de Administrație al Carpatica, în contextul în care aceasta nu îndeplinea condițiile legale pentru ocuparea acestei funcții (acuzații prezentate în actul de inculpare).

Aspectele deja analizate anterior, relative la situația societății Carpatica, ori a premiselor exercitării acțiunilor de a promite încheierea actelor adiționale de către coinculpată în schimbul promisiunii coinculpatului, de sprijin a celei dintâi în procedura de avizare, nu au mai fost reluate în legătură cu acest act material, instanța de fond reținând doar că probele administrate au demonstrat contrariul celor reținute de procuror relativ la neîndeplinirea de către inculpata Toncescu Angela a condițiilor prevăzute de lege pentru avizare.

Diferența pe acest segment de analiză o reprezintă persoana față de care se pretinde că inculpata ar fi promis încheierea actelor adiționale, și anume inculpatul Tatu Sorin, în schimbul sprijinului despre care se pretinde că acesta l-ar fi acordat coinculpatei în acea procedură aflată în derulare la ASF.

Probele, necontestate sub aspectul existenței lor și care reprezintă în opinia parchetului contraprestația pentru sprijinul primit de inculpată sunt cele două acte adiționale încheiate de Carpatica cu S.C. Pro Auto Logistics SRL, respectiv S.C. Promotor Real Service SRL.

Astfel, Tribunalul arată că, în data de 09.12.2015 s-a încheiat Actul Adițional nr.1 la Convenția de Colaborare nr.1425 între S.C. Pro Auto Logistics SRL și S.C. Carpatica Asig. S.A (volumul 5, fila 267). Prin actul adițional încheiat s-a convenit ca prețul orei de manoperă să fie de 60 de lei, față de prețurile variabile cuprinse între 20 și 48 de lei, în raport de marca și proveniența autoturismului, conform convenției inițiale, precum și emiterea Devizului în

baza sistemului Audatex, pentru fiecare autovehicul reparat, față de prevederea inițială a convenției de bază în care se stipula că unitatea prestatoare (service-ul auto), putea comanda piesele necesare efectuării reparațiilor numai în baza devizului întocmit și numai de la furnizorii de piese agreați de S.C. Carpatica Asig S.A..

De asemenea, la data de 20.10.2015 s-a încheiat Actul Adițional nr.1 la Convenția de Colaborare nr.2927 între S.C. Promotor Real Service SRL și S.C. Carpatica Asig S.A (volumul 5, fila 250). Prin actul adițional încheiat s-a convenit ca prețul orei de manoperă să fie de 60 de lei, precum și emiterea Devizului în baza sistemului Audatex, pentru fiecare autovehicul reparat, față de prevederea inițială a convenției de bază în care se stipula că unitatea prestatoare (service-ul auto), putea comanda piesele necesare efectuării reparațiilor numai în baza devizului întocmit și numai de la furnizorii de piese agreați de S.C. Carpatica Asig S.A.

Pornind de la aceste repere în probațiune, judecătorul a constatat că, dată fiind reconfigurarea materialului probator ca urmare a excluderii interceptărilor efectuate în cauză, nu se poate susține că acuzațiile formulate față de cei doi inculpați rezultă din probele administrate în cauză, care sunt insuficiente pentru a respecta standardul probator.

În acest sens, instanța de fond reține că probele administrate nu au relevat promisiunea inculpatei Toncescu Angela de a-l răsplăti pe coinculpat cu încheierea celor două acte adiționale (reținând totodată că societățile pentru care s-au încheiat actele adiționale nu au nicio legătură sub aspectul reprezentării sau administrării cu inculpatul, fiind firmele unor prieteni ai acestuia), cum nu se identifică nici pretinderea încheierii acestora pentru două societăți reprezentate de persoane apropiate inculpatului Tatu, și nici promisiunea de intervenție a acestuia, nici pentru luarea unor decizii favorabile Carpatica, nici pentru avizarea coinculpatei, care, așa cum am arătat, contrar susținerilor procurorului, îndeplinea condițiile legale în această procedură.

În acest sens, audiat fiind martorul Coca Constantinescu Gheorghe-Cornel, în ședința publică din 08.05.2018, (persoană în legătură cu care se arată că ar fi purtat discuții inculpatul Tatu Sorin în scopul la care face trimitere acuzația formulată) a arătat că era prim vicepreședinte al ASF și avea cunoștință de faptul că în acea perioadă erau discuții legate redresarea companiei Carpatica Asig S.A. și se pune în discuție schimbarea președintelui Consiliului de Administrație, fiind propusă inculpata Toncescu Angela care era la acel moment și membru în board. A mai arătat martorul că nu avea cunoștințe punctuale despre această procedură de autorizare întrucât nu răspundea de domeniul asigurărilor, iar în ceea ce-l privește pe inculpatul Tatu Sorin arată că îl cunoaște, se întâlneau destul de des, discutau diverse teme specifice organizației în cadrul căreia activau amândoi, susținând că a avut discuții generice cu inculpatul Tatu în legătură cu care a arătat că la una dintre întâlniri acesta l-a întrebat ce se întâmplă cu Carpatica, în sensul intrării în faliment și apoi în legătură cu numirea inculpatei Toncescu Angela, comunicându-i acestuia că singura problemă care ar fi în ipoteza în care inculpata nu ar fi numită ca președinte al Consiliului de Administrație este că nu ar mai putea avea calitatea de membru în board. A precizat martorul că inculpatul Tatu nu l-a rugat să se implice în vreun fel în procedura de autorizare a inculpatei Toncescu Angela și nici nu a avut percepția că discuția pe care a avut-o cu acesta ar putea fi catalogată ca o intervenție asupra sa în sensul arătat anterior.

Martorul Marin Ion audiat în cauză în ședința publică din 18.12.2018 a relatat existența unei relații de amiciție cu inculpatul, că nu a derulat niciodată afaceri cu acesta, care obișnuia să i se adreseze cu apelativul „unchiul” și care i-a povestit la un moment dat despre inculpata Toncescu Angela, pe care martorul o cunoștea ”din auzite”, legat de faptul că ar întâmpina probleme pentru a ocupa funcția de președinte al Consiliului de Administrație al Carpatica, Consiliul ASF refuzând să emită avizul, împrejurări în care Tatu l-a rugat să se întâlnească cu inculpata. În acest sens martorul, care a precizat că nu a lucrat niciodată în domeniul asigurărilor a arătat că s-a întâlnit de două ori cu inculpata, prima dată sugerându-i să meargă în audiență la președintele ASF, al cărui nume nu îl cunoaște și a doua oară i-a

sugerat (întrucât inculpata i-a comunicat că nu a fost primită) să se adrese în scris Consiliului ASF. Martorul a menționat că nu cunoaște membrii ASF iar pe Mișu Negrițoiu l-a cunoscut în anii 90, arătând că nici inculpatul Tatu și nici inculpata Toncescu Angela nu i-au solicitat, nu i-au sugerat și, la rândul său acesta nu i-a lăsat să înțeleagă că ar fi putut să intervină asupra unor persoane pentru a le facilita demersul.

Se observă, așadar, că din declarațiile martorilor audiați în cauză pe acest segment de probațiune nu este evidențiată nici acțiunea inculpatei Toncescu Angela și nici a inculpatului Tatu, acțiuni care să caracterizeze elementul material al infracțiunilor de care au fost acuzați.

Nici martorul Stoicescu Liviu Andrei nu a prezentat cu privire la cele două infracțiuni analizate elemente care să susțină acuzațiile, în declarația dată în fața judecătorului din 26.03.2019 arătând că după numirea sa ca director la Carpatica a făcut naveta la Sibiu, context în care uneori o lua și pe inculpată, ocazie cu care aceasta i-a comunicat la un moment dat că are două service-uri și să contacteze proprietarii pentru a vedea ce probleme au. Martorul a mai arătat că a discutat cu unul dintre proprietari la telefon, altul l-a vizitat la Sibiu și nu a identificat probleme în derularea unor contracte încheiate anterior, contracte despre care afirmă că erau legal încheiate și în trendul celorlalte societăți de același gen, în sensul că era un contract normal, fără elemente ori clauze care să se diferențieze față de alți parteneri de același gen.

Din punct de vedere probator declarația acestui martor ar putea crea, eventual suspiciunea unei legături între cei doi inculpați, de vreme ce în legătură cu firmele a doi apropiați ai inculpatului Tatu, coinculpata i-a cerut martorului Stoicescu să îi contacteze, însă această suspiciune s-ar contura numai dacă, ulterior s-ar demonstra existența unei evoluții, care să ocolească calea legală de soluționare a unor probleme contractuale. Pe de altă parte însă, se observă că martorul nu oferă alte detalii, arătând că inculpata i-a solicitat să îi contacteze și să vadă ce probleme au, în urma discuțiilor avute cu cei doi reprezentanți ai societăților martorul neidentificând probleme în derularea unor contracte anterioare, despre care afirmă că erau legal încheiate și în condiții nediscriminatorii față de alte contracte cu firme în domeniu. Martorul nu a relevat informații despre vreo solicitare a inculpatei de a discuta cu reprezentanții firmelor despre încheierea unor contracte noi, a unor acte adiționale, ori de modificare a termenilor contractuali existenți, astfel că nu se conturează din punct de vedere probator acțiunea caracteristică vreuneia din infracțiunile reținute în acuzare.

Martorul Clineanu Ștefan Giusepe, audiat în ședința publică din 24.04.2018 a arătat că este administrator la SC Promotor Services Real SRL și avea un contract încheiat cu Carpatica care era mai avantajos din punct de vedere al orei de manoperă dar se derula mai greu, dat fiind faptul că după ce făceau constatarea și emiteau devizul trecea o perioadă destul de mare până când Carpatica îl semna, de multe ori îl cenzura ca și quantum, ceea ce conducea la plecarea a aproximativ 80% din clienți. În acest context martorul a arătat că a văzut la alte societăți având același obiect de activitate contracte încheiate cu Carpatica care se derulau în condiții mai bune decât cel încheiat de societatea sa, fiind deranjat de faptul că ei aduceau mai multe încasări pentru Carpatica decât acele societăți. Martorul a arătat că este prieten cu inculpatul Tatu, și, în aceste împrejurări, și-a exprimat nemulțumirile în legătură cu modul în care se derulează relațiile cu Carpatica, la un moment dat spunându-i acestuia că dată fiind schimbarea la nivelul funcțiilor de conducere din Carpatica ar vrea să meargă să vorbească cu inculpata și să îi explice deficiențele contractului, coinculpatul spunându-i că o cunoaște și dacă se întâlnește la o cafea o să îi spună că un prieten de-al său vrea să îi explice această situație. În aceste condiții martorul arată că în toamna anului 2015 a fost sunat de Tatu care i-a spus că se va întâlni cu inculpata și dacă dorește să vină și el, iar după ce le-a făcut cunoștință inculpatul s-a retras, martorul explicându-i lui Toncescu Angela că are două posibilități: fie să aplice procedura să se intre în reparație direct după constatarea efectuată clienților, adică să se aplice aceleași condiții contractuale pe care Carpatica le are și cu alte service-uri, fie să renunțe la contract. În urma discuției martorul a arătat că inculpata i-a comunicat că nu cunoaște problema dar dacă așa stau lucrurile va alinia toate contractele în

așa fel încât nimeni să nu fie dezavantajat. Ulterior, constatând că director de daune este domnul Nășărău, (cu care colaborase când lucra martorul la altă societate) martorul l-a contactat pe acesta care l-a asigurat că verifică toate contractele iar la un moment dat l-a chemat să semneze un act adițional. A concluzionat martorul arătând că inculpatul Tatu nu a avut niciun rol în încheierea acestui contract cu Carpatica, pentru că dacă voia să îl ajute rămânea la masă în acea zi și îi spunea inculpatei să îl ajute, practic rolul acestuia a constat în intermedierea întâlnirii cu Toncescu Angela , cu precizarea martorului că și dacă nu ar fi întâlnit-o în această manieră tot ar fi contactat-o, pentru că mergea des la Carpatica Sibiu, subliniind totodată că nu a discutat niciodată cu inculpatul pentru ca în schimbul unor eventuale ajutoare, sume de bani să îl sprijine să încheie un contract cu Carpatica.

Martorul Greabu Liviu-Marius, audiat în data de 25.09.2018, a arătat că lucra ca și director de daune la Sucursala București a Carpatica Asigurări, fiind chemat de directorul adjunct de daune, Nășărău care i-a solicitat încheierea unui act adițional la contractul dintre SC Promotor și Carpatica în condiții similare altor contracte, act adițional care era util, în condițiile în care Carpatica nu avea licență pe segmentul de estimare a pagubelor, societatea la acel moment fiind în topul reclamațiilor la ASF, și totodată era benefic pentru Carpatica și prin prisma faptului că service-urile își procurau singure piesele iar din punct de vedere al acțiunii acestora și al timpilor de achiziție cădea în sarcina lor și reclamațiile la adresa Carpatica se diminuau.

Martorul Nășărău Gheorghe, audiat în ședința publică din 20.11.2018 a precizat că în anul 2015 s-a angajat la Carpatica în funcția de director de daune, arătând că pe linia de daune în relația cu service-urile și intermediarii au existat o serie de nemulțumiri legate de modul în care se făcea plata, erau tergiversări în acest sens, nu existau reguli clare pentru regularizările de daune, aspecte care au determinat foarte multe reclamații care la rândul lor au generat multe procese în care, în general Carpatica pierdea și a plătit sume cu mult peste valorile din dosarele de daune. În acest context martorul a arătat că a realizat că acele convenții încheiate cu service-urile nu erau favorabile Carpatica și nici opozabile unor eventuale litigii, astfel că, după ce a prezentat conducerii cele trei sisteme de referință în domeniul evaluării daunelor s-a agreat formula implementării programului Audatex, motiv pentru care a procedat la realizarea unei selecții a câtorva service-uri pentru a implementa programul, precizând că a selectat dintre colaboratorii vechi, cu care au lucrat ani de zile. În aceste împrejurări arată martorul că s-a ajuns la încheierea actului adițional cu SC Promotor Real Service, fiind de altfel prima convenție încheiată de martor în Carpatica și, inițial, administratorul firmei nu a fost multumit, susținând că era mai avantajoasă cea inițială sub imperiul căreia colaboraseră, martorul asigurându-l că această convenție este favorabilă ambelor părți, cu mențiunea că nimeni din conducerea Carpatica nu i-a cerut să încheie acel act adițional. În ceea ce privește societatea din Târgu Jiu martorul arată că nu își amintește în ce context a fost selectată, de regulă se mergea pe recomandarea colegilor, dar nu poate preciza cine anume a făcut acea recomandare, precizează însă că își propusese să selecteze o societate din București și una din provincie, pentru a vedea cum lucrează în piață. Martorul a arătat că pe inculpatul Tatu Sorin nu îl cunoaște, arătând totodată că la alegerea programului de implementare, respectiv Audatex a discutat cu conducerea Carpatica, inclusiv cu inculpata Toncescu Angela și martorul Stoicescu dar în procesul de selecție al service-urilor aceștia nu i-au sugerat nicio alegere. În plus a mai învederat martorul că nu au fost persoane din conducere care să se opună implementării acestui sistem și, de asemenea, nimeni din conducerea Carpatica nu a impus semnarea convențiilor la care s-a făcut trimitere anterior.

Audiat în ședința din 23.10.2018, martorul Lăzărescu Marius a arătat că este asociat la S.C. Pro Auto Logistic S.R.L. dar și la S.C. Promotor Real Services S.R.L. ce au ca obiect service auto, precizând că pe inculpatul Tatu îl cunoaște de aproximativ 5 ani, este o cunoștință cu care se întâlnește de 2-4 ori pe an, susținând că nu i-a solicitat niciodată acestuia să îl ajute în încheierea unui act adițional la un contract încheiat cu Carpatica S.A. iar nici cele două persoane Clinceanu Ștefan (care se ocupă de service-uri la București) sau Dumitru

Marian (care se ocupă de service-uri la Târgu Jiu) nu i-au relatat nimic în legătură cu cele două acte adiționale.

Martorul Dumitru Marian, audiat în ședința publică din 30.07.2018, a arătat că este director general la SC Pro Auto Logistic SRL din Târgul Jiu, context în care, în 2014 a încheiat o convenție cu Carpatica iar în anul 2015 văzând cerințele pieții și feedback-ul clienților și-a manifestat nemulțumirea față de tariful orar și de discount, sens în care a discutat cu inspectorul de daune de la acel moment, Drăguț Eduard, cu conducerea Carpatica și a trimis și un mail directorului Carpatica, precizând că nu mai știe numele acestuia. Ulterior, arată martorul că a primit prin intermediul carpatica Târgu Jiu un act adițional, cu mențiunea că nu a purtat și nici nu are cunoștință ca administratorul firmei, domnul Lăzărescu să fi purtat alte negocieri cu Carpatica, arătând că nu cunoaște pe niciunul dintre cei doi inculpați din acest dosar.

Analizând și coroborând aceste ultime declarații de martori prezentate, Tribunalul a constatat că acestea evidențiază aspecte legate de nemulțumirile a două societăți, manifestate prin reprezentanții lor legali cu privire la două contracte aflate în derulare cu Carpatica, în legătură cu care se reține că au fost legal încheiate și în condiții nediscriminatorii față de alte societăți în domeniu, și, în urma unor discuții pe care cei doi reprezentanți legali le-au avut cu martorul Stoicescu (telefonic sau fizic) s-a analizat oportunitatea încheierii unor acte adiționale, ca urmare a implementării programului Audatex, într-un proces de selecție în care directorul de daune, Nășărău Gheorghe a arătat că a selectat o societate cu care colaborase anterior dar și o societate din provincie, la recomandarea colegilor, pentru a surprinde mișcarea pieții (martorul precizând în mod expres că în această procedură de selecție nu i s-a sugerat nicio alegere iar nimeni din conducerea Carpatica nu a impus semnarea convențiilor la care s-a făcut trimitere anterior). A mai rezultat că încheierea actelor adiționale a fost benefică pentru Carpatica date fiind nemulțumirile firmelor legate de modul în care se făcea plata, inexistența regulilor clare pentru regularizările de daune, aspecte care au determinat foarte multe reclamații care la rândul lor au generat multe procese în care, în general Carpatica pierdea și a plătit sume cu mult peste valorile din dosarele de daune. Din aceste mijloace de probă nu a rezultat implicarea inculpaților trimiși în judecată în legătură cu aceste elemente de fapt, niciunul dintre martorii audiați nefăcând trimitere la implicarea lui Toncescu Angela sau Tatu în încheierea acestor acte adiționale, pentru două societăți care nu îi aparțineau în drept sau în fapt lui Tatu Sorin, despre care s-a arătat că erau avantajoase pentru Carpatica iar în procesul de selecție niciunul nu a fost implicat. Faptul că inculpata Toncescu Angela i-a spus martorului Stoicescu că are două service-uri și să contacteze proprietarii pentru a vedea ce probleme au, nu realizează o legătură directă între această solicitare (chiar dacă acceptăm la un nivel de probațiune minim ca forță, ca acele informații le avea de la inculpatul Tatu, cu care cei doi reprezentanți ai societăților erau în relații de amicitie) și încheierea celor două acte adiționale în sensul acțiunilor pe care le presupune infracțiunea de cumpărare de influență și, corelativ că această încheiere a două acte juridice a venit ca o răsplată pentru o eventuală promisiune, sprijin exercitat de inculpatul Tatu pe lângă membrii ASF, așa cum arătat, aspect nedovedit.

În concluzie, față de materialul probator administrat, în varianta în care există în urma înlăturării din ansamblul său a interceptărilor efectuate, în acord și cu concluziile orale ale procurorului, Tribunalul a constatat că niciuna din acțiunile alternative ce intră în conținutul laturii obiective a infracțiunilor de cumpărare de influență (actul material analizat în raport de inculpata Toncescu Angela) și trafic de influență (reținut în sarcina inculpatului Tatu Sorin) nu a fost demonstrată la un standard probator care să permită pronunțarea unor soluții de condamnare în cauză.

În consecință, Tribunalul a dispus achitarea inculpatului Tatu Sorin Ioan pentru infracțiunea de trafic de influență, aceeași soluție fiind avută în vedere și față de actul material de cumpărare de influență reținut în sarcina inculpatei Toncescu Angela , temeiul juridic al achitării fiind cel prevăzut de art.16 alin.1 lit.a C.p.p., faptele pe care norma de incriminare o

descrie în *verbum regens*, respectiv promisiunea și încheierea unor acte adiționale, respectiv pretinderea și încheierea acestora de către Tatu Sorin în schimbul promisiunii că va determina membrii Consiliului ASF să adopte decizii favorabile atât societății Carpatica cât și numitei Toncesu Angela, fiind inexistente.

II. Acuzațiile de acces ilegal la un sistem informatic și respectiv instigare la acces ilegal la un sistem informatic precum și de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, reținute în forma autoratului pentru inculpatul Cataramă Cătălin, respectiv sub forma participăției penale a instigării pentru inculpatul Hosu Dan, la care s-a ajuns cu luarea în considerare a schimbării de încadrare juridică operată de instanță prin încheierea din 07.07.2020 (fila 13, vol.5, dosar fond).

Potrivit actului de sesizare a instanței, s-a reținut, în esență, că în data de 03.08.2016, inculpatul Hosu Dan - prevalându-se de ascendentul moral pe care-l avea asupra inculpatului Cataramă Cătălin Marian, șeful Serviciului de combatere a traficului cu migranți din I.G.P.R. - D.C.C.O.A. (ca urmare a faptului că în intervalul 01.01.2005-01.08.2008, Hosu Dan a fost șeful ierarhic al inculpatului Cataramă Cătălin Marian) - l-a instigat pe șeful Serviciului emigranți să acceseze, fără drept, respectiv prin depășirea limitelor autorizării, sistemul informatic administrat de către M.A.I – D.E.P.A.B.D., întrucât promise informații cu privire la producerea a două accidente rutiere, soldate cu decesul a trei victime, pe raza județelor Constanța și Vrancea, și era direct interesat de aflarea domiciliului persoanelor decedate și, implicit, a moștenitorilor acestora. Interesul obținerii cu rapiditate a acestor date era datorat și de faptul că, firmele cu astfel de practici, care activează pe teritoriul României, sunt într-o permanentă concurență cu avocații care reprezintă firmele de asigurări, de asemenea direct interesate să ajungă la tranzacții cu victimele accidentelor rutiere sau moștenitorii acestora, în condițiile în care instanțele de judecată, prin hotărârile pronunțate, acordă despăgubiri considerate exorbitante de firmele de asigurări (vol.4, d.u.p, filele 244-245).

Reține acuzarea că inculpatul Hosu Dan - director general al S.C. Despăgubiri Accidente Vătămări SRL, societate ce are ca asociați pe S.C. Terra Invest Establishment din Liechtenstein (cu o cotă de participare de 25%), Rinu Suzana (soacra inculpatului Hosu Dan, cu o cotă de participare de 25%) Tănase Daniel (cu o cotă de participare de 25%) și Hosu Vlad Bogdan (fiul inculpatului Hosu Dan, cu o cotă de participare de 25%), societatea fiind administrată de numitul Tănase Daniel. Deși obiectul de activitate principal declarat este "activități de consultanță pentru afaceri și management", din probele administrate în cauză a rezultat că, principala activitate desfășurată de către societate privește identificarea victimelor, sau, în caz de deces, a moștenitorilor victimelor accidentelor rutiere, încheierea unor mandate de reprezentare cu aceștia, în cadrul procesului penal declanșat, negocierea și perceperea unor comisioane substanțiale din sumele obținute pe cale amiabilă de la societățile de asigurări, fie în urma pronunțării unor hotărâri judecătorești definitive.

Inculpatul Hosu Dan a fost în perioada 07.08.2001-01.08.2008, ofițer de poliție cu gradul profesional de comisar șef, în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române - Direcția Generală de Combatere a Criminalității Organizate, iar în perioada 01.01.2005-01.08.2008 a deținut funcția de șef al Serviciului de Combatere a traficului cu migranți (procesul verbal din data de 06.09.2014, volumul 4, filele 256-257), iar inculpatul Cataramă Cătălin Marian era ofițer de poliție cu gradul profesional de comisar șef, desemnat ca organ de cercetare din data de 15.09.2004, din data de 01.02.2002 desfășurându-și activitatea în cadrul Inspectoratului General al Poliției Române - Direcția Generală de Combatere a Criminalității Organizate, iar din data de 15.09.2008 a deținut funcția de șef al Serviciului de Combatere a traficului cu migranți (procesul verbal din data de 06.09.2014, volumul 4, filele 256-257).

Astfel, în perioada 01.01.2005-01.08.2008, între numiții Hosu Dan - șef al Serviciului de Combatare a traficului cu migranți și Cataramă Cătălin Marian - ofițer specialist în cadrul Serviciului de Combatare a traficului cu migranți au existat raporturi de subordonare. Inculpatul Cataramă Cătălin Marian a accesat, în aceeași dată, 03.08.2016 (la solicitarea inculpatului Hosu Dan), baza de date a M.A.I. – D.E.P.A.B.D. utilizând un domeniu și o parolă dedicate acestuia, prilej cu care a obținut, fără drept, datele de identificare a trei persoane decedate. În vederea justificării accesului la datele personale susmenționate, inculpatul Cataramă Cătălin Marian a introdus în câmpul informatic un motiv nereal, respectiv existența unui dosar penal cu numărul 352/DP/2016.

Cu același prilej și tot la instigarea inculpatului Hosu Dan, Cataramă Cătălin Marian i-a furnizat celui dintâi, datele susmenționate în scopul obținerii de către Hosu Dan a unor foloase patrimoniale necuvenite, respectiv încheierea unor înțelegeri patrimoniale cu urmașii persoanelor decedate, prin subrogarea în drepturile acestora și obținerea unui procent semnificativ pentru sine din sumele ce urmau a fi acordate de către societățile de asigurări responsabile civilmente, respectiv societățile Asirom Viena Insurance și S.C. Euroins.

Folosul dobândit de către Hosu Dan a fost necuvenit întrucât, pentru identificarea moștenitorilor și încheierea cu aceștia a unor convenții, a utilizat un mijloc fraudulos, respectiv instigarea inculpatului Cataramă Cătălin Marian la săvârșirea unor infracțiuni.

Prin adresa nr.250/P/2016 a Direcției Naționale Anticorupție s-a solicitat Direcției pentru evidența persoanelor și administrarea bazelor de date, pentru intervalul 02.08-08.08.2016, în legătură cu inculpatul Cataramă Cătălin Marian, numele persoanelor verificate. Din analiza răspunsului, a rezultat că inculpatul Cataramă Cătălin Marian, cu numele de utilizator "cataramac (DGCCO)", a verificat de pe adresa IP (10.0.1.28.), aparținând stației de lucru alocate Serviciului de Combatare a Traficului de Migranți din cadrul DGCCO în data de 03.08.2016, în intervalul 13:22:43-13:41:25, un număr de trei persoane decedate, după cum urmează (vol.4, dup filele 269-272):

-Băieți Ion, (...) – 2 verificări – evidența persoanelor. În baza de date a CNABD acesta figurează decedat fiind emis la data de 31.07.2016 certificatul de deces nr. 26/2016 de com. Tîmboești, jud. Vrancea;

-Iancu Ana, (...) – 2 verificări – evidența persoanelor. În baza de date a CNABD aceasta figurează decedată fiind emis la data de 31.07.2016 certificatul de deces nr. 10/2016 de com. Obrejița, jud. Vrancea;

-Buștiuc Florin, (...) – o verificare – evidența persoanelor. În baza de date a CNABD acesta figurează decedat fiind emis la data de 31.07.2016 certificatul de deces nr. 47/2016 de com. Mihail Kogălniceanu, jud. Constanța.

Pentru a justifica accesul, fără drept, al bazei de date, așa cum a rezultat din adresa Direcției de evidență a persoanelor, inculpatul Cataramă Cătălin Marian a inserat în câmpul informatic dedicat motivului căutării, în mod nereal, un dosar penal instrumentat de D.I.I.C.O.T., respectiv 352/DP/2016 (adresa 3724353 din 08.09.2016 a Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazei de Date și anexele volumul 4,d.u.p. filele 269-272).

Ulterior, inculpatul Cataramă Cătălin Marian a fotografiat, cu aparatul telefonic pe care-l deținea, informațiile obținute, iar ulterior le-a stocat pe un suport optic și le-a înmănat personal inculpatului Hosu Dan (declarație suspect Cataramă Cătălin Marian, volumul 2, d.u.p., filele 206-208 și raportul de constatare tehnico-științifică din data de 22.11.2016, volumul 12, d.u.p., fila 209).

Prin ordonanța nr.250/P/2016 din 26.09.2016 (vol.4, d.u.p., filele 276-278), s-a dispus ridicarea, în copie certificată, a dosarului nr.352/D/P/2016 al D.I.I.C.O.T.. Din procesul verbal de verificare al acestui dosar (vol.4, d.u.p., filele 279-281), aflat în curs de instrumentare la D.I.I.C.O.T. - Structura Centrală, a rezultat că, Băieți Ion, Iancu Ana și Buștiuc Florin nu au nici o calitate în respectiva cauză.

Conform datelor menționate în cuprinsul rechizitoriului întocmit de Parchetul de pe lângă Judecătoria Constanța, în dosarul nr.9297/P/2016, a rezultat faptul că, la data de 31.07.2016 inculpatul Neagoie Vasile a condus un autoturism marca Audi A6, pe DN22, dinspre Tulcea către Constanța și a pătruns pe sensul opus de circulație, unde a intrat în coliziune frontală cu autoturismul Dacia Logan, condus de către Buștiuc Florin. În urma impactului, numitul Buștiuc Florin a decedat. Părțile civile Buștiuc Veronica, Buștiuc Daria Ioana, Buștiuc Valeria, Buștiuc Mircea și Buștiuc Laurențiu au solicitat despăgubiri morale în cuantum de 3.700.000 de euro, fiind stabilită partea responsabilă civilmente societatea de asigurări Asirom Vienna Insurance.

Fiind audiată la data de 26.09.2016, martora Buștiuc Veronica, soția numitului Buștiuc Florin a declarat următoarele (vol.2, d.u.p., filele 9-11): *Luni, în data de 01.08.2016, la Casa mortuară unde se afla soțul meu, a venit o colegă de-a sa de serviciu pe nume GrațIELA.....Aceasta mi-a spus că a fost sunată la sediul Romaris S.A., de reprezentanții unei firme de despăgubiri din București care i-au cerut numărul meu de telefon, precizând că doresc să mă despăgubească.Am refuzat ferm propunerea și nici respectiva persoană, nici alt reprezentant al societății nu m-a mai contactat în acest sens.*

Din cuprinsul dosarului înregistrat la Parchetul de pe lângă Tribunalul Vrancea cu numărul 1638/P/2016 (în care cercetările nu erau finalizate la momentul întocmirii rechizitoriului în prezenta cauză), a rezultat faptul că, la data de 31.07.2016, pe DN 2E85, în afara localității Obrejița, a avut loc un accident rutier în care a fost implicat conducătorul auto Iancu Marius Daniel, care a pierdut controlul asupra direcției de mers și a pătruns pe sensul opus de circulație, unde a intrat în coliziune cu un autoturism VW. În urma impactului, numiții Băieți Ion și Iancu Ana, au decedat. La dosar sunt anexate polițele de asigurare de răspundere civilă auto, emise de Societatea de Asigurare Euroins, pentru cele două autovehicule implicate în accident.

Fiind audiat, în calitate de martor, la data de 26.09.2016, numitul Bobirlău Ioan, fratele numitei Iancu Ana, a precizat următoarele (vol.2, d.u.p., filele 17-21): *Imediat după accidentul surorii mele.....am aflat că există firma Centrul European de Despăgubiri SRL care ne poate ajuta pe mine, tatăl și sora mea, să obținem despăgubiri legale în urma decesului lui Iancu Ana. În acest sens, împreună cu tatăl meu ne-am deplasat la Biroul Notarial OMNIA, pe Bd.Unirii nr.27, unde la data de 22.08.2016 am dat procuri Centrului European de Despăgubiri SRL pentru a ne reprezenta în vederea obținerii despăgubirilor ce ni se cuvin.*

Martorul Țigănuș Irina Maria, fiica defunctului Băieți Ion, a declarat următoarele (vol.2, d.u.p., filele 28-32): *La interval de circa două săptămâni după înmormântarea tatălui meu am aflat de la mama mea pensionară, că în timp ce eu mă aflu la serviciu a primit vizita unei femei care s-a prezentat ca fiind din partea unei firme de asigurări și s-a oferit să o ajute să obțină despăgubiri.....Vineri, 23.09.2016, în jurul prânzului am fost apelată, tot pe telefonul meu mobil, de către o femeie care s-a prezentat ca fiind din partea Centrului de Despăgubiri al Uniunii Europene, din câte rețin.*

Din analiza Extrasului contului deschis de S.C. Despăgubiri Accidente Vătămări SRL, la Banca Transilvania, s-a constatat că în perioada 19.12.2014-26.08.2016, din contul societății numărul A41RONCRT003064901 au fost efectuate un număr de 80 plăți către S.C. Centrul European De Despăgubiri SRL, în contul RO45INGB0000999903404995, deschis la ING Bank S.A., respectivele plăți purtând mențiunea „*plată pentru City Insurance, conform contract daună RCA*” (vol.4, d.u.p., filele 370-377). Datele relevate au conturat suspiciunea rezonabilă că inculpatul Hosu Dan a remis, la rândul său, informații nedestinate publicității, obținute de la inculpatul Cataramă Cătălin Marian, angajaților S.C. Centrul European De Despăgubiri SRL cu care firma inculpatului Hosu Dan se afla în relații comerciale.

Fiind audiat, în calitate de inculpat, Cataramă Cătălin Marian a recunoscut învinuirile aduse arătând că inculpatul Hosu Dan ”*afla de un accident, din presă sau din alte surse, mă contacta telefonic, rugându-mă să verific în baza de date „E.A.C.- Evidența Accidente de*

Circulație” raportul de accident. În urma verificării, eu vedeam identitatea victimelor, locul accidentului și autovehiculele implicate în accident, date pe care le transmiteam domnului Hosu Dan. Practic, eu inscripționez acest raport pe un CD, după care mă întâlnesc cu domnul Hosu Dan și îi predau CD-ul. Cred că am procedat astfel de 5-6 ori în anul 2015 și de 5-6 ori în anul 2016. Uneori, în mod accidental, domnul Hosu Dan mă ruga să îi dau și date din „Evidența populației”, în vederea găsirii adreselor succesorilor sau victimelor accidentului” (vol.2, d.u.p., filele 206-208).

Inculpatul Hosu Dan s-a prevalat de dreptul de a nu da nici o declarație (vol.2, d.u.p., filele 186-190).

Cu ocazia percheziției domiciliare din data de 26.09.2016, efectuată la sediul S.C. Despăgubiri Accidente Vătămări SRL, au fost identificate mai multe documente care privesc verificări asupra numitului Andrei Marian și S.C. Tex Art Concept SRL, însoțite de fișele extrase din bazele de date ale Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea bazelor de date, respectiv fișă de pașaport a numitului Andrei Marian, fișă de evidență auto a numitului Andrei Marian, fișă de evidență a numitului Andrei Marian, fișă de evidență a numitului Andrei Octavian, fișă de evidență a numitei Andrei Maria, fișă de evidență a numitei Andrei Ileana Gabriela, fișă de identificare pentru autovehiculul cu numărul B-777-AWP, fișă de identificare pentru Compania Tex Art Concept S.R.L., fișă de identificare pentru autovehiculul cu numărul IF-77-AWP, fișă de identificare pentru Compania Davidal Systems Group SRL, fișă de identificare pentru autovehiculul B-91-TMO.

Aceste aspecte coroborate cu declarația inculpatului Cataramă Cătălin Marian au relevat suspiciuni rezonabile că respectivele fișe au fost obținute de inculpat prin accesarea ilegală a bazelor de date ale Ministerului de Interne și transmise inculpatului Hosu Dan. În cursul cercetării judecătorești, din punct de vedere probator nu au intervenit elemente care să modifice aspectele ce țin de tipicitatea faptelor pentru care cei doi inculpați au fost trimiși în judecată, în varianta normativă în care acestea au fost reîncadrate.

Audiat în cauză în raport de aceste acuzații, inculpatul Hosu Dan a arătat că pe coinculpatul Cataramă îl cunoaște de când era copil, întrucât a fost coleg de serviciu cu tatăl acestuia iar ulterior a lucrat și cu acesta în perioada 2001-2009, dezvoltând o relație de prietenie, propunându-l în funcția de șef Serviciu Trafic de Migranți, unde a și fost numit. Inculpatul a precizat că, într-adevăr, i-a solicitat lui Cataramă informații despre victime în cazurile individualizate de procuror, menționând însă că niciunul din aceste dosare nu s-a materializat, astfel că nu s-a încheiat niciun contract cu acele victime care au ales să colaboreze cu o firmă concurentă, Centrul European. A precizat că nu a avut reprezentarea săvârșirii vreunei infracțiuni, deși cunoștea că accesul la aceste informații este restricționat, însă în dosarele de daună de la City Insurance văzuse astfel de documente, respectiv fișe de evidență a populației și fișe de eveniment rutier, pe care se menționa că nu sunt documente secrete. A mai arătat inculpatul că a avut o relație cu Centrul European, pe relația cu City Insurance, dar nu a furnizat datele obținute de la coinculpat către această societate, adăugând și faptul că societatea Despăgubiri Accidente Vătămări este operator de date cu caracter personal, astfel că puteau prelucra datele personale, admitând însă că nu le puteau obține. A mai precizat inculpatul că numele persoanelor în cele trei cazuri individualizate le-a aflat din presă și apoi, pe baza numelor, a cerut adresele de la coinculpat. Întrebat fiind, inculpatul a arătat că această consultare a bazei de date se putea face numai în interesul serviciului de către inculpatul Cataramă, fără a putea da detalii referitoare la necesitatea completării vreunui câmp informatic cu număr de dosar, de încheiere, afirmând că pe vremea când lucra accesul „nu era așa de restricționat”, precizând totodată că inculpatul Cataramă cunoștea contextul în care i se solicitau informațiile, întrucât știa cu ce se ocupă firma acestora, a venit de multe ori la ei, au discutat multe spețe în calitate de șoferi, scopul fiind nu doar să obțină profit dar și să ajute victimele accidentelor.

Instanța de fond constată că inculpatul Hosu Dan nu neagă faptul că i-a solicitat coinculpatului o serie de date legate de victime ale unor accidente rutiere, cunoscând faptul că

accesarea bazei de date se putea face de acesta doar în interes de serviciu, arătând că societatea sa nu putea obține aceste date cu caracter personal, ci doar putea să le prelucereze, apărându-se în sensul că nu a conștientizat că prin solicitarea făcută coinalpatului s-ar putea ajunge în sfera ilicitului penal, motivat de faptul că nu a „făcut nimic rău cu acele date, pentru că nu le-am vândut nimănui, am considerat că nu fac nimic rău, cu atât mai mult cu cât am arătat că am văzut astfel de fișe în dosarele de la City”.

Inculpatul Cataramă Cătălin, audiat în aceeași etapă a cercetării judecătorești, după descrierea parcursului profesional a arătat că l-a avut pe inculpatul Hosu Dan ca un reper în profesia sa, atât sub aspectul pregătirii profesionale dar și personale, dezvoltând relații interpersonale, cunoscându-și familiile, ajutându-se reciproc și apreciind mediul familial pe care fiecare l-a dezvoltat. În acest context a arătat inculpatul că în luna august 2016 inculpatul Hosu Dan l-a sunat în legătură cu obținerea unor date ce fac obiectul acuzațiilor, cu mențiunea că nu știe exact dacă i-a cerut să îi pună la dispoziție adresele acelor persoane sau doar să le confirme, precizând că acesta avea deja datele personale ale victimelor, respective nume, prenume, CNP, data nașterii. A arătat totodată că știa cu ce se ocupă inculpatul Hosu Dan și având în familie un accident cu victime, i s-a părut necesară activitatea de sprijinire a acestora. Inculpatul a recunoscut că a pus la dispoziția coinalpatului acele date, fără însă a avea reprezentarea că săvârșește o faptă penală, în condițiile în care a apreciat că victimele aveau nevoie de ajutor, chiar dacă indicarea acelor adrese nu intra în atribuțiile sale de serviciu și care, strict legal, nu îi permiteau să acceseze baza de date, la acel moment nefăcând distincția între noțiunea de date personale și date nedestinate publicității, precum nici între noțiunile de bază de date, respectiv sistem informatic. A mai arătat inculpatul că în activitatea pe care o desfășura, accesul la baza de date se făcea în baza unui user personal și a unei parole, astfel că această bază nu poate fi accesată de orice persoană, dar a precizat că această consultare nu este condiționată de existența unui dosar penal, fiind suficientă o sesizare, o constatare din oficiu, o situație de fapt care naște o suspiciune rezonabilă de existență a unei fapte penale ori de sprijin a unei persoane, cum ar fi cele căzute pe stradă. În cazul concret, întrebât fiind, inculpatul a arătat că în momentul la care a vorbit cu coinalpatul Hosu și a procedat la acele verificări, avea aplicația deschisă și completat câmpul cu un număr de dosar penal în care chiar efectua verificări, fiind o întâmplare că a rămas completat acel câmp, pentru că putea să completeze în loc de numărul de dosar orice altă mențiune, cum ar fi: verificare, informare, situație în care aplicația ar fi funcționat, nefiind restricționată de modul de completare al acestui câmp. De asemenea, a menționat că nu i-a explicat nimeni că interogările în baza de date sunt înregistrate la momentul la care a primit parola dar, recunoaște faptul că atunci când se deschide aplicația apare mențiunea că sunt înregistrate aceste interogări și sunt supuse legii privind protecția datelor personale.

Din analiza depoziției acestui inculpat, Tribunalul reține că, în esență nici acesta nu neagă faptul că a accesat baza de date, însă nu a avut reprezentarea că face ceva rău, intenția fiind de a ajuta potențiale victime, deși a admis că accesul la această bază de date era restricționat, în sensul că nu avea acces orice persoană, și se putea accesa doar pe baza unui user și a unei parole.

Pe acest segment de analiză a infracțiunilor, apărarea celor doi inculpați a formulat o serie de apărări, legate de inexistența elementelor de tipicitate obiectivă și subiectivă, solicitând achitarea, în cazul inculpatului Hosu Dan în temeiul art.16 lit.b teza a II-a, reținându-se că cele două fapte nu au fost săvârșite cu vinovăție iar în cazul inculpatului Cataramă Cătălin în temeiul art.16 lit.b teza I, reținându-se că fapta nu este prevăzută de legea penală.

În susținerea acestor soluții, apărarea a făcut trimitere la aspecte ce țin de tezele normative ale textelor incriminatorii, la legislația conexă referitoare la accesarea bazelor de date, la depășirea limitelor autorizării, invocându-se și declarația martorului Contor Mihai Cristian care, audiat fiind în faza de urmărire penală a descris relațiile strânse dintre cei doi coinalpați atât pe plan profesional cât și în plan personal.

În cursul cercetării judecătorești s-a procedat la reaudierea acestui martor, coleg de serviciu cu Cataramă Cătălin, ocazie cu care martorul a arătat că inculpatul nu i-a spus că Hosu Dan îi solicitase să acceseze bazele de date, la întrebarea expresă a procurorului arătând că nu este un obicei în rândul polițiștilor să își ajute prietenii, rudele, prin accesarea unor date din sistemele specifice serviciului pentru că aceste date nu sunt destinate publicității, precizând însă că la momentul de referință al pretinselor fapte avea percepția că dacă se accesează datele, spre exemplu DEPAB, în afara atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea, ar fi putut să săvârșească o contravenție, nu o infracțiune. Doar în ipoteza în care prin furnizarea acestor informații se putea ajunge la favorizarea unui infractor, atunci, cu siguranță s-ar îmbrăca forma infracțiunii, motiv pentru care, martorul a arătat că, în opinia sa trebuie analizat de la caz la caz motivul solicitării iar diferența pe care ar face-o între cele două ipoteze de sancționare s-ar baza exclusiv pe credibilitatea persoanei solicitante. Martorul a mai arătat că la momentul la care a primit userul și parola nu exista obligativitatea consemnării motivului verificării iar după ce s-a implementat această modificare nu i s-a prezentat modalitatea de lucru, nu i-a instruit nimeni cum să procedeze. Arată că în momentul de față, de aproximativ 1-2 ani, când se interoghează baza de date li se cere să consemneze un motiv iar verificările pe care le fac în sistem și pentru care se poate completa în câmpul de lucru orice mențiune – număr de dosar, verificare informativă, număr de lucrare, - lasă urme în acel sistem informatic și este normal să fie accesate doar în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea.

Așadar și din analiza depoziției acestui martor se desprinde concluzia că accesarea bazelor de date cu caracter personal se putea face doar în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea, cu diferența că în prezent accesul este mai riguros restricționat, martorul încercând să arate că la momentul pretinselor fapte o astfel de accesare care nu era legată de exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea, era percepută ca o posibilă săvârșire a unei contravenții și nu a unei infracțiuni.

Sintetizând apărările formulate în cauză, Tribunalul a constatat că acuzatiile formulate sunt susținute de materialul probator administrat, fiind întrunite elementele de tipicitate ale celor două infracțiuni.

Astfel, Tribunalul reține că accesul la programul informatic al M.A.I. - Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date este restricționat pentru anumite categorii de utilizatori, protejat cu parolă și putând fi folosit doar în interes de serviciu de către agenții de poliție, aflați în exercițiul funcțiunii.

Totodată se constată că definiția noțiunii „fără drept” cuprinsă în conținutul constitutiv al infracțiunii de acces ilegal la un sistem informatic este definită de prevederile art.35 alin.(2) din Legea nr.161/2003 în acord cu care acționează fără drept persoana care se află în una dintre următoarele situații:

- a) nu este autorizată, în temeiul legii sau al unui contract;
- b) depășește limitele autorizării;
- c) nu are permisiunea, din partea persoanei fizice sau juridice competente, potrivit legii, să o acorde, de a folosi, administra sau controla un sistem informatic ori de a desfășura cercetări științifice sau de a efectua orice altă operațiune într-un sistem informatic.

Mai mult, aceste prevederi legale sunt cuprinse în „Titlul III”, intitulat „Prevenirea și combaterea criminalității informatice” unde se arată că prezentul titlu reglementează prevenirea și combaterea criminalității informatice asigurându-se atât respectarea drepturilor omului, cât și protecția datelor personale.

Judecătorul cauzei pe fond observă că inculpatul a susținut în faza judecății că a accesat bazele de date, pe baza unui user și a unei parole, deși aceste verificări nu intrau în atribuțiile sale de serviciu, aspect care se coroborează cu celelalte mijloace de probă administrate pe parcursul procesului, rezultând, fără dubiu că verificările respective nu au fost făcute în interes de serviciu, ci cu scopul de a-l ajuta pe inculpatul Hosu Dan să afle datele

personale ale unor victime a accidentelor rutiere, pentru a avea posibilitatea de a-i contacta și a folosi datele în activitatea specifică de despăgubiri cu care se ocupa firma sa.

De altfel, potrivit art.5 alin.3 din Legea nr.238/2009 colectarea datelor cu caracter personal pentru realizarea activităților prevăzute de art.1 alin.1 se efectuează de personalul structurilor/unităților M.A.I. **numai în scopul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.**

Și Instrucțiunile M.A.I. nr.27/2010 în art.8 alin.1 lit.c instituie interdicția accesului la date cu caracter personal în alte scopuri decât cele necesare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu.

Nu în ultimul rând, Dispoziția nr.101 din 31.12.2007 a IGPR stipulează, la art.4 din anexă că interogarea bazei de date privind evidența populației de către polițiști se efectuează **doar** în scopul realizării atribuțiilor de serviciu, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege privind legitimitatea prelucrării datelor cu caracter personal.

Este evident, din interpretarea dispozițiilor legale enunțate mai sus, care erau în vigoare la momentul de referință al dosarului, august 2016, că acestea constituiau sediul materiei ce reglementa accesul și modalitatea de prelucrare a datelor personale, astfel că nu se poate invoca necunoașterea legii pe acest segment, așa cum încearcă să circumstanțieze situația de fapt apărarea, de vreme ce ambii inculpați, și cel care a instigat dar și cel care a accesat datele aveau pregătirea necesară și accesul la legislație pe care o cunoșteau și au conștientizat încălcarea acesteia.

Așadar, inculpatul Cataramă Cătălin s-a folosit de funcția îndeplinită pentru a accesa programul informatic al M.A.I. - Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, care este restricționat pentru anumite categorii de utilizatori, protejat cu parolă, folosind informațiile rezultate în urma verificărilor, nu în interes de serviciu, ci în scopul de transmite mai departe informațiile coinelupatului Hosu Dan, care de altfel i le ceruse în scopul de a obține foloase necuvenite pentru el și societatea sa.

Ambii inculpați cu ocazia audierii în fața instanței, ca de altfel și martorul Contor Mihai au declarat că solicitarea de accesare bazei de date, respectiv accesarea acesteia trebuie să fie făcută în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu aceasta, Tribunalul opinând că percepția acestora relativă la faptul că eventual ar putea fi săvârșită o contravenție și nu o infracțiune, că intenția lor a fost de a face o faptă bună, în concret de a ajuta victimele unor accidente rutiere, nu are nicio influență asupra îndeplinirii în cauză a elementelor constitutive a infracțiunii de acces ilegal la un sistem informatic.

Tribunalul reține a fi evident că inculpatul Cataramă a depășit limitele autorizării la care face trimitere art.35 alin.2 din Legea 161/2003, legea necondiționând activitatea de accesare a unor date restricționate de percepția unei persoane, care de altfel cunoștea că nu are un acces nelimitat ori liber la aceste baze de date și nici de scopul pentru care a făcut-o, așa cum a fost invocat de apărare.

Apărățile relative la faptul că introducerea în câmpul informatic al motivului căutării a devenit obligatorie prin Dispoziția IGPR nr.81 din 18.07.2018, deci la o dată ulterioară celei reținută ca dată a comiterii faptelor, dată la care a fost abrogată și Dispoziția IGPR nr.101/2007 nu prezintă nicio importanță sub aspectul întrunirii elementelor de tipicitate de vreme ce sub sfera de activitate a dispoziției din anul 2007, în art.4 anexă se arăta expres că *interogarea bazei de date... de către polițiști se efectuează doar în scopul realizării atribuțiilor de serviciu.*

Totodată, Tribunalul arată că la fila 259 vol.2 dosar fond s-a depus adresa IGPR din 16.06.2016 privind prelucrarea datelor cu caracter personal prin care se aduce la cunoștința lucrătorilor că la acea dată, în interfața de căutare în bazele de date DEPABD a devenit obligatorie completarea câmpului „motivul căutării”, făcându-se și recomandări cu privire la modul de completare a acestui câmp, prin utilizarea de date și informații care să respecte păstrarea confidențialității și conspirativității unei acțiuni, dosar sau unei misiuni pentru care a fost efectuată interogarea dar și *consemnarea unor informații suficiente care să permită*

identificarea motivului, - aspecte care contravin apărării relative la inexistența acestei obligații la acel moment.

Pe de altă parte, nu se poate ignora faptul că, în concret inculpatul Cataramă Cătălin, la accesarea bazei de date a introdus în câmpul informatic un număr de dosar care nu are legătură cu speța, susținerile acestuia legate de faptul că la momentul solicitării de către inculpatul Hosu Dan efectua verificări în acel dosar fiind evident, o încercare de a arăta că accesul la sistemul informatic nu era riguros restricționat, apărare ce a fost înlăturată de vreme ce accesul este permis doar cu un user și o parolă și doar în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea.

De asemenea apărările relative la faptul că sancțiunile privind autoritățile/organismele publice în situația încălcării normelor privind protecția datelor au fost instituite prin Legea 190/18 iulie 2018 și corelativ nu a existat niciun interes imediat în asigurare a protecției datelor prin instructaje de personal, nu pot fi primite.

De altfel, prima observație, care intră în contradicție cu susținerile apărării este chiar poziția inculpaților care au arătat că accesul la bazele de date cu caracter personal se putea face doar în exercitarea atribuțiilor de serviciu sau în legătură cu acestea, aspect care exclude posibilitatea ca aceștia să nu cunoască obligațiile și atribuțiile pe care le aveau. Mai mult, în cursul cercetării judecătorești au fost înaintate două declarații pe proprie răspundere a inculpatului Cataramă Cătălin, una datată 08.05.2015, care atestă faptul că și la data reținută ca dată a infracțiunii avea cunoștință despre prevederile legale referitoare la protecția datelor cu caracter personal și cealaltă din 09.04.2018, care atestă, chiar dacă se situează după data săvârșirii infracțiunii că aceasta era o procedură constantă de lucru, fie și în dinamica modificărilor legislative intervenite, ceea ce confirmă, o data în plus, că inculpatul cunoștea dincolo de orice dubiu care sunt limitele autorizării sale.

Încercările apărării de a arăta că o data cu depunerea celor două declarații nu s-au depus și documente relevante privind efectuarea instructajului de personal pentru utilizarea bazelor de date, ceea ce arată că acele declarații nu sunt altceva decât simple formalități prin care IGPR s-a degrevat de efectuarea unei proceduri ce ar fi presupus instruirea efectivă a lucrătorilor cu privire la riscurile folosirii improprie a bazelor de date, - reprezintă simple speculații, aspectele precizate anterior cu privire la faptul că inculpatul cunoștea limitele autorizării demonstrând contrariul.

Cu privire la faptul că, în fața judecătorului, atât inculpatul Cataramă dar și coinculpatul Hosu au arătat că nu au avut reprezentarea că prin acțiunile lor s-ar plasa în sfera ilicitului penal, ci eventual în sfera contravențională, Tribunalul reține că nu pot constitui aspecte care să creioneze lipsa intenției ca element constitutive al infracțiunii. În acest sens s-a avut în vedere faptul că amândoi erau/fuseseră lucrători în Ministerul de Interne, cotați ca buni profesioniști, implicați în activități care prin natura lor presupuneau o bună pregătire profesională atât ca practicieni dar și cu privire la aspectele normative care le guvernau activitatea, nefiind deloc lipsit de relevanță că un lucrător din cadrul Serviciului Traficului de Persoane și ulterior în cel de migranți, care implicit lucrează cu o serie de documente cu regimuri diferite de secretizare sau confidențialitate, poate să invoce necunoașterea limitelor autorizării accesului la aceste baze de date.

În legătură cu depășirea limitelor autorizării apărarea a mai invocat că infracțiunea prevăzută de art.360 alin.1 C.p. are loc la momentul strict al accesării sistemului informatic, prin introducerea userului și a parolei, arătând că în cazul de față inculpatul deținea autorizație pentru a accesa baza de date, iar depășirea limitelor autorizării nu poate fi interpretată în contextul unei pretinse încălcări a fișei postului, întrucât anexa dispoziției de numire în funcție nu conține nicio prevedere privind accesul polițistului la bazele de date cu caracter personal, subliniind că polițistul poate utiliza bazele de date atât în scop operativ cât și în scop informativ.

Fără a relua argumentele legate de legislația în vigoare care stabilește cadrul legal în care se pot accesa aceste baze de date și care sunt limitele accesării, Tribunalul a apreciat doar

asupra netemeinicieii susținerilor apărării inculpatului Cataramă, reținând că, acesta, în cazul dedus judecății nu a utilizat bazele de date nici în scop operativ și nici informativ, ci în afara atribuțiilor de serviciu, cu intenția de a crea un avantaj coinalpatului Hosu Dan, cu care lucrase anterior și era în relații de prietenie, relații firești, dar care nu se pot subsuma conceptului de atribuții de serviciu care să îi permită accesul la acele date.

De asemenea apărarea inculpatului Cataramă Cătălin a mai arătat că nu poate fi reținută acuzația accesului ilegal care s-ar fi comis prin modalitatea depășirii limitelor autorizării, în condițiile în care accesul inculpatului la baza de date cu caracter personal era nelimitat, cu atât mai mult cu cât nu s-a făcut dovada că accesarea ar fi avut scopul direct de a verifica exclusiv acele persoane ca rezultat al apelului primit din partea lui Hosu Dan, arătându-se că inculpatul se afla în timpul serviciului, în efectuarea unor verificări necesare investigațiilor desfășurate în cadrul dosarului penal nr.352/D/P/2016.

În referire la aceste susțineri Tribunalul a făcut mai multe observații. Prima dintre acestea, este aspectul legat de caracterul nelimitat al accesului la baza de date cu caracter personal, așa cum susține apărarea, în condițiile în care inculpatul nu poate accesa această bază de date decât cu respectarea filtrelor de securitate, mai exact prin folosirea unui user și a unei parole. A doua chestiune este legată de scopul accesării, fiind evident că acesta a fost furnizarea datelor solicitate de coinalpatul Hosu Dan, așa cum rezultă din conținutul răspunsului IGPR-DEPAB la adresa nr.250/P/2016 a DNA, arătându-se că în data de 03.08.2016, în intervalul 13:22:43-13:41:25 inculpatul Cataramă Cătălin, cu nume de utilizator "cataramac", a verificat de pe adresa IP (10.0.1.28.) aparținând stației de lucru alocate Serviciului de Combatere a Traficului de Migranți din cadrul DGCCO un număr de trei persoane decedate, respective Băieți Ion, Iancu Ana și Buștiuc Florin. Faptul că la momentul la care coinalpatul Hosu Dan i-a solicitat aceste verificări, Cataramă Cătălin efectua verificări în altă cauză penală, este un aspect total lipsit de relevanță, exercitarea concomitentă a unor atribuții de serviciu nefiind o împrejurare care să îi permită inculpatului depășirea limitelor autorizării. Ca o observație, instanța reține că parchetul a motivat în rechizitoriu că inserarea numărului dosarului penal (în referire la care apărarea susține că acesta efectua verificări) era de fapt o modalitate care îi permitea să facă verificările solicitate.

În ceea ce privește reținerea alineatului 3 al articolului 360 C.p. apărarea susține că este argumentată de procuror din perspectiva accesării de către inculpatul Cataramă a sistemului informatic protejat prin măsuri de Securitate, în baza raporturilor de serviciu din fișa postului, precum și pe baza unor credențiale. Ori raportat la dispozițiile art.360 alin.3 C.p. care presupune accesul fără drept la un sistem informatic, apărarea susține că inculpatul a făcut o accesare în mod autorizat, de către utilizatorul legal al credențialelor, adăugând că prin folosirea sintagmei „anumite categorii de utilizatori“ se referă la acele categorii care nu dețin autorizație de acces în bazele de date cu caracter personal sau le-a fost retrasă.

Potrivit **art. 360 alin.1 C.pen.** constituie infracțiune accesul, fără drept, la un sistem informatic. Potrivit **alin.2** al aceluiași articol este mai gravă fapta prevăzută în alin.1, săvârșită în scopul obținerii de date informatice. De asemenea, este mai gravă conform **alin. 3** dacă fapta prevăzută în alin.1 a fost săvârșită cu privire la un sistem informatic la care, prin intermediul unor proceduri, dispozitive sau programe specializate, accesul este restricționat sau interzis pentru anumite categorii de utilizatori.

Accesul fără drept presupune inexistența unui temei legal sau contractual, precum și depășirea limitelor pentru care s-a dat autorizarea atunci accesul nu s-a făcut în interes de serviciu, ci în interes personal.

Instanța de fond constată că legea nu face nicio distincție cu privire la modul în care sunt încălcate măsurile de securitate (în cazul concret logarea la sistem făcându-se pe baza introducerii numelui utilizatorului și parolei ce sunt înregistrate în sistem, care în momentul când sunt introduse sunt recunoscute și executate de programul informatic), fiind irelevant că parola de acces și user-ul folosite pentru autentificare sunt adevărate; relevant pentru cauză

fiind faptul că acestea au fost introduse de o persoană, cu depășirea autorizării ce i-a fost dată (să fie utilizate în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în interes de serviciu).

În consecință, tribunalul a apreciat că este corectă încadrarea juridică dată faptei de către procuror, cu privire la care de altfel pe parcursul cercetării judecătorești nu s-a formulat nicio altă cerere de schimbare a încadrării juridice, în afara celei discutate și asupra căreia instanța s-a pronunțat la data de 07.07.2020, fiind îndeplinite condițiile de tipicitate ale faptei.

În concluzie, în ceea ce privește infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic, în varianta normativă prevăzută de art.360 alin.1, 2 și 3 C.p., reținută în sarcina inculpatului Cataramă Cătălin, Tribunalul a constatat întrunite, obiectiv și subiectiv elementele constitutive ale acesteia, apărările formulate în cauză nefiind temeinice și nesustținând soluția de achitare solicitată.

Corelativ, Tribunalul a constatat îndeplinite, obiectiv și subiectiv elementele constitutive ale infracțiunii de instigare la infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic, în varianta normativă prevăzută de art.47 Cp rap. la art.360 alin.1, 2 și 3 C.p. reținută în sarcina inculpatului Hosu Dan, apărările formulate în cauză nefiind întemeiate și nesustținând soluția de achitare solicitată, pe lipsa existenței intenției calificate, ca formă de vinovăție a infracțiunii, conform art.16 lit.b teza a-II-a C.p.

Activitatea de determinare de către inculpatul Hosu Dan la accesarea fără drept a unui sistem informatic de către inculpatul Cataramă Cătălin a fost demonstrată de altfel și cu interceptarea convorbirii telefonice purtate între cei doi inculpați la data de 03.08.2016, redată în vol.4 up filele 244-245, interceptare obținută pe procedura de drept comun și care nu a făcut obiectul excluderii din materialul probator.

Discuția dintre cei doi certifică faptul că aceștia erau în relații apropiate, neprotocolare, însă această chestiune, contrar susținerilor apărării nu exclude intenția, ca formă de vinovăție la săvârșirea instigării la infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic reținută în sarcina coinalpatului Cataramă Cătălin.

De altfel, în declarațiile date, inculpatul Hosu Dan nu contestă solicitarea făcută lui Cataramă și nici acesta din urmă nu neagă împrejurarea că i-ar fi dat curs acesteia (aspecte demonstrate anterior), critica apărării fiind că inculpatul Hosu nu a acționat cu forma de vinovăție cerută de lege, neavând reprezentarea că săvârșește o infracțiune.

Pentru considerentele similare expuse la analiza aceleiași infracțiuni în cazul inculpatului Cataramă Cătălin instanța nu a primit această apărare. Și în cazul inculpatului Hosu Dan s-a avut în vedere faptul că acesta lucrase în Ministerul de Interne, ocupând inclusiv funcția de director adjunct în cadrul Direcției de Combatere a Traficului de Persoane, era, așa cum rezultă din descrierea coinalpatului dar și a martorilor audiați în dosar, considerat un mentor pentru cei pe care îi avea în subordine, astfel încât nu se poate accepta că nu a avut reprezentarea acțiunilor sale, fiind evident că acesta cunoștea legislația care guverna activitatea profesională a coinalpatului Cataramă, nefiind deloc lipsit de relevanță, ca și în cazul acestuia din urmă că un fost lucrător, care a ocupat o funcție de conducere în cadrul acelei direcții, deosebit de importantă în lupta pentru combaterea criminalității organizate, care implicit a lucrat cu o serie de documente cu regimuri diferite de secretizare sau confidențialitate, poate să invoce necunoașterea limitelor autorizării accesului la aceste baze de date de către cel pe care îl instigă la accesare.

Și în ceea ce privește infracțiunile de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, reținută în forma autoratului pentru inculpatul Cataramă Cătălin, respectiv sub forma participației penale a instigării pentru inculpatul Hosu Dan materialul probator administrat în cauză a confirmat existența infracțiunii prin elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă pe care le presupune.

Din economia art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 rezultă că este infracțiune folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea

accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

Raportând aceste dispoziții legale la situația de fapt expusă, instanța de fond reține că inculpatul Cataramă Cătălin, după accesarea ilegală a bazei de date cu caracter personal, a folosit informațiile care nu erau destinate publicității pentru cele trei persoane, respectiv Băieți Ion, Iancu Ana și Buștiuc Florin, pe care le-a pus la dispoziția coinalpatului Hosu Dan, căruia, în această modalitate i s-a permis accesul la aceste informații, în scopul obținerii de foloase necuvenite.

De altfel, în declarația de suspect dată de inculpatul Cataramă Cătălin acesta explică modalitatea în care a acționat, în sensul că după accesarea datelor le-a stocat pe un suport optic și i le-a înmănat personal inculpatului Hosu Dan – declarație fila 206-208, vol.2 u.p.

Apărările inculpatului Cataramă legate de percepția sa de plasare eventual în sfera materiei contravenționale au fost comune cu cele expuse în cadrul analizei infracțiunii de acces ilegal la un sistem informatic.

Apărarea în sensul că resortul moral pentru care a pus la dispoziția coinalpatului datele informatice obținute ar fi fost nu ascendentul moral pe care acesta din urmă l-ar fi avut asupra sa, așa cum susține procurorul de caz, ci existența unui accident cu victime în propria familie a inculpatului, care l-a marcat, a fost apreciată în primă instanță drept o chestiune care poate fi acceptată la nivel teoretic dar care nu este aptă să schimbe situația de fapt reținută într-o manieră obiectivă a standardelor de probațiune ori să creeze și să legitimeze absența intenției în săvârșirea acestei infracțiuni.

O altă apărare pe care Tribunalul a înlăturat-o este cea legată de interpretarea sintagmei *“informații ce nu sunt destinate publicității”*, apărarea arătând că potrivit Deciziei nr.50/2017 a Curții Constituționale se au în vedere toate acele informații nepublice care pot fi de două categorii, respectiv informații clasificate și informații confidențiale, arătând că în speță adresele de domiciliu ale celor trei persoane decedate nu se încadrează în aceste categorii, existând și publicații de genul *“Pagini Aurii”* în care se regăsesc numele persoanelor, numerele de telefon și adresele de domiciliu.

Din această perspectivă, susținerile apărării au fost apreciate ca fiind nefondate, chiar în considerentele deciziei precitate, în paragraful 35 Curtea arătând că în sfera informațiilor confidențiale intră acele informații care, fără a avea caracter clasificat, sunt supuse unui regim restrictiv de circulație, unor limitări și îngrădiri legale, impuse de interese sociale superioare.

Ori, în cazul dedus judecății informațiile accesate și puse la dispoziția coinalpatului Hosu Dan nu se rezumau la nume și domiciliu ci și la date cu caracter personal, care intră în categoria supusă incriminării, la filele 269-272 din vol.4 u.p. fiind indicate acestea (redate și la fila 65 din rechizitoriu), respectiv numele celor trei persoane, CNP-urile, mențiunile privind decesul acestora și certificatele de deces cu datele de identificare a acestora.

În fine, apărarea comună celor doi inculpați în sensul că lipsește condiția de tipicitate (cum a susținut apărarea inculpatului Cataramă), respectiv intenția calificată în comiterea faptei (așa cum a susținut apărarea inculpatului Hosu) întrucât fapta de folosire a informațiilor nedestinate publicității, respectiv permiterea accesului la aceste informații nu a fost comisă în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, Tribunalul arată că deși nu orice diseminare de informații confidențiale intră în sfera de aplicare a textului legal criticat (întrucât cerința esențială instituită de legiuitor pentru existența infracțiunii nu este aceea a nerespectării unei clauze de confidențialitate ori a unor norme legale, regulamentare, statutare etc., ci aceea ca permiterea accesului unor persoane neautorizate la informațiile nedestinate publicității ori folosirea, în orice mod, direct sau indirect de astfel de informații obținute în virtutea funcției, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate să fie realizată în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite), este evident că acesta a fost scopul folosirii de către inculpatul Cataramă a informațiilor despre cele trei victime ale accidentelor rutiere, acela de a-i produce un avantaj material coinalpatului Hosu Dan - director general la o firmă care avea ca

activitate principală identificarea victimelor, sau, în caz de deces, a moștenitorilor victimelor accidentelor rutiere, încheierea unor contracte de reprezentare cu aceștia în cadrul procesului penal declanșat, negocierea și perceperea unor comisioane substanțiale din sumele obținute pe cale amiabilă de la societățile de asigurări, fie în urma pronunțării unor hotărâri judecătorești.

Mai reține prima instanță că nu are relevanță dacă acest rezultat pentru care au fost solicitate respectivele informații s-a realizat, textul de lege incriminând folosirea informațiilor nedestinate publicității sau permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, fără a condiționa realizarea acestui rezultat.

Nici susținerile apărării inculpatului Hosu Dan relative la faptul că acesta cunoștea deja numele persoanelor pentru care s-au solicitat informații nu prezintă relevanță, de vreme ce, în lipsa unor date personale de tipul celor solicitate nu putea să contacteze rudele victimelor, acest aspect rezultând chiar și din cuprinsul convorbirii telefonice dintre cei doi inculpați în cadrul căreia, inculpatul Hosu Dan îi spune a coinculpatului „îmi trebuie strict...Deci, nu am ...bârlogul...”

Mai mult, cu ocazia declarației date în fața instanței, inculpatul Hosu Dan a arătat că societatea sa nu putea obține aceste date cu caracter personal, ci doar putea să le prelucereze.

În raport de cele arătate, Tribunalul conchide că fapta inculpatului Cataramă Cătălin, care în data de 03.08.2016 a folosit informații care nu sunt destinate publicității, constând în datele de stare civilă ale celor trei victime identificate mai sus și a permis astfel, coinculpatului Hosu Dan accesul la aceste informații, în scopul obținerii de către acesta de foloase necuvenite, întrunește, obiectiv și subiectiv elementele constitutive ale infracțiunii prevăzută de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, apărările formulate în cauză fiind netemeinice și nesustținând soluția de achitare solicitată și întemeiată pe dispozițiile art.16 lit.b teza I-a C.p.p., fapta fiind prevăzută de legea penală.

Corelativ, Tribunalul a constatat îndeplinite obiectiv și subiectiv elementele constitutive ale instigării la infracțiunea de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații nedestinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la acele informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite reținută în sarcina inculpatului Hosu Dan, apărările formulate în cauză nefiind întemeiate și nesustținând soluția de achitare solicitată pe lipsa existenței intenției calificate, ca formă de vinovăție a infracțiunii, conform art.16 lit.b teza aII-a Cp.

Pentru fiecare dintre aceste fapte inculpaților Hosu Dan și Cataramă Cătălin li s-a aplicat câte o pedeapsă la a căror stabilire și individualizare au fost avute în vedere criteriile generale prev. de art.74 Cod penal, referitoare la:

- *împrejurările și modul de comitere a infracțiunilor*, în exercitarea atribuțiilor de serviciu de către inculpatul Cataramă și scopul urmărit, acela de a îi crea un folos coinculpatului Hosu,

- *natura infracțiunilor reținute în sarcina inculpaților*, apreciate de Tribunal și prin prisma profesiei actuale sau anterior exercitate, după caz, de coinculpați, care îi obligau să cunoască consecințele actelor comise și să conștientizeze că prin atingerea adusă valorilor sociale ocrotite de lege, devin pasibili de răspundere penală, dând societății, comunității, în care trăiesc un mesaj care lasă să se înțeleagă faptul că respectarea legii nu este obligatorie pentru toți cetățenii, aspect care trebuie sancționat, cu atât mai mult având în vedere profilul profesional al celor doi

- *circumstanțele personale ale inculpaților* - necunoscuți cu antecedente penale, fără a avea un profil social caracterizat de elemente sau aspecte cu impact negativ asupra conduitei lor anterior faptelor pentru care s-a dispus condamnarea; cunoscuți cu un traseu profesional ascendent, percepuți de cei cu care lucrează sau au lucrat ori colaborat ca profesioniști, aspecte care se constituie în criterii obiective de analiză a unui potențial risc criminogen viitor, evaluat spre minim și, corelativ, a unor șanse reale, facile de reinsertie socială.

În cauză, punând în balanță natura și gravitatea faptelor, prin prisma criteriilor de evaluare enunțate și a datelor ce caracterizează persoanele inculpaților, Tribunalul a apreciat că pentru fiecare dintre cele două infracțiuni reținute în sarcina fiecăruia dintre inculpați se impune aplicarea a câte unei pedepse cu închisoarea, orientate ușor peste minimul special, într-un quantum care să le eficientizeze.

Totodată, constatând că cele două infracțiuni au fost săvârșite de inculpați în concurs de infracțiuni, Tribunalul a dat eficiență dispozițiilor art.39 alin.1 lit.b, C.p., dispunând contopirea pedepselor principale aplicate fiecărui inculpat, urmând ca aceștia să execute pedeapsa cea mai grea, de 2 ani și 6 luni închisoare sporită cu 1/3 din quantumul celeilalte pedepse (pedeapsa de 1 an și 6 luni închisoare), astfel că, în final, inculpații să execute pedeapsa principală de 3 ani închisoare.

Referitor la stabilirea modalității de executare a pedepselor Tribunalul a apreciat - date fiind circumstanțele reale și concrete ale faptelor dar și persoana inculpaților, remarcându-se și vârsta acestora, împrejurarea că sunt ancorați socio-familial și profesional, și, corelativ aceste circumstanțe le permit înțelegerea consecințelor faptelor comise și îi va determina să își inhibe pe viitor comportamentul infracțional și să se reintegreze ușor în comunitate - că este oportună dispunerea suspendării executării pedepsei sub supraveghere în condițiile art.91 noul Cod penal pe durata unui termen de supraveghere de 3 ani și 6 luni stabilit în condițiile art.92 Cod penal actual care începe să curgă de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare.

III. Acuzatiile de dare de mită, reținută în sarcina inculpatului Hosu Dan, respectiv luare de mită, reținută în sarcina inculpatului Cataramă Cătălin

Potrivit actului de sesizare a instanței în data de 26.08.2016, în urma și în legătură cu îndeplinirea unor acte contrare îndatoririlor de serviciu (descrise la punctul anterior, constând în accesarea, fără drept, a unui sistem informatic și permiterea accesului numitului Hosu Dan la informații ce nu sunt destinate publicității, în vederea obținerii unor foloase patrimoniale necuvenite) de către numitul Cataramă Cătălin Marian, inculpatul Hosu Dan i-a oferit inculpatului Cataramă Cătălin Marian un sejur, cu titlu gratuit, în intervalul 04-07.09.2016, în resortul Grand Resort Vox Maris din Costinești, ce urma să fie achitată prin intermediul firmei numitului Hosu Dan, respectiv S.C. Despăgubiri Accidente Vătămări S.R.L.

Inculpatul Cataramă Cătălin Marian a acceptat oferta numitului Hosu Dan, promițându-i acestuia că va da curs invitației.

Fiind audiat în legătură cu infracțiunile de dare și luare de mită, inculpatul Cataramă Cătălin Marian a precizat că a fost invitat în luna septembrie 2016 de către inculpatul Hosu Dan la un team-building, organizat de societatea acestuia la mare, precizând că „Nu am purtat cu domnul Hosu Dan nici o discuție cu privire la cine ar fi plătit costurile participării mele dacă aș fi ajuns la aceste întâlniri, însă, fiind o invitație din partea dumnealui, am presupus că ar fi plătit dumnealui sau firma” (vol.2, d.u.p., filele 206-208):

Martorul Tănase Daniel a confirmat declarația martorului Cataramă Cătălin Marian, arătând: „Cataramă Cătălin urma să vină ca prieten al lui Hosu Dan. Societatea a efectuat plata inclusiv pentru rezervarea lui Cataramă Cătălin, din câte cunosc în total urmau să fie cazate în numele societății noastre 23 de persoane inclusiv acesta, eu ocupându-mă de formalitățile de plată. Societatea noastră a suportat întreaga cheltuială fără a solicita de la vreo persoană invitată achitarea contravalorii” (vol.2, d.u.p., filele 4-7)

Inculpatul Hosu Dan s-a prevalat de dreptul de a nu da nici o declarație (vol.2, d.u.p., filele 186-190).

În faza cercetării judecătorești, pe acest segment de analiză, cu ocazia audierii, inculpatul Hosu Dan a arătat că, de două ori pe an, societatea sa organiza team building-uri la care participau angajații firmei dar și alte persoane cu care se aflau în relații de afaceri, membrii familiilor acestora. În ceea ce îl privește pe coinculpatul Cataramă, a arătat că a fost invitat în virtutea relației de prietenie pe care o aveau și nu ca o recompensă pentru că îi furnizase datele. A precizat inculpatul că numitul Cataramă Cătălin nu a venit la Costinești

pentru că doar se întorsese din concediu și au intervenit probleme de serviciu urgente, arătând că nu îl mai invitasă și altă dată pe acesta dar nici nu organizase multe astfel de întâlniri până atunci, ci doar vreo patru astfel de evenimente.

Reaudiat în faza cercetării judecătorești, inculpatul Cataramă Cătălin în legătură cu acuzația de luare de mită a arătat că la aproximativ o lună de zile după furnizarea informațiilor coinculpatului Hosu, acesta l-a invitat la un “șpriț” la un building la mare și, întrucât la acel moment era implicat în mai multe activități, nu a vrut din complezență să refuze invitația, acceptând-o, dar neonorând-o. A precizat inculpatul că nu a refuzat direct participarea pentru că știa că vor urma reproșuri din partea coinculpatului și nu a vrut să îl supere, arătând totodată că nu a perceput această invitație ca pe o recompensă pentru furnizarea informațiilor și nici nu putea să o perceapă așa pentru că erau prieteni, se întâlneau la diverse evenimente. A arătat inculpatul că mai fusese invitat la alte evenimente la Sebeșel și refuzase, de aceea a precizat că a făcut trimitere la eventuale reproșuri din partea coinculpatului.

Analizând poziția procesuală adoptată de inculpați, Tribunalul a constatat că cei doi nu neagă invitația lansată și, corelativ acceptarea acesteia, neurnată de participare, însă ambii neagă faptul că aceasta ar fi avut loc în legătură cu furnizarea informațiilor din baza de date DEPAB, informații care nu erau destinate publicității de către inculpatul Cataramă, arătând că invitația a avut la bază existența relației de prietenie dintre cei doi.

Referitor la relațiile existente între coinculpați a fost audiat martorul Contor Mihai Cristian care a arătat și în fața judecătorului cauzei că între cei doi exista o relație de prietenie care se desfășura și în afara programului de lucru, își petreceau concediile împreună, fără să poată preciza dacă acest lucru era un obicei sau se întâmpla doar ocazional, se consultau în diferite probleme profesionale, chiar și după pensionarea inculpatului Hosu. A arătat martorul că are cunoștință de la inculpatul Cataramă că acesta a fost invitat la o petrecere la mare de către coinculpatul Hosu, precizând că “*e mult spus o petrecere, era o invitație la un șpriț*”, acesta spunându-i că din cauza programului de lucru nu poate merge și trebuie să îl refuze din nou pe Hosu, cu mențiunea că nu își amintește ca inculpatul Cataramă să îi fi spus ce îi va răspunde lui Hosu, dar i-a spus că nu va merge.

Relația de prietenie dintre cei doi coinculpați a fost percepută și de martorul Brînduș Mihai-Sorin care, în declarația dată în fața instanței, a arătat că a fost coleg cu inculpatul Cataramă Cătălin la Secția 9 Poliție, a participat la botezul copiilor inculpatului, ocazie cu care l-a văzut acolo pe coinculpatul Hosu, arătând că acesta din urmă era apreciat de Cataramă ca fiind un bun profesionist iar la plecarea acestuia din sistem Cataramă era timorat în sensul că afirma că este o pierdere pentru poliția română. A mai arătat martorul că inculpatul Cataramă a fost învățat în profesia pe care o exercita de coinculpat, pe care îl vedea ca pe un mentor, nu știe dacă cei doi petreceau concediile împreună sau participau la activități în afara programului de lucru dar era vizibilă calitatea de șef a lui Hosu în raport de Cataramă.

În aceeași etapă a procedurii a fost audiată și martora Gagea Gabriela care a arătat că a avut o colaborare profesională cu cei doi coinculpați, colaborare care s-a finalizat cu soluționarea tuturor dosarelor în mod profesionist, în cadrul Ambasadei, aceștia fiind cunoscuți ca adevărați profesioniști care au răspuns la toate solicitările formulate de autoritățile austriece. Martora a arătat că inițial a perceput relația dintre cei doi ca o relație profesională, observând ulterior că cei doi au dezvoltat o relație de prietenie, aspecte percepute direct și în cadrul întâlnirilor organizate de Ambasada Austriei la București, constând în diferite mese festive la care au participat cei doi alături de alți colegi polițiști. Martora a precizat că nu cunoaște dacă cei doi își petreceau concediile împreună, aceasta nu a participat la alte evenimente alături de coinculpați, cu excepția unei aniversări din familia inculpatului Hosu, în urmă cu 15-16 ani, la care însă nu își amintește dacă a participat și Cataramă. În fața judecătorului, martora a arătat că nu i s-a părut ca inculpatul Cataramă să fi executat ceea ce îi spunea Hosu, vis-a-vis de un eventual ascendent moral, aspect în legătură cu care a fost întrebată de procuror.

Audiat în cauză, martorul Hosu Vlad-Bogdan (fiul coinelupatul Hosu Dan, care după ce i-au fost aduse la cunoștință dispozițiile art.117 lit.a C.p.p. acesta a consimțit să declare în cauză) a arătat că pe inculpatul Cataramă Cătălin îl cunoaște de 20 de ani, după terminarea Academiei de către acesta, tatăl său fiindu-i mentor iar după pensionarea tatălui cei doi au continuat să se viziteze, să iasă la masă, au participat la majoratul lui, arătând că nu știe dacă își petreceau concediile împreună. În legătură cu invitația adresată lui Cataramă de a participa la team building-ul organizat de societatea lor (conform declarației martorului acesta având calitatea de acționar) arată că tatăl său i-a spus că și-ar dori să vină și Cataramă, martorul afirmând că el crede că tatăl său i-a spus în mod expres că îl va chema, lucru care nu i s-a părut nefiresc având în vedere relația dintre aceștia, susținând totodată că știe că nu a participat Cataramă la team building dar nu cunoaște motivele.

Analizând declarațiile martorilor audiați, Tribunalul a constatat că, într-adevăr între cei doi coinelupați se conturează existența unei relații apropiate, de prietenie, pornind de la o colaborare profesională, în care inculpatul Cataramă Cătălin l-a avut ca mentor pe Hosu Dan, relație care a evoluat și în afara cadrului profesional, martorii arătând că aceștia participau la diferite evenimente împreună, se întâlneau în afara programului de serviciu, luau masa împreună, se consultau pe probleme profesionale reciproc, fiecare legat de domeniul său de activitate și după ce Hosu a ieșit la pensie, aspecte completate și de declarația martorului Tănase Daniel (care a precizat că pe inculpatul Cataramă îl cunoaște în condițiile în care acesta era prieten cu Hosu, lucraseră împreună și se întâlneau de trei sau patru ori pe an).

În legătură cu invitația inculpatului Cataramă Cătălin la team building-ului organizat la Costinești în luna august 2016, martorul Tănase Daniel a arătat că la momentul de referință al dosarului era asociat și administrator la SC DAV SRL, inculpatul Hosu Dan fiind director general la acea societate. În luna septembrie 2016 au organizat la Complexul Vox Maris din Costinești un team building, ocazie cu care au invitat mai mulți colegi de la firmă, în jur de 20 de persoane, arătând martorul că știa de la inculpatul Hosu că a fost invitat și Cataramă despre care se auzise că „s-ar putea să vină dar nu a confirmat prezența”. A precizat că au făcut rezervare și au plătit pentru acel număr de locuri în care însă nu l-au inclus nici nominal nici numeric pe Cataramă, pentru eventualitatea în care urma să vină urmând să solicite o extindere de cazare sau să fie cazat într-o cameră cu altă persoană.

Având în vedere diferența dintre cele declarate în ședința publică din 12.02.2019 și cele declarate în fața procurorului de caz, martorului i s-au citit declarațiile date cu acea ocazie, situație în raport de care martorul a arătat că își menține declarațiile referitoare la efectuarea unei plăți inclusiv pentru rezervarea inculpatului Cataramă, arătând că rezervarea a fost făcută pentru 23 de persoane incluzându-l și pe acesta, cu precizarea că la final, întrucât nu a venit, nu au plătit nimic pentru cazarea lui, înțelegerea cu unitatea hotelieră fiind aceea de a achita numai costurile ocazionate de participarea efectivă a persoanelor invitate. A mai precizat martorul că nu Cataramă a fost cel care a confirmat prezența la acel eveniment, inculpatul Hosu fiind cel care i-a comunicat martorului acest lucru, probabil în urma discuțiilor dintre ei, menționând totodată că în afară de Cataramă toți cei pe care îi așteptau să vină erau numai angajați ai societății. În fine, martorul a arătat că inculpatul Hosu Dan i-a precizat că invitația lansată lui Cataramă Cătălin are ca punct de plecare relația de prietenie dintre cei doi, arătând că el nu cunoaște ca cei doi să colaboreze, să aibă vreun proiect comun.

Plecând de la afirmația acestui martor relativă la faptul că în afară de Cataramă toți cei pe care îi așteptau să vină erau numai angajați ai societății, apărarea inculpatului Hosu Dan a solicitat administrarea probei testimoniale, probă încuviințată de instanță, sens în care, în ședința publică din 18.06.2019 s-a procedat la audierea martorelor Ionescu Maria Carmen și Balint Maria Florentina.

Raportat la aceeași teză probatorie a fost încuviințată și proba constând în efectuarea unei adrese către Complexul Vox Maris Costinești pentru a se comunica, din evidențele unității hoteliere, participanții la acest eveniment, fiind înaintate relațiile socialitate. Din conținutul înscrisurilor se constată că nu rezultă participarea martorei Ionescu Maria Carmen

la acel eveniment, aspect contrazis de declarația acestei martore, precum și de declarația martorei Balint Maria-Florina, prezentă și ea la acel eveniment.

Din declarația martorei Ionescu Maria Carmen rezultă că aceasta, în calitate de avocat, a colaborat cu firma Despăgubiri Accidente Vătămări până în luna iunie 2016 când toate dosarele pe care le-a avut au fost finalizate și predate societății întrucât urma să intre în concediu de maternitate, precizând că în septembrie 2016 a participat la evenimentul organizat de societate la Costinești, împreună cu soțul și copilul său, întâlnire la care se discutau probleme legate de activitatea lor, precizând însă că aceasta a participat în calitate de prietenă a societății, întrucât colaborarea cu DAV se încheiase. A mai arătat martora că în afară de salariați, colaboratori, foști colaboratori ai societății au participat și alte persoane care nu aveau legătură cu firma, menționând prezența fiului cel mic al inculpatului Hosu precum și un cuplu prieten cu colega sa, avocat Denisa Cincă, care nu avea legături cu activitatea societății. A mai arătat martora că nu l-a văzut pe inculpatul Cataramă la acel eveniment, persoană pe care o cunoaște din vedere. În legătură cu împrejurarea că în corespondența purtată de instanță cu unitatea hotelieră nu este indicată ca fiind cazată la acel eveniment, martora a arătat că nu poate da nicio explicație, precizând că la sosirea sa la Vox Maris a făcut formalitățile de înregistrare a cazării.

Pe aceeași teză probatorie a fost audiată și martora Balint Maria-Florina care a arătat că este avocat și că în intervalul 5-6 septembrie sau 5-7 septembrie 2016 a participat la trainingul organizat de societatea DAV SRL la Vox Maris Costinești, menționând că participarea nu a fost pe întreg intervalul de timp alocat acestui curs. A precizat martora că a avut un contract de colaborare cu societatea DAV, încheiat în anul 2015 pentru aproximativ o perioadă de doi ani și jumătate, prezența sa acolo, alături de soțul său, colaborator al cabinetului martorei, datorându-se faptului că se discutau aspecte ce țineau de dosarele ce le fuseseră repartizate. A mai arătat martora că nu cunoștea toți participanții la acest eveniment, parte din ei erau angajați la firmă, alții erau colaboratori sau foști colaboratori cum este și cazul doamnei Mery (martorul precizând că este vorba de martora ce urmează a fi audiată la același termen de judecată, identificată de instanță ca fiind martora Ionescu Maria Carmen) ori membrii de familie ai acestora sau angajaților firmei, indicând pe soția fiului inculpatului Hosu despre care afirmă că nu știe dacă colabora cu firma la acel moment.

Concluzionând, pe aspectele rezultate din aceste probatorii, Tribunalul a constatat că s-a conturat premisa potrivit căreia la acest eveniment organizat de societatea SC DAV SRL au participat mai multe persoane, invitați în calități diferite, fie salariați ai societății, fie colaboratori ori foști colaboratori, ori membrii de familie ai acestor categorii de martori.

În legătură cu declarația martorei Ionescu Maria Carmen, Tribunalul a dat relevanță depoziției acesteia relativ la participarea la acest eveniment în ciuda faptului că nu se regăsește în evidențele unității hoteliere puse la dispoziția instanței, prezența sa fiind confirmată de martora Balint Maria Florina, nefiind culpa martorei, care a precizat că a completat formalitățile de cazare, faptul că unitatea hotelieră nu a înregistrat-o sau nu a inclus-o pe lista pusă la dispoziția instanței.

Raportând aceste aspecte de probațiune la aspectele teoretice referitoare la elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă ale infracțiunilor de luare /dare de mită, Tribunalul face următoarele raționamente juridice.

Potrivit dispozițiilor **art.289 C.p.** infracțiunea de luare de mită reprezintă fapta funcționarului public care, direct ori indirect, pentru sine sau pentru altul, pretinde ori primește bani sau alte foloase care nu i se cuvin ori acceptă promisiunea unor astfel de foloase, în legătură cu îndeplinirea, neîndeplinirea, urgentarea ori întârzierea îndeplinirii unui act ce intră în îndatoririle sale de serviciu sau în legătură cu îndeplinirea unui act contrar acestor îndatoriri.

Potrivit dispozițiilor **art.290 C.p.** infracțiunea de dare de mită constă în promisiunea, oferirea sau darea de bani ori de alte foloase, în condițiile arătate în art.289 C.p.

Concret, în speța dedusă judecății, potrivit actului de sesizare a instanței, în data de 26.08.2016, în urma și în legătură cu îndeplinirea unor acte contrare îndatoririlor de serviciu de către numitul Cataramă Cătălin Marian (accesarea, fără drept, a unui sistem informatic și permiterea accesului numitului Hosu Dan la informații ce nu sunt destinate publicității, în vederea obținerii unor foloase patrimoniale necuvenite), inculpatul Hosu Dan i-a oferit inculpatului Cataramă Cătălin Marian un sejur, cu titlu gratuit, în intervalul 04-07.09.2016, în resortul Grand Resort Vox Maris din Costinești, ce urma să fie achitată prin intermediul firmei numitului Hosu Dan, respectiv S.C. Despăgubiri Accidente Vătămări SRL iar inculpatul Cataramă Cătălin Marian a acceptat oferta numitului Hosu Dan, promițându-i acestuia că va da curs invitației.

Analizând elementele constitutive ale celor două infracțiuni, în oglindă, dată fiind legătura intrinsecă dintre el, Tribunalul a constatat că probele administrate în cauză nu demonstrează că faptele reținute în sarcina celor doi inculpați, respectă exigențele de tipicitate cerute de lege.

În acest sens, amintește Tribunalul că elementul material al infracțiunii de dare de mită pentru care inculpatul Hosu Dan a fost trimis în judecată este *oferirea unui folos necuvenit*, în concret a unui sejur la mare și, corelativ, elementul material al infracțiunii de luare de mită pentru care inculpatul Cataramă Cătălin a fost trimis în judecată îl constituie *acceptarea promisiunii acestui sejur*.

În cauză, niciunul dintre cei doi inculpați nu neagă “oferta făcută”, în concret invitația lansată și nici faptul că inculpatul Cataramă a acceptat să meargă la acel eveniment, spunându-i interlocutorului său, coinculpatul Hosu “*Nu ratez! Încă o dată, nu ratez!*”.

Această transmitere a ofertei, invitației și acceptarea ei a fost demonstrată de procuror cu înregistrarea convorbirii telefonice redată în rechizitoriu la fila 69, procesul verbal de transcriere a convorbirii din data de 26.08.2016 aflându-se în volumul 4 up, filele 249-255.

Analizând acest proces-verbal de redare, audiind și suportul optic pe care a fost înregistrată această convorbire, fiind o interceptare a convorbirii telefonice autorizată pe dreptul comun, care nu a făcut obiectul excluderii din materialul probator, Tribunalul a constatat că cei doi coinculpați poartă o discuție într-o terminologie specifică unor persoane apropiate, care își permit să nu adopte un limbaj academic, ci din contra, presărat cu un ușor limbaj licențios. Fără doar și poate că din conținutul acestei conversații Hosu Dan îi lansează invitația de a participa la un team building coinculpatului Cataramă Cătălin, pe care acesta o acceptă, deși îi spune interlocutorului său că are foarte multe probleme de rezolvat în plan profesional.

Cu toate acestea instanța de fond reține că parchetul nu a reușit să probeze în cauză existența unei alte condiții de tipicitate, respectiv aceea ca oferirea și, corelativ, acceptarea să fie comise în legătură cu îndeplinirea acte contrare îndatoririlor de serviciu de către numitul Cataramă Cătălin Marian.

În prezentarea situației de fapt și a încadrării juridice procurorul leagă aceste acte materiale de oferire și acceptare de accesarea, fără drept, a unui sistem informatic de către Cataramă Cătălin și permiterea accesului numitului Hosu Dan la informații ce nu sunt destinate publicității, în vederea obținerii unor foloase patrimoniale necuvenite, fapte analizate anterior și pentru care s-a stabilit întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunilor, însă această împrejurare nu poate justifica, prin ea însăși și întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunilor pretins comise ulterior, respectiv darea și luarea de mită.

În alte cuvinte, instanța de fond arată că stabilirea participației și a vinovăției celor doi inculpați pentru infracțiunile prev. de art.360 alin.1,2,3 Cp și art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 (pentru fiecare în forma de participație penală specifică) nu conduce automat la reținerea acestor fapte, ca reprezentând condiția de tipicitate necesară pentru existența infracțiunilor de luare și dare de mită, concret condiția ca oferirea și acceptarea sejurului să fie în legătură cu

îndeplinirea unor acte contrare îndatoririlor de serviciu de către numitul Cataramă Cătălin Marian.

În opinia Tribunalului, procurorul nu a respectat standardele de probațiune în raport cu aceste două infracțiuni, prezumând dar nu și demonstrând, dincolo de orice dubiu rezonabil că faptele de corupție ar fi fost în legătură cu îndeplinirea acte contrare îndatoririlor de serviciu de către inculpat.

De altfel, singurele probe administrate sunt acea convorbire la care se face trimitere în rechizitoriu, cu mențiunea că în cuprinsul acesteia nu se face nicio trimitere la solicitări ori remiteri de informații nedestinate publicității sau orice alte date în legătură cu serviciul funcționarului public, la declarațiile celor doi inculpați care recunosc invitația și acceptarea acesteia, precum și declarația martorului Tănase Daniel din faza de urmărire penală care a arătat că inculpatul Cataramă Cătălin urma să vină ca prieten al lui Hosu Dan și că societatea a efectuat plata inclusiv pentru rezervarea lui acestuia, declarație nuanțată cu ocazia cercetării judecătorești.

Or, din perspectiva exigențelor pronunțării unei soluții de condamnare, judecătorul cauzei trebuie să aibă spre analiză probe solide, concrete care să susțină acuzațiile, nu doar supoziții, raționamente, presupuneri. Desigur, la o analiză a contextului faptic, raționamentul procurorului relativ la faptul că doar cu câteva zile în urmă inculpatul Hosu Dan îi solicitase coinculpatului informațiile la care nu avea acces și, de aici, concluzia că oferirea și respectiv acceptarea sejurului ar avea legătură cu aceste acțiuni, poate să se constituie într-o suspiciune rezonabilă, dar aceasta este insuficientă pentru a se putea pronunța o soluție de condamnare, standardul de probațiune în această situație fiind reprezentat de probe.

De asemenea susținerile procurorului relative la faptul că invitația era de fapt lansată de inculpatul Hosu Dan în numele societății și că legătura dintre această societate și inculpatul Cataramă o reprezenta furnizarea de către acesta a informațiilor necesare activității societății nu pot fi primite de instanță decât având valoarea unor presupuneri, unor prezumții, însă necorelate sau susținute de probe, în condițiile în care, nu se demonstrează legătura de cauzalitate dintre faptele de corupție și încălcarea atribuțiilor de serviciu de către inculpatul Cataramă Cătălin, fiind evident faptul că nu se poate accepta că infracțiunile analizate la punctul II din cuprinsul hotărârii constituie o premisă a infracțiunilor de corupție, în lipsa unor dovezi în acest sens.

Contrar acestor presupuneri ale procurorului, Tribunalul a constatat că în cauză probele administrate au demonstrat faptul că cei doi coinculpați se aflau într-o relație apropiată, nu a fost singura ocazie cu care s-au întâlnit, uneori petreceau concediile sau participau la evenimente împreună, inculpatul Hosu Dan i-a lansat coinculpatului o invitație într-un sejur la mare, din convorbirea telefonică folosită în probațiune nerezultând nici cel mai mic indiciu despre vreo legătură între furnizarea de informații din data de 03.08.2016 și această invitație, ofertă acceptată, chiar dacă neonorată. Din aceleași probe administrate în cauză a rezultat că la acest eveniment au participat o serie de persoane, invitați în calități diferite, fie salariați ai societății, fie colaboratori ori foști colaboratori, ori membrii de familie ai acestor categorii de martori.

În afara acestor realități ale contextului faptic, așa cum au fost ele evidențiate prin probele la care s-a făcut referire, Tribunalul constată că toate celelalte susțineri formulate în acuzare nu respectă exigențele de probațiune necesare unei condamnări, soluție care nu se poate baza decât pe probe.

Totodată, prima instanță subliniază că și sub aspectul laturii subiective se pot invoca o serie de probleme de analiză. Astfel Tribunalul constată că raportat la activitatea imputată celor doi inculpați de o oferi mită și, corelativ de a o accepta, nu există în dosar nicio probă, directă sau indirectă, care să demonstreze că aceștia au oferit ori acceptat, cu reprezentarea clară că sejurul reprezintă o recompensă, un folos necuvenit, pentru modul în care inculpatul Cataramă Cătălin și-a îndeplinit îndatoririle de serviciu, din contră, probele au demonstrat că cei doi se află într-o relație de prietenie și, în urma unei discuții amicale, s-a lansat invitația la

un eveniment, fără alte mențiuni care să se poată constitui măcar într-o probă indirectă în cauză.

Concluzionând, Tribunalul constată că probele administrate în ambele etape ale procesului penal demonstrează că în cauză nu sunt întrunite elementele de tipicitate ale infracțiunilor de luare și dare de mită pentru care cei doi inculpați au fost trimiși în judecată, dispunându-se față de aceștia soluția de achitare, în condițiile art.16 alin.1 lit.b teza I C.p.p.

Împotriva acestei sentințe au formulat apeluri Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție și inculpații Cataramă Cătălin Marian și Hosu Dan, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Prin motivele de apel depuse în scris la dosar (filele 5-41, vol.I, d.apel), Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție critică soluția primei instanțe, pentru netemeinicie, sub următoarele aspecte:

- greșita excludere a probelor rezultate în urma punerii în executare a măsurilor de supraveghere tehnică și mandatelor de siguranță națională;
- greșita achitare a inculpatei Toncescu Angela pentru săvârșirea infracțiunii de cumpărare de influență în formă continuată, prev.de art.292 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000, cu aplic. art.35 Cod penal (3 acte materiale) și a inculpaților Hosu Dan și Tatu Ion Sorin pentru săvârșirea infracțiunii de trafic de influență, prev.de art.291 alin.1 Cod penal cu referire la art.6 din Legea nr.78/2000,
- greșita achitare a inculpaților Hosu Dan și Cataramă Cătălin Marian, pentru săvârșirea infracțiunii de dare de mită prev.de art.290 alin.1 Cod penal cu referire la art. 6 din Legea nr.78/2000, respectiv luare de mită prev.de art.289 alin.11 Cod penal în referire la art.7 lit.c din Legea nr.78/2000,
- netemeinicia pedepselor principale aplicate inculpaților Hosu Dan și Cataramă Cătălin Marian, care nu reflectă gravitatea infracțiunilor săvârșite, pericolozitatea activității infracționale sau consecințele infracțiunilor săvârșite.

Apelantul inculpat Cataramă Cătălin Marian critică soluția primei instanțe pentru nelegalitate, din perspectiva condamnării sale pentru comiterea infracțiunilor de acces ilegal la un sistem informatic prev.de art.360 alin.1, 2 și 3 Cod penal, respectiv folosirea în orice mod direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, prev.de art.12 lit.b din Legea nr.78/2000, arătând prin motivele de apel depuse în scris la dosar (filele 73-93, vol.I, d.apel) că faptele, astfel cum au fost reținute în sarcina sa, nu sunt prevăzute de legea penală, nefiind întrunite condițiile de tipicitate a faptelor reținute în acuzare.

Prin concluziile scrise depuse la dosar (filele 15-17 vol.III, d.apel), apărarea arată că accesarea intenționată a bazei de date nu a fost făcută “fără drept” și nici cu “depășirea limitelor autorizării” deoarece titularul contului (inculpatul Cataramă) care a accesat stația de lucru alocată Serviciului de Combatere a traficului de Migranți din cadrul DGCCO, era autorizat să acceseze în integralitatea lor ansamblul datelor stocate în sistemul informatic menționat și nu există vreo violare a măsurilor de securitate, sau o depășire a limitelor de acces la sistemul informatic cu intenția de a obține date informatice, ci doar o deturnare a scopului pentru care a colectat datele accesate în mod legal. Prin urmare, se apreciază că este inadmisibil a se susține faptul că prin folosirea în interes personal a informațiilor colectate din baza de date pe care a accesat-o în mod legal inculpatul, au fost depășite limitele autorizării, realizându-se un acces peste aceste limite. O astfel de interpretare, arată apărarea, ar transforma noțiunea de acces printr-o interacțiune fizică între agent și sistemul informatic într-o infracțiune, ori de câte ori agentul acționează din culpă sau cu intenție și încalcă regulile de utilizare a datelor colectate dintr-un sistem informatic pentru care era autorizat să-l utilizeze. Or, o asemenea interpretare s-ar plasa în mod evident dincolo de principiul legalității incriminării.

De la chiar apariția conceptului, la nivel european sau național dispozițiile privitoare la protecția datelor cu caracter personal nu au vizat persoane decedate, ci vizează strict persoanele în viață. Statele au posibilitatea de a legisla, însă în contextul în care Directiva discerne între date personale ale persoanelor în viață și cele decedate, în lipsa unei stipulații contrare exprese în lege, vom avea obligația de a diferenția între acestea.

Începând cu 25.05.2018 (Regulamentul (UE) 2016/679): Preambul, Pct. 27: acest act normativ arată că: *Prezentul regulament nu se aplică datelor cu caracter personal referitoare la persoane decedate.*

Astfel, apărarea apreciază că dat fiind obiectul juridic al infracțiunii, respectiv relațiile sociale ce iau naștere în legătură cu utilizarea sistemelor automate de prelucrare a datelor, infracțiunea prezintă un subiect pasiv principal, și un obiect pasiv secundar.

Subiect pasiv principal va fi persoana fizică sau juridică, de drept public sau privat, deținătoare de drept a sistemului informatic accesat ilegal (M.A.I. - D.E.P.A.B), iar subiect pasiv secundar va fi persoana ale cărei drepturi, în mod subsecvent, sunt vătămate prin fapta de accesare ilegală a subiectului activ al infracțiunii, deci cele 3 persoane decedate ale căror domiciliu au fost accesate.

Raționamentul Tribunalului a conturat astfel cea de-a doua deficiență, aceea a inexistenței unor date personale care să fie protejate de lege. Dreptul la protecția datelor cu caracter personal a fost recunoscut, dintotdeauna, strict persoanei fizice în viață, astfel că, în cauză, din perspectiva conținutului constitutiv al infracțiunii, lipsește subiectul pasiv secundar. Dacă accesarea ilegală nu aduce atingere doar drepturilor deținătorului de drept a sistemului informatic, deci doar subiectului pasiv principal, ci și drepturilor unei persoane fizice, în acele cauze există un subiect pasiv secundar. Acesta este și cazul limitelor sesizării, în care Ministerul Public a sesizat o faptă în care ar exista și un subiect pasiv secundar, teză contrazisă.

Cu referire la infracțiunea de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unei persoane neautorizate la asemenea informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, condiția premisă este reprezentată de existența unor date care nu sunt destinate publicității. Dincolo de faptul că datele personale ale persoanelor decedate nu mai beneficiază de protecție, apărarea arată că Ministerul Public a omis proba împrejurării că domiciliile celor trei persoane decedate nu erau destinate publicității. În acest sens, se are în vedere că din înscrisurile de la dosarul cauzei rezultă faptul că au existat societăți concurente care au contactat membrii familiei, astfel că datele respective, pe de o parte, erau deja publice, pe de altă parte, apar în presă zi de zi.

Apelantul inculpat Hosu Dan – decedat (conform extrasului de uz oficial din registrul de deces aflat la dosar - filele 229-230, vol.II) a solicitat prin motivele de apel depuse în scris la dosar (filele 17-22, vol.II, d.apel) achitarea sa în temeiul art.16 lit.a Cod procedură penală, sub aspectul comiterii infracțiunilor de trafic de influență și dare de mită, întrucât faptele nu există și, respectiv, în temeiul art.16 lit.b teza a II-a Cod procedură penală pentru infracțiunile de acces ilegal la un sistem informatic și folosirea în orice mod direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, întrucât faptele nu au fost comise cu vinovăția cerută de lege.

Prin concluziile scrise depuse la dosar (filele 1-6 vol.III, d.apel), apărarea acestui inculpat a solicitat menținerea soluțiilor de achitare dispuse în primă instanță cu privire la comiterea infracțiunilor de trafic de influență și dare de mită, pentru temeiurile avute în vedere de judecătorul cauzei pe fond. Relativ la acuzațiile formulate de către Ministerul Public cu privire la instigarea la acces ilegal la un sistem informatic, în formă continuată, instigarea la folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, în forma

continuata, apărarea a solicitat achitarea inculpatului, în raport de dispozițiile art.16 alin.1 lit.b teza a doua C.p.p.-"fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege".

În cauză, au fost audiați martorii Stoicescu Liviu Andrei - la termenul de judecată din data de 04.06.2021 (filele 138-140, vol. I, d.apel), Coca Constantinescu Gheorghe Cornel (fila 152, vol.I, d.apel) și Ursache Mircea (filele 153-154, vol. I, d.apel) - la termenul de judecată din 18.06.2021; martorul Nășărău Gheorghe (filele 178-179, vol.I, d.apel) - la termenul de judecată din data de 24.09.2021; Gurzău Adrian (filele 209-210, vol. I, d.apel) și Florescu Antoniu (filele 211-210, vol. I, d.apel), la termenul din data de 16.11.2021.

Ca urmare a schimbării componenței completului de judecată, Curtea a dispus la termenul din 11.02.2022, prin încheiere (filele 10-11, vol.II, d.apel), readministrarea probatoriului, dispoziție în baza căreia în cauză au fost reaudiați martorii Ursache Mircea - la termenul de judecată din 19.04.2022 (filele 5961, vol.II, d.apel) și Nășărău Gheorghe – la termenul din 17.05.2022 (filele 91-92, vol.II, d.apel).

Totodată, la termenul din 14.06.2022 au fost audiați martorii Degeratu Constantin (filele 113-115, vol. II, d.apel) și Vorniceanu Marius (filele 116-118, vol.II, d.apel) iar la termenul din 11.10.2022 martorii Stoicescu Liviu Andrei (filele 139-143, vol.II, d.apel), Coca Constantinescu Gheorghe Cornel (filele 144-146, vol.II, d.apel).

Prin încheierea de dezbateri de la termenul de judecată din 10.02.2023, Curtea a admis cererea de schimbare a încadrării juridice formulată de apelantul-intimat-înculpat Cataramă Cătălin Marian, prin apărătorul ales și a dispus schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art.360 alin.1, 2 și 3 din Cod penal, în infracțiunea de *acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art.360 alin.1 și 2 din Cod penal*, schimbarea de încadrare constând în înlăturarea aliniatului 3. În mod similar, a apreciat că se impune aceeași schimbare de încadrare juridică și în cazul apelantului-intimat-înculpat Hosu Dan, astfel că a dispus schimbarea încadrării juridice din infracțiunea de *instigare la acces ilegal la un sistem informatic*, prevăzută de art.47 raportat la art.360 alin.1, 2 și 3 din Cod penal în infracțiunea prevăzută de art.47 raportat la art.360 alin.1 și 2 din Cod penal.

Examinând sentința apelată prin prisma criticilor formulate, dar și din oficiu, sub toate aspectele de fapt și de drept ale cauzei, conform art.417 alin.2 Cod procedură penală, Curtea, în urma propriei analize efectuate asupra cauzei, în conformitate cu dispozițiile art.420 alin.8 Cod procedură penală, reține următoarele:

Cu caracter prioritar Curtea constată că la data de 03.02.2023 a intervenit decesul apelantului inculpat Hosu Dan potrivit extrasului din registrul de deces pentru uz oficial aflat la fila 195 din volumul 2 al dosarului instanței de apel. Momentul decesului este ulterior momentului finalizării cercetării judecătorești în fața instanței de apel, la data de 11.10.2022, potrivit încheierii de ședință de la acel termen (fila 149 vol.2 al dosarului instanței de apel), situație ce impune analiza posibilității pronunțării unei eventuale soluții de achitare solicitate de apelantul inculpat defunct prin apelul formulat și nu a unei soluție de încetare a procesului penal ca urmare a decesului inculpatului potrivit art. 16 alin. (1) lit. f) C.proc.pen.

Procesul penal parcurge mai multe etape, caracterizate prin nivele diferite ale probării vinovăției persoanelor acuzate de săvârșirea unor fapte de natură penală, de la suspiciune rezonabilă la dovedirea vinovăției dincolo de orice îndoială rezonabilă. Acest parcurs debutează cu existența unor suspiciuni rezonabile că persoana în cauză a săvârșit o infracțiune - suspiciuni a căror constatare îi conferă respectivei persoane calitatea de suspect - și continuă cu formarea, pe baza probelor administrate, a unei presupunerii rezonabile că persoana avută în vedere a săvârșit o infracțiune, etapă ce determină punerea în mișcare a acțiunii penale, conform prevederilor [art. 15 C.proc.pen.](#), și dobândirea calității de inculpat. În fine, calitatea de condamnat poate fi stabilită pe baza unor probe din care să rezulte, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că inculpatul a săvârșit infracțiunea de care este acuzat.

În ipoteza incidenței cauzei de împiedicare a continuării exercitării acțiunii penale a decesului inculpatului prev. de art. 16 alin. (1) lit. f) C.proc.pen. organul judiciar nu poate continua administrarea de probe în vederea soluționării acțiunii penale în sensul art. 18

C.proc.pen. în condițiile în care titularul dreptului de a cere continuarea procesului penal este chiar suspectul sau inculpatul. Prin decizia Curții Constituționale nr. 212 din 2 iunie 2020 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 18 și ale art. 25 alin. (5) C.proc.pen., publicată în Monitorul Oficial nr. 589 din 6 iulie 2020 a fost respinsă, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate invocată reținându-se că moștenitorii legali ai inculpatului decedat, pe de o parte, și suspectul și inculpatul, pe de altă parte, se află în situații juridice diferite, sub aspectul interesului procesual de a solicita continuarea procesului penal, conform [art. 18 C.proc.pen.](#). Această diferență este generată atât de existența, în privința celor din urmă, cel puțin a unor suspiciuni rezonabile referitoare la săvârșirea de către aceștia a unor fapte prevăzute de legea penală, rezultate din probele administrate în cauză, cât și de caracterul personal al răspunderii penale, potrivit căruia poate fi angajată doar răspunderea penală a celui/ceilor care a/au participat la săvârșirea unei infracțiuni în calitate de autor, instigator sau complice. Or, această diferență este de natură să justifice acordarea de către legiuitor a unui regim juridic diferit în privința dreptului prevăzut prin textul criticat, fără ca prin aceasta să fie încălcate exigențele dispozițiilor constituționale ale [art. 16 alin. \(1\)](#).

Nu s-ar putea susține în mod convingător nici existența unei ordini de prioritate între cauzele de împiedicare a continuării exercitării acțiunii penale determinate de lipsa temeiurilor de fapt sau de drept (art. 16 alin. (1) lit. a) – d) C.proc.pen.) față de cele determinate de lipsa de obiect a acțiunii penale (art. 16 alin. (1) lit. e) – j) C.proc.pen.) în condițiile în care soluționarea pe fond a acțiunii penale exercitate față de inculpatul defunct presupune administrarea probatoriului anterior decesului inculpatului de către instanța de control judiciar, situație premisă existentă în cauză astfel cum s-a menționat anterior.

În consecință, pronunțarea unor soluții de achitare astfel cum s-a solicitat de către apelantul inculpat defunct Hosu Dan prin apelul formulat în cauză raportat la cele două infracțiuni pentru care au fost pronunțate soluții de condamnare de către prima instanță de judecată este posibilă chiar în condițiile decesului acestuia.

Curtea constată că în mod just prima instanță a constatat prin încheierea din 20.07.2020 (filele 199-208, vol.5, dosar fond) nulitatea absolută a punerii în executare a măsurilor de supraveghere tehnică încuviințate, respectiv prelungite prin încheierile pronunțate de judecătorii de drepturi și libertăți în cadrul Tribunalului Sibiu în dosarul de urmărire penală nr. 56/D/P/2015 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție DIICOT - Biroul Teritorial Sibiu, efectuate în baza mandatelor de supraveghere tehnică nr. 121-130/UP, toate din 11.11.2015, mandatelor de supraveghere tehnică nr. 150-152/UP din 10.12.2015 și a mandatelor de supraveghere tehnică nr. 19-20/UP din 04.02.2016 și nulitatea absolută a procedului probator și a mijloacelor de probă obținute în baza mandatelor de siguranță națională nr. 002100 din 23.03.2015, nr. 004648 din 21.09.2015 și nr. 002232 din 22.03.2016, emise în baza încheierilor prin care au fost autorizate măsuri de supraveghere tehnică de Înalta Curte de Casație și Justiție.

Totodată, în mod corect prima instanță de judecată a exclus din materialul probator toate procesele-verbale de redare a rezultatelor activităților de supraveghere tehnică susmenționate iar în considerarea dezlegărilor pronunțate de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 22/2018 a dispus îndepărtarea de la dosarul cauzei a acestor mijloace de probă și a suportilor care conțin rezultatul măsurilor de supraveghere tehnică mai susmenționate.

În ceea ce privește mijloacele de probă obținute în urma punerii în executare a măsurilor de supraveghere tehnică încuviințate în baza procedurii obișnuite reglementate de Codul de procedură penală, Curtea apreciază, în dezacord cu apelantul Ministerul Public că excluderea probelor rezultate în urma punerii în aplicare a procedului probatoriu al supravegherii tehnice realizate înainte de publicarea deciziei nr. 51/2016 a Curții Constituționale nu reprezintă o aplicare retroactivă a deciziei în cauză. Într-adevăr, nu putem vorbi de retroactivitate atunci când legea suprimă pentru viitor efectele unei situații juridice născute, în mod legal, anterior, întrucât legea rămâne în domeniul ei propriu de aplicare (*Decizia nr. 375/2005 a Curții Constituționale, M. Of. Partea I nr. 591 din 08 iulie 2005*).

Astfel, suprimarea, pentru viitor, a efectelor unei situații juridice născute în mod legal sau modificarea acestora nu implică o formă de retroactivitate, întrucât operând în prezent, legea rămâne în domeniul său de aplicare.

Însăși Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 375/2005 (publicată în M. Of. nr. 591 din 8 iulie 2005), a stabilit că „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze pentru perioada ulterioară intrării ei în vigoare, adică în domeniul ei de aplicare.”

Astfel, în cauză este activ cadrul procesual care permite realizarea obligației pozitive a organelor jurisdicționale de a verifica legalitatea probelor din perspectiva competenței organului de urmărire penală care le administrează, în raport cu exigențele legale și constituționale actuale, nu trecute. Implicarea serviciului secret în activitatea judiciară rezultă chiar din precizările și înscrisurile (ordonanțele de delegare expresă a SRI - UM 0645 Sibiu) înaintate de DIICOT - Biroul Teritorial Sibiu la data de 11.03.2019 judecătorului de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Sibiu: „*Facem precizarea că mandatele de supraveghere tehnică vizate de respectivele ordonanțe au fost puse în executare de către Serviciul Român de Informații în conformitate cu dispozițiile art. 142 din Codul de procedură penală...*” De asemenea, din înscrisurile atașate rezultă că procurorul a dispus, prin cele patru ordonanțe de delegare (respectiv din 11.11.2015, 10.12.2015, 07.01.2016 și 05.02.2016) punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică de către Serviciul Român de Informații - UM 0645 Sibiu. Totodată, în răspuns la solicitarea aceluiași judecător de cameră preliminară formulată prin adresa din 05.02.2019, DIICOT - BT Sibiu a învederat la punctul 5 faptul că, în dosarul nr. 56/D/P/2015 (din care au fost preluate mijloacele de probă constând în interceptarea convorbirilor telefonice) „*Sprijinul tehnic acordat pentru punerea în executare a mandatelor de supraveghere tehnică a implicat evident atât resurse materiale, cât și resurse umane aparținând Serviciului Român de Informații, cu mențiunea expresă că SRI nu a întocmit în cauză niciun proces verbal de redare a conținutului convorbirilor interceptate.*” Aceleași concluzii au fost subliniate și prin încheierea din 10 mai 2019 prin care judecătorul de cameră preliminară din cadrul Tribunalului Sibiu s-a pronunțat în dosarul nr. 2066/85/2018/al cu privire la cererile și excepțiile formulate în legătură cu modalitatea nelegală de administrare a acestor mijloace de probă preluate în prezenta cauză, dispoziția de excludere a lor ca urmare a constatării nulității absolute rămânând definitivă în calea de atac a contestației soluționate de judecătorul de cameră preliminară din cadrul Curții de Apel Alba Iulia - Secția penală. Astfel, la pag. 143-144 din încheierea pronunțată de Tribunalul Sibiu din 10 mai 2019 și, respectiv pag. 92 din încheierea nr. 134 din 25.09.2019 a Curții de Apel Alba Iulia, judecătorul de cameră preliminară menționează: “După cum rezultă din adresa DIICOT coroborată cu înscrisurile atașate (aflate și la dosarul de urmărire penală, punerea în executare a măsurilor de supraveghere tehnică (...) s-a realizat de către SRI - UM -0645 Sibiu.” Prin urmare, se desprinde concluzia că doar valorificarea/exploatarea materialelor obținute de S.R.I. prin efectuarea procedurii probatorii a fost realizată de către BCCO Alba Iulia, nu și procedeul probatoriu în sine. În consecință, în mod judicios prima instanță de judecată prin încheierea din 20.07.2020 având în vedere deciziile nr. 51/2016, nr. 302/2017 și nr. 26/2019 ale Curții Constituționale, a constatat incidența nulității absolute ce derivă din încălcarea normelor de competență materială a organului de urmărire penală, reglementate prin art. 281 alin. 1 lit. b C.proc.pen.

În ceea ce privește mijloacele de probă obținute în urma punerii în executare a mandatelor de siguranță națională nr. 002100 din 23.03.2015, nr. 004648 din 21.09.2015 și nr. 002232 din 22.03.2016, emise în baza încheierilor prin care au fost autorizate măsuri de supraveghere tehnică de înalta Curte de Casație și Justiție se constată faptul că potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 91/2018 „*dispozițiile legii privind securitatea națională nu conferă calitatea de probă/mijloc de probă datelor și informațiilor rezultate din activități*

specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991. Doar dispozițiile art. 139 alin. (3) din Codul de procedură penală ar putea conferi calitatea de mijloc de probă înregistrărilor rezultate din activități specifice culegerii de informații, autorizate potrivit Legii nr. 51/1991, iar nu dispozițiile art. 11 lit. d) din Legea nr. 51/1991.”

De asemenea se constată că prin Decizia nr. 55/2020 a Curții Constituționale a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art.139 alin.(3) teza finală din Codul de procedură penală sunt constituționale în măsura în care nu privesc înregistrările rezultate ca urmare a efectuării activităților specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale ale omului desfășurate cu respectarea prevederilor legale, autorizate potrivit Legii nr.51/1991. Pentru a decide astfel instanța de contencios constituțional a constatat că „reglementarea posibilității conferirii calității de mijloc de probă înregistrărilor ce rezultă din activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului nu este însoțită de un ansamblu de norme care să permită contestarea legalității acestora în condiții de efectivitate. Prin simpla reglementare a posibilității conferirii calității de mijloc de probă acestor înregistrări, fără crearea cadrului adecvat care să confere posibilitatea contestării legalității acestora, legiuitorul a legiferat fără a respecta cerințele de claritate și previzibilitate. Or, lipsa de claritate și previzibilitate a cadrului normativ incident în materia contestării legalității înregistrărilor – mijloc de probă - ce rezultă din activitățile specifice culegerii de informații care presupun restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți fundamentale ale omului, folosite în procesul penal, determină, în fapt, realizarea unui control formal și lipsit de efectivitate, cu consecința încălcării drepturilor și a libertăților fundamentale prevăzute de Constituție.”

Așadar, în mod judicios, prima instanță de judecată a concluzionat că înregistrările astfel rezultate nu pot avea calitatea de mijloace de probă.

Analizând probatoriul administrat în cauză în cursul urmăririi penale și în cursul celor două grade de jurisdicție (fond și apel), astfel cum a fost reconfigurat ca urmare a excluderii interceptărilor, Curtea constată – în acord cu prima instanță – inaptitudinea materialului de urmărire penală de a fundamenta acuzațiile aduse inculpaților Toncescu Angela , Hosu Dan, Tatu Ion-Sorin și Cataramă Cătălin Marian cu referire la infracțiunile de trafic de influență, cumpărare de influență, luare și dare de mită.

Curtea constată că instanța de fond a stabilit, în mod corect, pe baza materialului probator administrat în cursul procesului penal, situația de fapt dedusă judecății cu privire la faptele anterior menționate, așa încât nu va relua argumentația care a fondat reținerea stării de fapt, respectiv analiza coroborată a probelor administrate, redată în considerentele hotărârii atacate, argumentație pe care și-o însușește în întregime. Învederează Curtea că această posibilitate este conferită de practica Curții E.D.O., potrivit căreia poate constitui o motivare preluarea motivelor instanței inferioare (*Helle împotriva Finlandei; Albina contra România, hotărârea nr. 4/2005 - o instanță de control judiciar își poate însuși argumentele instanței ierarhic inferioare, precizând acest aspect, în măsura în care constată și menționează că nu a identificat vreun argument nou pentru a respinge această motivare; Garcia Ruiz contra Spaniei, Marea Cameră, hotărârea din 21 ianuarie 1999 - Curtea amintește că, potrivit jurisprudenței sale constante, hotărârile judecătorești trebuie motivate astfel încât să indice de o manieră suficientă motivele pe care se fondează. Întinderea acestei obligații poate varia în funcție de natura deciziei în cauză și trebuie analizată în lumina ansamblului circumstanțelor cauzei.*) Astfel, Curtea E.D.O. a considerat că instanța sesizată poate, în principiu, să își însușească motivele reținute în decizia atacată, analizând însă criticile formulate în respectiva cale de atac.

Astfel, cu privire la cele trei activități materiale specifice infracțiunii de cumpărare de influență pentru care inculpata Toncescu Angela a fost trimisă în judecată (respectiv fapta privitoare la contractul de consultanță încheiat la data de 08.01.2016 cu S.C. Despăgubiri

Accidente Vătămări S.R.L.; fapta privitoare la contractul de prestări servicii încheiat la data de 02.11.2015 cu S.C. WSC Invest S.R.L. și respectiv fapta privitoare la actele adiționale încheiate în datele de 20.10.2015 și 09.12.2015 cu S.C. Promotor Real Service S.R.L. și S.C. Pro Auto Logistic S.R.L.) și pentru care instanța de fond a reținut, prin încheierea din 07.07.2020, forma continuată, ca unitate legală de infracțiune, faptele fiind circumscrise aceluiași scop - *avizarea inculpatei pentru funcția de președinte al Consiliului de Administrație al SC Carpatica Asig SA, în contextul în care aceasta nu ar fi îndeplinit condițiile legale pentru ocuparea acestei funcții*, Curtea constată că acuzarea nu a produs probe la un standard apt să dovedească existența infracțiunii, acuzațiile formulate fiind lipsite de suport probator.

Situația factuală rezultată în urma administrării probatoriului (astfel cum a fost reconfigurat prin modificare și înlăturare în cursul cercetării judecătorești), nu a relevat că, în schimbul influenței coinculpaților Hosu Dan, Tatu Ion-Sorin și a martorului Gurzău Adrian pe care aceștia ar fi avut-o asupra membrilor din cadrul A.S.F., inculpata Toncescu Angela ar fi fost avizată și ulterior numită în funcția de președinte al C.A. Carpatica Asig SA ori că ar fi fost adoptate decizii favorabile, atât societății Carpatica, cât și persoanelor din conducerea acesteia, prin neîndeplinirea de către membrii ASF a unor acte care intrau în obligația lor de serviciu (respectiv neintroducerea societății în administrare specială, nedeclararea stării de insolvență ori prin îndeplinirea unor acte contrare), iar inculpata Toncescu Angela, în schimbul influenței, ar fi încheiat relații comerciale cu cele trei societăți, drept contraprestație, pentru a fi realizat *verbum regens* al infracțiunii de cumpărare de influență în formă continuată, corelativ traficului de influență reținut în sarcina celor doi inculpați.

Potrivit motivelor de apel ale Ministerului Public, acțiunea pretinderii încheierii contractului de consultanță încheiat la data de 08.01.2016 cu SC Despăgubiri Accidente Vătămări SRL rezultă din declarația martorului Stoicescu Liviu Andrei, potrivit căreia a aflat despre încheierea acestui contract în contextul în care apelantul inculpat Hosu Dan i-a comunicat despre sprijinul pe care i-l acordă inculpatei Toncescu Angela pentru a fi avizată de ASF, invocând numele de Ursache Mircea.

Totodată, potrivit Ministerului Public, din declarația martorului Stoicescu Liviu Andrei rezultă că intimata inculpată Toncescu Angela a apelat la apelantul inculpat Hosu Dan pentru a fi sprijinită prin anumite intervenții la membrii ASF, în vederea avizării pentru funcția de președinte al SC CARPATICA, că acesta din urmă i-ar fi promis că o va ajuta și a invocat numele de Ursache Mircea și că inculpații se întâlneau adesea la sediul SC DAV SRL.

În finalul declarației, martorul Stoicescu Liviu Andrei a arătat că a considerat „încheierea contractului între SC CARPATICA ASIG și SC DA V SRL ca o mulțumire pentru Hosu Dan, din partea inculpatei Toncescu Angela pentru sprijinul pe care acesta i-l acordase anterior avizării”. În legătură cu această afirmație, martorul a declarat în fața instanței că modul de formulare a aparținut procurorului și că a fost de acord cu această formulare după ce s-a consultat cu avocatul în scopul încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției.

Instanța de control judiciar constată că martorul Stoicescu Liviu Andrei a fost audiat în cursul urmăririi penale în calitate de suspect în data de 26.09.2016 (volumul 2 d.u.p., f.165-171) și, în calitate de inculpat, în data de 26.09.2016 (volumul 2 d.u.p., f.176-177) și în data de 09.11.2016 (volumul 2 d.u.p., f.172-175).

În cuprinsul acestor declarații martorul a indicat faptul că, în intervalul februarie – iulie 2015, a observat-o pe intimata inculpată Toncescu Angela venind la sediul firmei SC DAV SRL și cunoaște că aceasta a purtat discuții cu apelantul inculpat Hosu Dan, la care nu a participat, dar știe de la coinculpatul Hosu Dan că intimata inculpată Toncescu Angela i-ar fi solicitat acestuia din urmă să o sprijine cu avizarea, având în vedere relația pe care o avea cu martorul Ursache Mircea.

Totodată martorul a precizat că a acceptat propunerea coinculpatei Toncescu Angela de a ocupa funcția de director general la SC CARPATICA ASIG. SA și, pentru că fusese

anterior de două ori amendat de ASF și făcuse parte din boardul societății ASTRA timp de două luni, când societatea se afla sub administrare specială, se temea că va întâmpina dificultăți cu ocazia avizării, astfel că este posibil să fi discutat aceste aspecte cu inculpata Toncescu Angela și i-a solicitat ajutorul inculpatului Hosu Dan care, cu o zi, două înainte de avizare, i-a dat de înțeles că l-a ajutat. În cuprinsul aceleiași declarații martorul a indicat că, ulterior avizării, intimata inculpată Toncescu Angela i-a spus că are două unități de service pe ai căror proprietari trebuie să-i sune pentru a le soluționa problemele și că a perceput această referire ca privind două „pile” ale acesteia (volumul 2 d.u.p., f.165-171). Martorul a mai precizat că l-a întrebat dacă propunerea intimetei inculpate Toncescu Angela de a ocupa funcția de director are vreo legătură cu relația de amiciție dintre apelantul inculpat Hosu Dan și intimata inculpată Toncescu Angela, iar inculpatul i-a dat un răspuns evaziv, iar, în ceea ce privește contractul consultanță încheiat la data de 08.01.2016 de SC CARPATICA ASIG. SA cu SC Despăgubiri Accidente Vătămări SRL, nu poate indica dacă a fost unul avantajos pentru societatea de asigurări, dar cel încheiat anterior de SC DAV SRL cu SC CITY INSURANCE SA a fost unul avantajos financiar pentru această ultimă societate (volumul 2 d.u.p., f.172-175).

Audiat de prima instanță de judecată, la data de 26.03.2019, martorul Stoicescu Liviu a precizat cu privire la conținutul depozițiilor date în cursul urmăririi penale că „*la acel moment așa am fost sfătuit de avocatul meu pe care îl aveam în sensul de a accepta un acord de recunoaștere a vinovăției, acesta fiind și motivul pentru care am acceptat modalitatea de consemnare a procurorului; eram într-o stare emoțională tensionată, eu fusesem ultimul audiat și i-am văzut pe ceilalți doi colegi ieșind cu cătușele la mâini*” și că „*am fost sugestionat în fraza finală a acesteia în legătură cu afirmația că aș fi perceput încheierea contractului cu societatea Despăgubiri Accidente Vătămări de către Carpatica ca fiind o mulțumire pentru Hosu Dan din partea doamnei Toncescu Angela, aceasta fiind sugestia procurorului (.)*”

Fiind audiat de către instanța de apel, la termenul din data de 04.03.2021, martorul face următoarele precizări cu privire la condițiile în care au fost date declarațiile în cursul urmăririi penale: „*întrebat fiind: <<De ce am declarat, cu precizarea că nu sunt cuvintele mele cele consemnate în cuprinsul declarației date în cursul urmăririi penale, că acel contract încheiat cu DAV SRL a fost considerat de mine ca fiind o mulțumire pentru Hosu Dan din partea numitei Toncescu Angela, pentru sprijinul pe care i-l acordasem în vederea avizării>>, precizez următoarele: în data de 2 martie 2016 m-am trezit cu mascații la domiciliul meu, la ora 06:00, am fost dus la parchet și arestat preventiv timp de 6 zile, respectiv până când o instanță a constatat abuzurile la care fusesem supus și a dispus eliberarea mea de îndată. Acele 6 zile le-am petrecut în arestul IPJ Sibiu și au fost traumatizante, încât mi-am jurat că nu voi retrăi această experiență, o modalitate de evitare fiind chiar sinuciderea. (..) Peste 2-3 săptămâni m-am trezit din nou cu mascații la domiciliu, la aceeași oră, fiind condus la sediul unității de parchet, unde i-am văzut pe ceilalți inculpați din prezenta cauză, eu fiind audiat ultimul. (...) în momentul în care am fost chemat la audiere împreună cu avocatul meu, procurorul mi-a spus că de regulă nu încheie acorduri de recunoaștere a vinovăției, însă poate face o excepție de această dată, dacă recunosc comiterea faptelor. Mi-a spus că în caz contrar voi fi reținut, fapt ce m-a determinat să fiu de acord. Subliniez faptul că ultimul paragraf al declarației date în calitate de suspect, în care indicam, că acest contract încheiat cu DAV a fost de fapt o recompensă pentru serviciile prestate de Hosu Dan, a fost dictat de către procuror, iar eu i-am spus că nu pot subscrie o asemenea declarație, întrucât nu așa stau lucrurile, moment în care procurorul mi-a spus că <<ori semnez, ori voi fi reținut>>.*”

La termenul din 26.03.2019, în fața primei instanțe martorul Stoicescu Liviu a precizat că „*sprijinul la care am făcut referire în contextul în care am arătat că știu de la d-l Hosu că inculpata Toncescu Angela i-a cerut să o sprijine în procedura de avizare se referea la un sprijin în sensul obținerii de informații cu privire la motivele amânării procedurii*”, precum și

„D-na Toncescu Angela nu a participat la discuții legate de încheierea acestui contract, doar eu cu d-l Hosu am participat pentru că eu eram convins de beneficiul acestui contract”; „Nu am perceput ca d-na Toncescu Angela să fi avut vreun interes în încheierea acestui contract”; „Cu privire la contractul cu SC DAV (...) după ce am făcut o evaluare corespondentă a activității SC DAV în Carpatica am considerat că este benefică încheierea unui contract cu această societate”; „în realitate, am arătat și atunci și pot să demonstrez și astăzi că încheierea acelui contract era benefic pentru Carpatica.” iar la termenul din 04.03.2021 același martor indică „inițiativa acestui contract mi-a aparținut, în mod evident l-am prezentat apelantei-inculpate Toncescu Angela, în calitate de președinte al Consiliului de Administrație al SC Carpatica Asigurări SA, aceasta din urmă fiind de acord cu încheierea acestui contract. Anterior acestui moment, nu am discutat niciodată cu inculpa Toncescu Angela despre încheierea acestui contract, ci doar despre eficientizarea activității de plată a daunelor, însă fără a menționa această societate.”

Existența unor neconcordanțe între declarațiile succesive ale martorului este evidentă și explicată de martor prin poziția de vulnerabilitate în care se afla la momentul depozitiilor sale, imediat ulterioare perioadei de 6 zile de privare de libertate precum și conduitei organului de urmărire penală care i-a indicat că în cazul în care nu va semna depoziția va fi reținut. Instanța de control judiciar, în vederea lămuririi circumstanțelor factuale în care s-au derulat audierile numitului Stoicescu Liviu, având în vedere absența înregistrărilor acestor momente (în conținutul declarației dată în calitate de suspect a numitului Stoicescu Liviu – fila 165-171 vol.II up, există mențiunea că declarația nu a fost înregistrată audio-video) a procedat la audierea în calitate de martor a apărătorului acestuia, martorul Florescu Antonio (f.211 d.i.a. vol.1), care a precizat însă că nu își mai amintește nimic despre audierea clientului său de la acea dată.

Având în vedere poziția constantă a martorului Stoicescu Liviu, din cursul judecății în sensul nuanțării aspectelor consemnate în cuprinsul declarațiilor sale date în cursul urmăririi penale, furnizării unor explicații cu privire la predispoziția de a subscrie declarații care nu redau fidel cele declarate de martor din cauza stării de vulnerabilitate în care se afla și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie ce impune prudență în a acorda o valoare importantă în acuzare depoziției martorului, fost inculpat care fusese condamnat într-o cauză disjunctă ca urmare a încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției (CEDO, cauza *Razvozhayev c. Rusiei și Ucrainei și Udaltsov c. Rusiei*, hotărârea din 19.11.2019) Curtea constată, în acord cu prima instanță că declarația martorului Stoicescu luată anterior încheierii unui acord de recunoaștere a vinovăției nu poate constitui o probă determinată în acuzare, iar acesta, în prezenta cauză nu se coroborează cu alte mijloace de probă legal administrate.

Astfel, fiind audiat în calitate de martor, atât în faza de urmărire penală, cât și în cursul judecății în primă instanță și în apel, numitul Ursache Mircea a negat existența vreunei intervenții a inculpatului Hosu Dan, pe lângă acesta, în scopul avizării inculpatei Toncescu Angela : *„îl cunosc pe inc. Hosu Dan și sunt într-o relație de amicitie cu acesta, însă nu mi-a solicitat niciodată sprijin în vederea autorizării d-nei Toncescu Angela în funcția de președinte al Consiliului de administrație Carpatica”* (declarația din 23.04.2019, dată în fața primei instanțe de judecată), *„nu cunoșteam ca între inculpații Hosu și Toncescu Angela să fi existat vreo relație de orice natură. Știam doar că se cunoșteau.”* (declarația din 18.06.2022, dată în fața instanței de apel) și respectiv *„întrebare: V-a solicitat domnul Hosu Dan, direct sau voalat a o aviza favorabil pentru funcția de președinte al CA Carpatica? Răspuns: Nu, Hosu nu mi-a cerut nici direct nici indirect să o avizez, să votez pentru avizarea doamnei Toncescu Angela în această calitate. [...] Știam că Toncescu Angela și Hosu se cunosc, dar nu cunoșteam să existe între ei vreun raport contractual.”* (declarația din 19.04.2022, dată în fața primei instanțe de apel). Aceeași poziție a exprimat-o martorul, arătând că inculpatul nu i-a solicitat intervenția pentru Stoicescu Liviu și nici să voteze negativ vreo propunere de înlocuire a procedurii de redresare a Carpatica pe bază de plan cu procedura prin administrare

specială. A mai menționat martorul că a purtat multe discuții cu inculpatul despre piața financiară, mai ales despre domeniul asigurărilor, însă nu i-a furnizat informații sau documente de care Consiliul ar fi putut să țină seama în procedura de avizare a coînculpatei.

Totodată Curtea constată că apelantul Ministerul Public susține, în cuprinsul motivelor de apel, contrar celor reținute de prima instanță de judecată, faptul că inoportunitatea încheierii contractului dintre SC CARPATICA ASIG SA și SC DAV SRL dovedește că acest contract a fost încheiat numai în considerarea înțelegerii infracționale dintre inculpații Toncescu Angela și Hosu Dan, iar, în susținerea tezei probatorii, invocă depozițiile martorilor Blejan Cătălin Ovidiu, Coșa Maria și Roșu Cristian, precum și raportul detaliat din 15.04.2016, al Fondului de Garantare al Asiguraților.

Curtea subliniază faptul că, și în ipoteza în care s-ar reține drept dovedită inoportunitatea încheierii contractului dintre SC CARPATICA ASIG SA și SC DAV SRL, nu este dovedită promisiunea încheierii contractului anterior momentului la care funcționarul, a cărui influențare se urmărea, a efectuat actul de serviciu.

În prezenta cauză, apelantul Ministerul Public susține că intimata inculpată Toncescu Angela a urmărit să influențeze funcționarii din cadrul Consiliului Autorității de Supraveghere Financiară (ASF) în următoarele sensuri:

- să nu își îndeplinească atribuțiile de serviciu privind constatarea stării de insolvență a SC Carpatica Asig SA și introducerea societății în administrare specială;
- să efectueze acte contrare atribuțiilor de serviciu, în sensul de a o aviza pe inculpata Toncescu Angela pentru funcția de președinte al Consiliului de Administrație la SC Carpatica Asig SA;
- să efectueze acte contrare atribuțiilor de serviciu, în sensul de a-1 aviza pe numitul Stoicescu Liviu Andrei pentru funcția de director general al SC Carpatica ASIG SA.

Exercitarea acestor atribuții de către membrii Consiliului ASF s-a realizat, potrivit probatoriului administrat în cauză, cu ocazia ședințelor din datele de 14.05.2015, 20.05.2015, 23.06.2015, 02.07.2015, 04.08.2015 și 12.08.2015, încheierea contractului dintre SC Carpatica Asig SA și SC Despăgubiri Accidente Vătămări SRL având loc la un moment ulterior, respectiv la data de 08.01.2016.

În ceea ce privește ședința A.S.F. din data de 22.01.2016, la finalul căreia SC Carpatica Asig SA a fost introdusă în procedura de administrare specială, întrucât nu îndeplinesc obligațiile asumate de capitalizare (procesul verbal nr.4 al ședinței Consiliului ASF din data de 22.01.2016, volumul 8 dup, f.202-207), singurul moment ulterior încheierii contractului dintre SC Carpatica Asig SA și SC Despăgubiri Accidente Vătămări SRL, se constată faptul că materialul probator administrat în cauză, care nu a fost exclus, nu atestă interacțiuni între martorul Stoicescu Liviu și apelantul inculpat Hosu Dan privind această ultimă ședință.

Potrivit probatoriului administrat în cauză, inițiativa privind încheierea contractului a aparținut martorului Stoicescu Liviu Andrei (declarațiile martorului Stoicescu Liviu din 26.03.2019 și 04.03.2021), intimata inculpată fiind de acord cu încheierea acestuia în urma discuțiilor purtate cu martorul, iar, potrivit declarației martorei Coșa Maria, membru în Consiliul de Administrație al SC Carpatica ASIG SA din data de 05.06.2018 „în luna decembrie 2015, martorul Stoicescu într-o ședință a consiliului de administrație ne-a propus să renunțăm la serviciile celor doi avocați pe care îi aveam și să încheiem un contract cu Societatea Despăgubiri Accidente Vătămări SRL motivat de faptul că se reducea costul daunelor pe vătămări corporale pentru că exista posibilitatea unei negocieri directe cu victimele din partea unor avocați specializați (...) domnul Stoicescu ne-a precizat că a mai lucrat cu această companie anterior și că sunt profesioniști. Referatul a fost întocmit de Nășărău și prezentat de Stoicescu și atunci am avut în vedere experiența ambelor persoane (...) nu am fost influențată în luarea deciziei de către dna Toncescu Angela așa cum am arătat, dacă dânsa nu vota, eu tot votam pentru că aveam credința că este un contract bun”.

Singurele mijloace de probă care plasează discuțiile privitoare la contract într-o

perioadă concomitentă cu cea în care se desfășurau ședințele Consiliului ASF sunt declarațiile martorului Stoicescu Liviu Andrei date în cursul urmăririi penale, care, pentru considerentele enunțate anterior nu pot constitui probe determinative în acuzare, cu atât mai mult cu cât au fost retractate de martor care a învederat motivele pentru care a înțeles să revină asupra lor.

Curtea constată că situația este una similară în privința actului material al infracțiunii de cumpărare de influență reținut în sarcina intimă inculpate Toncescu Angela, respectiv fapta privitoare la contractul de prestări servicii încheiat la data 02.11.2015 cu SC WSC Invest SRL.

De această dată mijloc de probă determinant în acuzare este declarația martorului Gurzău Adrian dată, în calitate de inculpat, în cursul urmăririi penale și retractată ulterior.

Astfel, audiat în calitate de martor, la data de 26.02.2019, acesta revine asupra faptului că s-ar fi întâlnit cu intimata inculpată Toncescu Angela, la solicitarea sa, în cursul lunii iulie-august 2015, prilej cu care i-a adus la cunoștință că are o firmă și a rugat-o să analizeze oportunitatea de a încheia un contract prin care să-și îmbunătățească relația cu clienții și piața de asigurări, întrucât acest aspect nu corespunde realității precizând că „la urmărirea penală am declarat diferit pentru că doream neapărat încheierea unui acord de recunoaștere pentru a-mi putea vedea soția și copilul.”

Concordantă este și declarația martorului dată în fața instanței de apel la data de 16.11.2021, în care martorul precizează: „aspectele declarate privind faptul că aș fi lăsat-o pe inculpata Toncescu Angela să creadă că am influență asupra membrilor Consiliului A.S.F. și că aceasta în contrapondere ar fi fost de acord cu încheierea contractului dintre Carpatica Asigurări SA și SC IVSC INVEST SRL, nu corespund realității. Am declarat aceste lucruri, întrucât îmi doream să se termine procesul penal; îmi era teamă ca prietena (mama copiilor mei), Petrovan Cecilia Georgiana să nu fie cumva arestată; îmi era teamă și pentru situația mea, astfel că la acel moment am considerat că aceasta ar fi singura soluție.” Cu aceeași ocazie martorul subliniază faptul că „nici intimata inculpată Toncescu Angela și nicio altă persoană din cadrul societății Carpatica Asigurări SA nu mi-au solicitat, sugerat să influențez membrii Consiliului ASF Este ridicol să consideri că un simplu parlamentar ar fi putut influența votul membrilor Consiliului A.S.F., în folosul unei societăți care avea o cifră de afaceri pe care o estimez la un miliard de euro.”

În mod corect a reținut prima instanță de judecată faptul că, potrivit declarației martorului date în cursul urmăririi penale și retractate ulterior, martorul a fost cel care i-a propus încheierea contractului inculpatei intime cu SC WSC SRL, propunere pe care inculpata a acceptat-o și nu intimata inculpată ar fi promis, oferit sau dat, element material al laturii obiective a infracțiunii imputate acesteia.

Existența unor intervenții ale martorului Gurzău Adrian pe lângă martorii Coca Constantinescu și Vorniceanu Marius, în scopul avizării intimă inculpate Toncescu Angela pe funcția dorită au fost negate constant de către cei doi martori pretins supuși unor astfel de ingerințe (declarațiile martorului Coca Constantinescu date în cursul urmăririi penale la data de 26.09.2016 și în fața instanței de apel la datele de 18.06.2021 și 11.10.2022 și declarațiile martorului Vorniceanu Marius, date în fața primei instanțe de judecată de la data de 21.05.2019 și în fața instanței de apel la data de 14.06.2022).

Audiat, în calitate de martori, de către prima instanță de judecată, martorii Matei Alina Camelia și Roșu Cristian au precizat că intimata inculpată nu a discutat cu aceștia și nici au auzit că s-ar fi implicat în vreo discuție în legătură cu încheierea acestor contracte. De asemenea, martorul Radu Cristian Eugen, fiind audiat de către instanța de fond, la data de 15.01.2019, a precizat că intimata inculpată nu a făcut presiuni asupra sa legate de încheierea contractului, preocupările sale fiind în scopul vânzărilor.

Totodată, deși martorul Degeratu Constantin declară în cursul urmăririi penale „nu cunosc ce a determinat-o pe Toncescu Angela să facă aprecieri la adresa respectivei societăți, dar bănuiesc că se cunoștea cu patronul acesteia”, la termenul din data de 05.06.2018,

martorul Degeratu Constantin precizează că nu a vrut să se înțeleagă faptul că inculpata Toncescu Angela a făcut aprecieri asupra acestei societăți câștigătoare pentru că se cunoștea cu patronul, arătând că, în realitate a fost întrebat de procuror dacă cei doi se cunoșteau, aspect la care martorul a răspuns afirmativ.

Totodată, cu ocazia audierii sale de către instanța de apel, la data de 14.06.2022, martorul indică faptul că nu cunoaște dacă inculpata îl cunoștea pe patronul societății WSC INVEST SRL, însă bănuiește că se cunoșteau lucrând în același domeniu.

Faptul că inculpata și numitul Gurzău Adrian se cunoșteau, nu conduce, în mod evident, la concluzia că acesta a fost motivul pentru care societatea SC WSC SRL a fost declarată câștigătoare în condițiile în care declarațiile martorilor au relevat existența unei proceduri de selecție, a unor criterii de selecție, prezentarea unor date tehnice, iar decizia nu a fost una dispusă de către inculpată, ci, așa cum afirma directorul general adjunct martorul Degeratu Constantin, s-a discutat la nivelul Consiliului de Administrație, iar, potrivit martorului Stoicescu Liviu Andrei, Direcția de Vânzări din cadrul Carpatica a fost cea care a optat pentru încheierea contractului cu societatea câștigătoare, procedură în care martorul arată că nu a participat, nu a dat indicații și nici nu a perceput ca inculpata intimată Toncescu Angela să fi avut vreun interes personal.

De asemenea, instanța de control judiciar constată că, și în acest caz, toate demersurile întreprinse în vederea încheierii acestui contract sunt ulterioare momentelor la care Consiliul ASF a luat în discuție probleme legate de activitatea societății de asigurare și de avizarea conducătorilor acesteia.

Astfel, contractul s-a perfectat la data de 02.11.2015, în timp ce ședințele Consiliului ASF s-au derulat în perioada mai - august 2015, iar prima referire chiar în cuprinsul actului de sesizare a instanței privește data de 15.09.2015.

În mod corect, prima instanță de judecată a reținut că, în cauză, materialul probator rămas ulterior excluderii interceptărilor poate conduce la reținerea unei suspiciuni rezonabile, însă acest standard de probă nu este suficient pentru a se reține că fapta există, a fost săvârșită de intimata inculpată și întrunește elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă.

În privința actului material al infracțiunii de cumpărare de influență reținut în sarcina intimei inculpate Toncescu Angela, respectiv fapta privitoare la actele adiționale încheiate la datele de 20.10.2015 și 09.12.2015 cu SC Promotor Real Service SRL și, respectiv, SC Pro Auto Logistic SRL și a infracțiunii de trafic de influență reținute în sarcina intimatului inculpat Tatu Ion-Sorin, Curtea reține, în acord cu prima instanță, de judecată faptul că materialul probator administrat legal în cauză nu a evidențiat nici promisiunea încheierii actelor adiționale venită din partea inculpatei Toncescu Angela și nici pretinderea ori încheierea acestora ca o contraprestație a acțiunii inculpatului Tatu Sorin de a determina membrii Consiliului ASF să adopte decizii favorabile, atât Carpatica, cât și persoanelor din conducerea acesteia, respectiv legate de neintroducerea societății în administrare specială sau nedeclararea stării de insolvență a Carpatica ori în procedura de avizare a inculpatei Toncescu Angela ca președinte al Consiliului de Administrație al Carpatica, în contextul în care aceasta nu îndeplinea condițiile legale pentru ocuparea acestei funcții.

Probe administrate în fața instanței de apel nu conduc la reținerea unei situații diferite de cea reținută de prima instanță de judecată. Astfel, potrivit martorului Nășărău Gheorghe, cu ocazia audierii sale în fața instanței de apel, la datele de 24.09.2021 și de 17.05.2022, inițiativa modificării clauzelor contractuale în privința celor două contracte încheiate cu societățile anterior menționate i-a aparținut, considerând că se impune efectuarea de modificări pentru a fluidiza relația societății cu unitățile de service, cu societățile de broker și cu intermediarii.

Concordantă declarațiilor date în fața primei instanțe este și declarația martorului Coca Constantinescu dată în fața instanței de apel la data de 11.10.2022, ocazie cu care, la întrebarea dacă intimatul Tatu Sorin i-a solicitat în mod expres să intervină în favoarea avizării intimei inculpate Toncescu Angela, în funcția de președinte al Consiliului de Administrație al SC Carpatica Asigurări, martorul a răspuns: *"îmi amintesc că au fost discuții*

referitoare la soarta societății SC Carpatica, respectiv dacă aceasta va fi aceeași cu cea a societății Astra, intrarea în faliment, ocazie cu care i-am spus că acest lucru depinde de societatea Carpatica. În legătură cu intimata inculpată Toncescu Angela, intimatul-inculpat Tatu Sorin m-a întrebat care este stadiul avizării acesteia în calitate de președinte al Consiliului de Administrație al societății Carpatica și i-am răspuns că nu mă ocup de partea de asigurări, motiv pentru care nu am continuat discuțiile pe acest subiect.

Îmi amintesc însă că i-am spus că, de vreme ce dumneaei este membru al Consiliului de Administrație, nu văd niciun impediment pentru a deveni președinte al acesteia, iar, dacă vor apărea probleme pe parcurs, acestea o vor împiedica să mai dețină chiar calitatea de membru al consiliului."

Totodată, fiind audiat de către instanța de apel, la data de 18.06.2021, martorul Coca Constantinescu precizează că, nici intimatul inculpat Tatu Sorin și nici martorul Gurzău Adrian, nu au încercat să îl influențeze în adoptarea unei anumite poziții pe aceste teme și nici nu i-au sugerat, solicitat să încerce să influențeze pe ceilalți colegi din consiliul ASF.

În fața primei instanțe a fost audiat martorul Marin Ion, în ședința publică din 18.12.2018, acesta indicând că este într-o relație de amiciție cu inculpatul Tatu Sorin, cu care nu a derulat niciodată afaceri și că, la un moment dat, a aflat de la intimatul inculpat anterior menționat că intimata inculpată Toncescu Angela, pe care martorul o cunoștea „din auzite”, avea probleme în legătură cu ocuparea funcției de președinte al Consiliului de Administrație al Carpatica, Consiliul ASF refuzând să emită avizul, astfel că, la rugămintea intimatului inculpat, s-a întâlnit de două ori cu inculpată, prima dată sugerându-i să meargă în audiență la președintele ASF, al cărui nume nu îl cunoaște și a doua oară i-a sugerat să se adrese în scris Consiliului ASF. Martorul a menționat că nu cunoaște membrii ASF, iar pe Mișu Negrițoiu l-a cunoscut în anii 90, arătând că, nici inculpatul Tatu Sorin și nici inculpată Toncescu Angela, nu i-au solicitat, nu i-au sugerat și, la rândul său acesta nu i-a lăsat să înțeleagă că ar fi putut să intervină asupra unor persoane pentru a le facilita demersul.

Martorul Stoicescu Liviu Andrei a precizat, atât în fața primei instanțe, cât și în fața instanței de apel că la un moment dat intimata inculpată Toncescu Angela i-a spus că are două service-uri și să contacteze proprietarii pentru a vedea ce probleme au. Martorul arată că a discutat cu unul dintre proprietari la telefon, altul l-a vizitat la Sibiu și nu a identificat probleme în derularea unor contracte încheiate anterior, contracte despre care afirmă că erau legal încheiate și în trendul celorlalte societăți de același gen, în sensul că era un contract normal, fără elemente ori clauze care să se diferențieze față de alți parteneri de același gen. Se constată faptul că depoziția martorului nu relevă existența vreunei solicitări a intimatei inculpate de a acționa în sensul modificării contractelor deja existente, ci doar de a discuta cu reprezentanții celor două unități de service.

Martorul Clineanu Ștefan Giusepe, administrator la SC Promotor Services Real SRL a precizat faptul că intimatul inculpat Tatu Sorin nu a avut niciun rol în încheierea actului adițional cu SC Carpatica Asig SA singura sa implicare fiind aceea de a-i face cunoștință martorului cu intimata inculpată Toncescu Angela cu Carpatica, subliniind totodată că nu a discutat niciodată cu inculpatul pentru ca în schimbul unor eventuale ajutoare, sume de bani să îl sprijine să modifice clauzele contractuale ale contractului încheiat cu Carpatica.

Martorul Nășărău Gheorghe, director de daune în cadrul SC Carpatica Asig SA, a relevat, atât cu ocazia audierii sale în primă instanță, cât și în apel, că pe linia de daune în relația cu service-urile și intermediarii, au existat o serie de deficiențe, astfel că, după ce a prezentat conducerii cele trei sisteme de referință în domeniul evaluării daunelor, s-a agreat formula implementării programului Audatex, motiv pentru care a procedat la realizarea unei selecții a câtorva service-uri pentru a implementa programul, precizând că a selectat dintre colaboratorii vechi printre care SC Promotor Real Service, fiind de altfel prima convenție încheiată de martor în Carpatica. Martorul a mai subliniat că nimeni din conducerea Carpatica nu i-a cerut să încheie acel act adițional. În ceea ce privește societatea din Târgu Jiu martorul arată că nu își amintește în ce context a fost selectată. Martorul a arătat că pe inculpatul

intimat Tatu Sorin nu îl cunoaște, arătând totodată că, la alegerea programului Audatex, a discutat cu conducerea Carpatica, inclusiv cu inculpata Toncescu Angela și cu martorul Stoicescu, dar, în procesul de selecție a service-urilor, aceștia nu i-au sugerat nicio alegere.

Nici martorul Dumitru Marian, director general la SC PRO AUTO LOGISTIC SRL din Târgul Jiu, nu îi menționează pe inculpații intimați Toncescu Angela și Tatu Ion ca fiind implicați în încheierea actului adițional precizând doar că și-a manifestat nemulțumirea în legătură cu clauzele contractului în derulare față de inspectorul de daune de Drăguț Eduard, conducerea Carpatica și a trimis și un mail directorului Carpatica, precizând că nu mai știe numele acestuia iar ulterior, a primit prin intermediul carpatica Târgu Jiu un act adițional.

În aceste condiții, prin raportare exclusiv la materialul probator neexclus, în mod corect prima instanță a reținut că nu a rezultat implicarea inculpaților în încheierea acestor acte adiționale, pentru două societăți care nu îi aparțineau în drept sau în fapt lui Tatu Sorin, despre care s-a arătat că erau avantajoase pentru Carpatica, iar în procesul de selecție niciunul nu a fost implicat.

Și în cazul intimatului inculpat Tatu Ion Sorin, Curtea consideră neîntemeiate criticile Ministerului Public, în sensul că este eronat raționamentul primei instanță ce a constatat că nu există o ședință a Consiliului ASF ulterioară încheierii ultimului act adițional din data de 09.12.2015, în care să se fi exercitat de către funcționar atribuțiile de serviciu în sensul dorit de cumpărătorul de influență și transmis de traficantul de influență, întrucât deși la finalul ședinței A.S.F. din data de 22.01.2016 SC Carpatica Asig SA a fost introdusă în procedura de administrare specială (procesul verbal nr.4 al ședinței Consiliului ASF din data de 22.01.2016, volumul 8 dup, f.202-207) mijloacele de probă din dosarul cauzei, neexcluse, nu atestă interacțiuni între acesta și intimata inculpată Toncescu Angela, ulterior datei de 09.12.2015 care să privească această ultimă ședință a Consiliului ASF.

Instanța de control judiciar îmbrățișează și soluția primei instanțe cu privire la infracțiunile de luare/dare de mită reținute în sarcina inculpaților Cataramă Cătălin Marian și Hosu Dan, în condițiile în care standardul probator nu a relevat că oferirea de către inculpatul Hosu a sejurului la Complexul Vox Maris din Costinești și, corelativ, acceptarea de către inculpatul Cataramă, au avut loc în legătură cu îndeplinirea de către acest din urmă inculpat a unor acte contrare îndatoririlor de serviciu, respectiv furnizarea informațiilor necesare SC DAV, nefiind întrunite elementele de tipicitate ale celor două infracțiuni.

Într-adevăr, probele administrate au dovedit că invitația a fost lansată de inculpatul Hosu și acceptată de inculpatul Cataramă, aceste împrejurări nefiind contestate de niciunul dintre inculpați, însă ele au avut loc în contextul unei relații îndelungate de prietenie existentă între cei doi inculpați, relație atestată de martorii Hosu Vlad-Bogdan, Gagea Gabriela, Brînduș Mihai-Sorin, Contor Mihai Cristian. Probatoriul administrat în cauză nu a demonstrat existența unei legături între această invitația și atribuțiile de serviciu ale apelantului inculpat Cataramă Cătălin Marian, simpla succesiune temporală, la 23 de zile după furnizarea la cere a datelor cu caracter personal al persoanelor defuncte nefiind în mod evident suficientă în acest sens.

Privitor la infracțiunile de *acces ilegal la un sistem informatic*, prevăzută de art.360 alin.1 și 2 din Cod penal, respectiv *instigare la acces ilegal la un sistem informatic*, prevăzută de art.47 raportat la art.360 alin.1 și 2 din Cod penal (la care s-a ajuns în urma schimbării de încadrare operată atât în fața primei instanțe prin încheierea din 07.07.2020, fila 13 dosar fond cât și în fața instanței de apel prin încheierea din 10.02.2023, filele 23-34, vol.III, d.apel) precum și de *folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite*, reținute în forma autoratului pentru inculpatul Cataramă Cătălin, respectiv sub forma participației penale a instigării pentru inculpatul Hosu Dan, relativ la care Curtea a constatat intervenită divergența prin încheierea din 24.03.2023 (fila 37, vol.III, d.apel),

În opinie majoritară

Curtea constată că, prin rechizitoriu, s-a reținut, în esență, că în data de 03.08.2016, inculpatul Hosu Dan - prevalându-se de ascendentul moral pe care-l avea asupra inculpatului Cataramă Cătălin Marian, șeful Serviciului de combatere a traficului cu migranți din I.G.P.R. - D.C.C.O.A. (ca urmare a faptului că în intervalul 01.01.2005-01.08.2008, Hosu Dan a fost șeful ierarhic al inculpatului Cataramă Cătălin Marian) - l-a instigat pe șeful Serviciului emigranți să acceseze, fără drept, respectiv prin depășirea limitelor autorizării, sistemul informatic administrat de către M.A.I – D.E.P.A.B.D., întrucât primise informații cu privire la producerea a două accidente rutiere, soldate cu decesul a trei victime, pe raza județelor Constanța și Vrancea, și era direct interesat de aflarea domiciliului persoanelor decedate și, implicit, a moștenitorilor acestora. Astfel, inculpatul Cataramă Cătălin Marian a accesat în data de 03.08.2016 (la solicitarea inculpatului Hosu Dan), baza de date a M.A.I. – D.E.P.A.B.D. utilizând un domeniu și o parolă dedicate acestuia, prilej cu care a obținut, fără drept, datele de identificare a trei persoane decedate. În vederea justificării accesului la datele personale susmenționate, inculpatul Cataramă Cătălin Marian a introdus în câmpul informatic un motiv nereal, respectiv existența unui dosar penal cu numărul 352/DP/2016.

Situația de fapt expusă a fost reținută pe baza administrării materialului probatoriu, după cum urmează. Prin adresa nr.250/P/2016 a Direcției Naționale Anticorupție s-a solicitat Direcției pentru evidența persoanelor și administrarea bazelor de date, pentru intervalul 02.08-08.08.2016, în legătură cu inculpatul Cataramă Cătălin Marian, numele persoanelor verificate. Din analiza răspunsului, a rezultat că inculpatul Cataramă Cătălin Marian, cu numele de utilizator "cataramac (DGCCO)", a verificat de pe adresa IP (10.0.1.28.), aparținând stației de lucru alocate Serviciului de Combatere a Traficului de Migranți din cadrul DGCCO în data de 03.08.2016, în intervalul 13:22:43-13:41:25, un număr de trei persoane decedate, după cum urmează (vol.4, dup filele 269-272):

-Băieți Ion, (...) – 2 verificări – evidența persoanelor. În baza de date a CNABD acesta figurează decedat fiind emis la data de 31.07.2016 certificatul de deces nr. 26/2016 de com. Tîmboești, jud. Vrancea;

-Iancu Ana, (...) – 2 verificări – evidența persoanelor. În baza de date a CNABD aceasta figurează decedată fiind emis la data de 31.07.2016 certificatul de deces nr. 10/2016 de com. Obrejița, jud. Vrancea;;

-Buștiuc Florin, (...) – o verificare – evidența persoanelor. În baza de date a CNABD acesta figurează decedat fiind emis la data de 31.07.2016 certificatul de deces nr. 47/2016 de com. Mihail Kogălniceanu, jud. Constanța.

Fiind audiat, în calitate de inculpat, în cursul urmăririi penale, Cataramă Cătălin Marian a recunoscut, sub acest aspect, învinuirea adusă arătând că inculpatul Hosu Dan îl ruga să îi dea date din „Evidența populației”, în vederea găsirii adreselor succesorilor sau victimelor accidentului” (vol.2, d.u.p., filele 206-208). Inculpatul Cataramă Cătălin, audiat în etapa cercetării judecătorești, că în luna august 2016, inculpatul Hosu Dan l-a sunat în legătură cu obținerea unor date ce fac obiectul acuzațiilor, cu mențiunea că nu știe exact dacă i-a cerut să îi pună la dispoziție adresele acelor persoane sau doar să le confirme, precizând că acesta avea deja datele personale ale victimelor, respective nume, prenume, CNP, data nașterii. Inculpatul a recunoscut că a pus la dispoziția coinculpatului acele date, fără însă a avea reprezentarea că săvârșește o faptă penală, în condițiile în care a apreciat că victimele aveau nevoie de ajutor, chiar dacă indicarea acelor adrese nu intra în atribuțiile sale de serviciu și care, strict legal, nu îi permiteau să acceseze baza de date, la acel moment nefăcând distincția între noțiunea de date personale și date nedestinate publicității, precum nici între noțiunile de bază de date, respectiv sistem informatic. A mai arătat inculpatul că în activitatea pe care o desfășura, accesul la baza de date se făcea în baza unui user personal și a unei parole, astfel că această bază nu poate fi accesată de orice persoană, dar a precizat că această consultare nu este condiționată de existența unui dosar penal, fiind suficientă o sesizare, o constatare din oficiu, o situație de fapt care naște o suspiciune rezonabilă de existență a unei

fapte penale ori de sprijin a unei persoane, cum ar fi cele căzute pe stradă. În cazul concret, întrebând, inculpatul a arătat că în momentul la care a vorbit cu coindicatul Hosu și a procedat la acele verificări, avea aplicația deschisă și completat câmpul cu un număr de dosar penal în care chiar efectua verificări, fiind o întâmplare că a rămas completat acel câmp, pentru că putea să completeze în loc de numărul de dosar orice altă mențiune, cum ar fi: verificare, informare, situație în care aplicația ar fi funcționat, nefiind restricționată de modul de completare al acestui câmp. De asemenea, a menționat că nu i-a explicat nimeni că interogările în baza de date sunt înregistrate la momentul la care a primit parola, dar recunoaște faptul că atunci când se deschide aplicația apare mențiunea că sunt înregistrate aceste interogări și sunt supuse legii privind protecția datelor personale. Audiat în faza de judecată a apelului, în fața completului de divergență, inculpatul Cataramă Cataramă Cătălin Marian a relatat aceleași aspecte.

Inculpatul Hosu Dan, în cursul urmăririi penale, s-a prevalat de dreptul de a nu da nici o declarație (vol.2, d.u.p., filele 186-190). În cursul judecății, inculpatul Hosu Dan a precizat că i-a solicitat lui Cataramă informații despre victime în cazurile individualizate de procuror, că nu a avut reprezentarea săvârșirii vreunei infracțiuni, deși cunoștea că accesul la aceste informații este restricționat, însă în dosarele de daună de la City Insurance văzuse astfel de documente, respectiv fișe de evidență a populației și fișe de eveniment rutier, pe care se menționa că nu sunt documente secrete. A mai arătat inculpatul că a avut o relație cu Centrul European, pe relația cu City Insurance, dar nu a furnizat datele obținute de la coindicatul către această societate, adăugând și faptul că societatea Despăgubiri Accidente Vătămări este operator de date cu caracter personal, astfel că puteau prelucra datele personale, admitând însă că nu le puteau obține. A mai precizat inculpatul că numele persoanelor în cele trei cazuri individualizate le-a aflat din presă și apoi, pe baza numelor, a cerut adresele de la coindicatul. Întrebat fiind, inculpatul a arătat că această consultare a bazei de date se putea face numai în interesul serviciului de către inculpatul Cataramă, fără a putea da detalii referitoare la necesitatea completării vreunui câmp informatic cu număr de dosar, de încheiere, afirmând că pe vremea când lucra accesul „nu era așa de restricționat”, precizând totodată că inculpatul Cataramă cunoștea contextul în care i se solicitau informațiile, întrucât știa cu ce se ocupă firma acestora, a venit de multe ori la ei, au discutat multe spețe în calitate de șoferi, scopul fiind nu doar să obțină profit, dar și să ajute victimele accidentelor.

Curtea reține că, potrivit art. 360 alin. 1 Cod penal, accesul, fără drept, la un sistem informatic se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amenda. Tribunalul, ca primă instanță, a reținut că accesul la programul informatic al M.A.I. - Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date este restricționat pentru anumite categorii de utilizatori, protejat cu parolă, sub acest aspect fiind relevant faptul că inculpatul Cataramă Cătălin Marian făcea, la momentul comiterii faptelor imputate, parte dintr-o atare categorie de utilizatori, beneficiind de un cont de utilizator și de o parolă aferentă acestuia. Pentru a reține caracterul infracțional a acțiunii inculpatului Cataramă Cătălin Marian de a accesa baza de date DEPABD, prima instanță a reținut că accesul la aceasta era condiționat de scopul în vederea căruia se efectua interogarea, respectiv acela de a satisface un interes de serviciu, de către agenții de poliție, aflați în exercițiul funcțiunii. Tribunalul a apreciat că definiția noțiunii „fără drept” cuprinsă în conținutul constitutiv al infracțiunii de acces ilegal la un sistem informatic este definită de prevederile art.35 alin.(2) din Legea nr.161/2003 în acord cu care acționează fără drept persoana care se află în una dintre următoarele situații:

- a) nu este autorizată, în temeiul legii sau al unui contract;
- b) depășește limitele autorizării;
- c) nu are permisiunea, din partea persoanei fizice sau juridice competente, potrivit legii, să o acorde, de a folosi, administra sau controla un sistem informatic ori de a desfășura cercetări științifice sau de a efectua orice altă operațiune într-un sistem informatic.

Curtea constată că, infracțiunea prevăzută de art. 360 a fost preluată de Codul penal din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea

demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 279 din 21 aprilie 2003, care, în cartea I, titlul III, capitolul III - Infrafracțiuni și contravenții, art. 42 - 51 cuprindea infracțiunile contra confidențialității și integrității datelor și sistemelor informatice, infracțiunile informatice și pornografia infantilă prin sisteme informatice, dispoziții care au fost abrogate, ulterior, prin art. 130 pct. 3 din Legea nr. 187/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 757 din 12 noiembrie 2012. Codul penal nu a preluat însă și toate definițiile din Legea nr. 161/2003, astfel încât, trebuie analizat dacă, în aceste condiții, sintagma „fără drept” din textul art. 360 Cod penal se completează cu dispozițiile art. 35 alin. 2 din Legea 161/2003, o lege extrapenală, dispoziții care stabilesc, inter alia, că acționează fără drept persoana care depășește limitele autorizării.

În analiza ce are a fi întreprinsă, Curtea reține că, prin decizia nr. 183/2018 Curtea Constituțională a României a respins, ca nefondată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Biro Endre Mark în Dosarul nr. 3.388/117/2015 al Tribunalului Cluj - Secția penală și constată că dispozițiile art. 360 alin. (3) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate. În esență, Curtea constată că excepția invocată, care a generat analiza instanței de contencios constituțional, critica prevederile legale ale art. 360 Cod penal, deoarece ar fi preluat în mod deficitar dispozițiile art. 42 alin. (3) din Legea nr. 161/2003 care reglementau cu privire la încălcarea normelor de siguranță, folosind sintagma "asupra unui sistem informatic". Prin urmare, Curtea Constituțională nu a analizat în această decizie sintagma „fără drept”, ci sintagma „asupra unui sistem informatic”, respingând excepția de neconstituționalitate invocată, în condițiile în care Codul penal, în art. 181, similar cu art. 35 alin. (1) din Legea nr. 161/2003, stabilește că "prin sistem informatic se înțelege orice dispozitiv sau ansamblu de dispozitive interconectate sau aflate în relație funcțională, dintre care unul sau mai multe asigură prelucrarea automată a datelor, cu ajutorul unui program informatic." Este adevărat că, analizând sintagma „asupra unui sistem informatic” în considerentele acestei decizii, de respingere, Curtea Constituțională a arătat că, deși Codul penal nu a preluat toate definițiile din Legea nr. 161/2003, aceasta rămâne în continuare un reper pentru înțelegerea elementelor de conținut ale infracțiunii criticate, iar practica și jurisprudența anterioară își păstrează actualitatea, întrucât noua reglementare nu aduce modificări conținutului infracțiunii. Investită fiind cu analiza caracterului infracțional al acțiunilor imputate inculpatului Cataramă Cătălin. Marian, din perspectiva întrunirii condiției „fără drept”, Curtea, pentru considerentele ce urmează a fi dezvoltate, are o rezervă în a aprecia că, o atare mențiune, din considerentele deciziei sus amintite a Curții Constituționale, are aptitudinea de a conduce la concluzia că textul art. 35 alin. 2 din Legea nr. 161/2003 completează și explicitează dispozițiile art. 36 alin. 1 Cod penal. Astfel, Curtea reține că, potrivit art. 50 din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, în cazul în care o normă este complementară altei norme, pentru evitarea repetării în text a acelei norme se va face trimitere la articolul, respectiv la actul normativ care o conține. Dacă norma la care se face trimitere este cuprinsă în alt act normativ, este obligatorie indicarea titlului acestuia, a numărului și a celorlalte elemente de identificare. Trimiterea la normele unui alt act normativ se poate face la întregul său conținut ori numai la o subdiviziune, precizată ca atare. Prin urmare, înțelegând că prin normă complementară se desemnează acea normă care completează, întregeste, complinește, explică, Curtea constată că, în Codul penal, nu se face nicio trimitere la Legea nr. 161/2003, astfel încât lipsește fundamentul legal al reținerii caracterului acesteia din urmă de a fi normă completatoare pentru infracțiunile reglementate de cod. În ceea ce privește reținerea Curții Constituționale, care, analizând, astfel cum s-a arătat mai sus, exigențele de constituționalitate ale art. 360 Cod penal, din perspectiva sintagmei „asupra unui sistem informatic” a menționat că art. 35 alin. 2 din Legea nr. 161/2003 rămân un reper pentru înțelegerea elementelor de conținut ale infracțiunii, Curtea constată că un principiu necesar a fi analizat, pentru a stabili dacă

dispozițiile art. 360 alin 1 Cod penal au a fi interpretate în lumina art. 35 alin. 2 din Legea nr. 161/2003, este acela al legalității incriminării, pornind de la art. 7 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care, pe lângă interzicerea, în mod special, a extinderii conținutului infracțiunilor existente asupra unor fapte care, anterior, nu constituiau infracțiuni, prevede și principiul potrivit căruia legea penală nu trebuie interpretată și aplicată extensiv în defavoarea acuzatului, de exemplu, prin analogie. Rezultă astfel că legea trebuie să definească în mod clar infracțiunile și pedepsele aplicabile, această cerință fiind îndeplinită atunci când un justițiabil are posibilitatea de a cunoaște, din însuși textul normei juridice pertinente, la nevoie cu ajutorul interpretării acesteia de către instanțe și în urma obținerii unei asistențe judiciare adecvate, care sunt actele și omisiunile ce pot angaja răspunderea sa penală și care este pedeapsa pe care o riscă în virtutea acestora [Hotărârea din 15 noiembrie 1996, pronunțată în Cauza Cantoni împotriva Franței, paragraful 29; Hotărârea din 22 iunie 2000, pronunțată în Cauza Coeme și alții împotriva Belgiei, paragraful 145; Hotărârea din 7 februarie 2002, pronunțată în Cauza E.K. împotriva Turciei, paragraful 51; Hotărârea din 29 martie 2006, pronunțată în Cauza Achour împotriva Franței, paragrafele 41 și 42; Hotărârea din 24 mai 2007, pronunțată în Cauza Dragotoni și Militaru-Pidhorni împotriva României, paragrafele 33 și 34; Hotărârea din 12 februarie 2008, pronunțată în Cauza Kafkaris împotriva Ciprului, paragraful 140; Hotărârea din 20 ianuarie 2009, pronunțată în Cauza Sud Fondi SRL și alții împotriva Italiei, paragrafele 107 și 108; Hotărârea din 17 septembrie 2009, pronunțată în Cauza Scoppola împotriva Italiei (nr. 2), paragrafele 93, 94 și 99; Hotărârea din 21 octombrie 2013, pronunțată în Cauza Del Rio Prada împotriva Spaniei, paragrafele 78, 79 și 91]. Astfel, valorificând jurisprudența Curții Constituționale, însă prin prisma principiului legalității incriminării, astfel cum este dezvoltat de jurisprudența sus amintită a Curții Europene a Drepturilor Omului, Curtea constată că se impune a se diferenția între calificarea de reper pentru înțelegerea elementului material al infracțiunii prevăzute de art. 360 Cod penal, pe care decizia nr. 183/2018 a Curții Constituționale o dă dispozițiilor legii nr. 161/2003, respectiv aceea de mecanism de orientare, și noțiunea de supliment de incriminare, acesta din urmă fiind în contradicție cu exigențele principiului legalității incriminării.

Nu mai puțin, în aprecierea tipicității faptelor imputate inculpatului Cataramă Cătălin Marian, relevă Curtea, sub un prim aspect, că art. 360 Cod penal are ca obiect de ocrotire sistemul informatic, și nu programul informatic sau baza de date (noțiuni pe care, în analiza tipicității faptei, tribunalul le folosește, eronat, cu sens echivalent), iar sub un al doilea aspect că este o infracțiune de pericol, care se consumă de îndată ce agentul accesează sistemul informatic, fiind fără relevanță, sub aspectul acestei incriminări, conduita sa ulterioară, respectiv acțiunile pe care le întreprinde după ce accesează sistemul informatic. Pe cale de consecință, din această perspectivă, nu au nicio relevanță dispozițiile legale ale art. 1, art.5 alin.3 din Legea nr.238/2009 privind colectarea datelor cu caracter personal (care stabilesc că acțiunea de colectare a datelor cu caracter personal se efectuează de către personalul structurilor/unităților M.A.I. numai în scopul îndeplinirii atribuțiilor de serviciu) invocate de prima instanță, întrucât acestea protejează datele cu caracter personal și, în niciun caz, sistemul informatic. În esență, premisa care nu trebuie ignorată este aceea a obiectului de ocrotire a normei de incriminare, infracțiunea de „acces ilegal la un sistem informatic” fiind inclusă în titlul V capitolul VI, cu denumirea „infracțiuni contra siguranței și integrității sistemelor și datelor informatice”. Or, pornind de la această premisă, în egală măsură, nu au relevanță nici Instrucțiunile M.A.I. nr.27/2010 în art.8 alin.1 lit.c, de asemenea, reținute de prima instanță pentru conturarea tipicității obiective a infracțiunii de „acces ilegal la un sistem informatic”, întrucât acestea instituie interdicția accesului la date cu caracter personal în alte scopuri decât cele necesare îndeplinirii atribuțiilor de serviciu. De asemenea, în ceea ce privește dispoziția nr.101 din 31.12.2007 a IGPR, care stipulează, la art.4 din anexă, că interogarea bazei de date privind evidența populației de către polițiști se efectuează doar în scopul realizării atribuțiilor de serviciu, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege

privind legitimitatea prelucrării datelor cu caracter personal, se observă lesne că obiectul de ocrotire principal al normei este dat de protecția datelor informatice, respectiv de protecția datelor cu caracter personal, fără a face nicio referire la sistemul informatic și la accesarea acestuia.

Curtea reține că, prin decizia nr. 68/2021, Înalta Curte de Casație și Justiție a respins, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Ploiești, Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, prin care s-a solicitat pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea de principiu a următoarei chestiuni de drept: "În interpretarea dispozițiilor art. 360 alin. (1) din Codul penal privind accesul ilegal la un sistem informatic, în cazul persoanelor care pot interoga oricând o bază de date conținând informații nepublice, o asemenea interogare neurmată de efectuarea ulterioară a unor acte specifice exercitării atribuțiilor de serviciu în legătură cu interogarea efectuată poate reprezenta o depășire a limitelor pentru care a fost acordată autorizarea." A reținut însă Înalta Curte de Casație și Justiție că ceea ce se solicită Înaltei Curți de Casație și Justiție este de a stabili dacă, "în cazul persoanelor care pot interoga oricând o bază de date conținând informații nepublice, o asemenea interogare neurmată de efectuarea ulterioară a unor acte specifice exercitării atribuțiilor de serviciu în legătură cu interogarea efectuată poate reprezenta o depășire a limitelor pentru care a fost acordată autorizarea", respectiv dacă, în această situație particulară ce formează obiectul cauzei cu care a fost învestită instanța de trimitere, faptele imputate inculpatului întrunesc sau nu elementele de tipicitate obiectivă ale infracțiunii prevăzute de art. 360 alin. (1) din Codul penal privind accesul ilegal la un sistem informatic. Or, a arătat Înalta Curte de Casație și Justiție, analiza depășirii limitelor autorizării implică, pe de o parte, stabilirea existenței autorizării legale sau contractuale, iar, pe de altă parte, determinarea conținutului acesteia, singurul în măsură să furnizeze criteriile obiective în raport cu care se poate concluziona asupra caracterului legal sau ilegal al accesului la sistemul informatic. În acest sens, în cadrul examenului realizat, a precizat Înalta Curte de Casație și Justiție, organul judiciar verifică, în temeiul actelor normative care reglementează competențele și atribuțiile de serviciu într-un anumit domeniu de activitate, al regulamentelor de ordin intern sau al clauzelor specifice din contractele de muncă și al prevederilor din fișele postului, limitele autorizării, dar și conduita materială efectivă a agentului pe durata accesului la sistemul informatic, toate acestea constituind aspecte de natură strict factuală, ce diferă de la caz la caz, în funcție de particularitățile speței deduse judecății, și care urmează a fi stabilite de instanța învestită pe baza materialului probator administrat în cauză, care va fundamenta concluzia depășirii sau a nedepășirii respectivelor limite și, implicit, a caracterului legal ori ilegal al accesului. Or, urmând această linie directoare, Curtea observă că, pentru a analiza conținutul autorizării inculpatului Cataramă Cătălin Marian cu privire la accesarea bazei de date DEPABD, atât rechizitoriul, cât și prima instanță au făcut referire la art. 1, art.5 alin.3 din Legea nr.238/2009 privind colectarea datelor cu caracter personal, la Instrucțiunile M.A.I. nr.27/2010 în art.8 alin.1 lit.c și la dispoziția nr.101 din 31.12.2007 a IGPR, niciunul dintre aceste acte de reglementare neprivind protecția sistemului informatic, ci protecția datelor cu caracter personal. Prin urmare, chiar dacă s-ar admite că este incriminată acțiunea agentului care accesează sistemul informatic cu depășirea limitelor autorizării, în cazul inculpatului Cataramă Cătălin Marian nu s-a stabilit care era conținutul autorizării de a accesa sistemul informatic, fiind relevate doar aspecte care țin de un alt obiect al ocrotirii, respectiv protecția datelor cu caracter personal.

Pe de altă parte, Curtea reține că inculpatul a susținut, în mod constant, că, la momentul la care a fost contactat telefonic de Dosu Dan, era autentificat la sistemul informatic în care era locată baza de date DEPABD, aspect care nu a fost combătut de ministerul public, din actele dosarului de urmărire penală rezultând doar interogările efectuate de inculpat ulterior primei interogări criticate, fără a se stabili momentul autentificării în sistemul informatic, aspect care nu poate fi complinit prin cercetare judecătorească, de către

instanța de apel, dat fiind intervalul de timp scurs de la data comiterii faptei și posibilitatea limitată de stocare în timp a informațiilor într-un sistem informatic.

În acest sens, sunt relevante, considerentele Deciziei nr. 68/2021 a Înaltei Curți-Complețul pentru Dezlegarea unor chestiuni de drept, în cuprinsul cărora s-a arătat că accesul fără drept la un sistem informatic, prevăzută de art. 360 alin. (1) din Codul penal, se consumă în momentul realizării elementului material al laturii obiective, respectiv al accesului, când autorul, interacționând la nivel logic cu sistemul informatic, beneficiază de resursele ori/și de funcțiile lui și când se produce urmarea imediată constând în lezarea relațiilor sociale privind siguranța/securitatea sistemelor și datelor informatice prin asigurarea confidențialității, integrității și accesibilității acestora.

Curtea reiterează distincția dintre noțiunea de sistem informatic și aceea de bază de date și reține că, în cazul accesării unei baze de date, accesul la un sistem informatic are loc la momentul autentificării. După cum s-a arătat în doctrină, „autentificarea reprezintă procesul prin care un utilizator este identificat în cadrul unui sistem informatic prin nume utilizator, parolă, cod de acces, cod de verificare sau alte asemenea date – denumite ”credențiale de acces” - care probează existența unei accepțiuni formale acordată respectivului utilizator de a interacționa cu sistemul. Pe de altă parte, utilizarea credențialelor de acces presupune mai înainte existența unui ”cont de utilizator” cont care se creează în sistem de către un responsabil IT sau de către orice altă persoană desemnată, în baza dispoziției unei persoane competente sau apte să dea o astfel de decizie.(...) Odată autentificarea realizată, funcționarul este plasat virtual în spațiul denumit generic ”cont de utilizator”, căruia îi sunt alocate (în baza permisiunilor formale acordate) mai multe operațiuni logice (de comandă și control) asupra sistemului de operare, mijloacelor de stocare ori asupra unui sau mai multor seturi de date informatice, operațiuni care, la nivelul sistemului informatic, reprezintă execuția unor instrucțiuni de prelucrare de date” (M. Dobrinoiu, Considerații tehnice și juridice privind reținerea infracțiunii de acces ilegal la un sistem informatic în situația interogării unei baze de date prin depășirea limitelor autorizari, în Penalmente Relevant, nr. 1/2021, p. 74). Concluzia care se desprinde este aceea că, odată accesat sistemul informatic, odată ce autorul, interacționând la nivel logic cu sistemul informatic, beneficiază de resursele ori/și de funcțiile lui, conduita sa ulterioară (care are loc uneori chiar și după câteva ore) de a interoga baza de date excedează normei de incriminare din art. 360 Cod penal: în concret, odată ce polițistul Cataramă Marian Cătălin accesase în mod legal sistemul informatic care conținea baza de date DEPABD, acțiunea ulterioară de interogare a bazei de date, în scop personal, nu întrunește condițiile de tipicitate obiectivă ale infracțiunii de „acces ilegal la un sistem informatic” prevăzută de art. 360 Cod penal, pentru că legiuitorul nu a incriminat „folosirea” fără drept a unui sistem informatic sau „accesarea fără drept a datelor informatice”, ci accesul la sistemul informatic, care a precedat, care a fost preexistent interogării bazei de date la solicitarea inculpatului Hosu Dan. Pe de altă parte, reiterând distincția dintre noțiunea de sistem informatic și aceea de bază de date, astfel cum s-a arătat și în doctrină (M. Dobrinoiu, *op.cit.*, p. 73), Curtea reține că „bazele de date (colecțiile de informații, evidențele electronice) reprezintă seturi de date informatice care, însă, nu se circumscriu programelor informatice indispensabile existenței și funcționării unui sistem informatic și nu se circumscriu noțiunii de „sistem informatic” astfel cum este definit de art. 181 Cod penal, astfel încât o eventuală interacțiune ”neautorizată” a unui utilizator cu aceste seturi structurate de date nu este de natură să atragă, din punct de vedere tehnic și obiectiv, tipicitatea infracțiunii prevăzute la art. 360 Cod penal”.

Mai mult, și în considerentele Deciziei nr. 68/2021 a Înaltei Curți-Complețul pentru Dezlegarea unor chestiuni de drept, s-a arătat că nu are nicio relevanță în ceea ce privește caracterizarea faptei ca infracțiune conduita ulterioară a agentului în raport cu informațiile obținute prin accesarea sistemului informatic, sub aspectul folosirii sau nefolosirii lor ori al scopului în care au fost efectiv utilizate (în cadrul activității de serviciu sau fără legătură cu aceasta), deoarece aceasta intervine după momentul consumării infracțiunii. În concret, orice

acțiune ulterioară (de exemplu, divulgarea unor informații) va fi sancționată doar dacă este incriminată de legiuitor ca o infracțiune de sine stătătoare (de exemplu, favorizarea făptuitorului, compromiterea intereselor justiției etc.). După cum arată și considerentele Deciziei nr. 68/2021 a Înaltei Curți-Completul pentru Dezlegarea unor chestiuni de drept, existența infracțiunii prev. de art. 360 Cod penal nu poate depinde de conduita ulterioară a autorului, respectiv de scopul în care urmează a fi utilizate informațiile obținute. Concluzionând, Curtea apreciază că fapta inculpatului Cataramă Cătălin Marian de a interoga o bază de date la care se conectase în mod legal, nu este prevăzută de legea penală, chiar dacă interogarea s-a făcut în scop personal.

În susținerea acestei aprecieri, Curtea învederează că, în dreptul comparat, de exemplu în dreptul francez sau italian, spre deosebire de dreptul penal român, este incriminată menținerea frauduloasă a accesului în sistemul informatic, iar, în dreptul american, este incriminat accesul la un sistem informatic cu depășirea limitelor autorizării. Totuși, pentru a înțelege ce anume înseamnă depășirea limitelor autorizării, un exemplu relevant este dat de cauza Van Buren vs. Statele Unite ale Americii, în care Curtea Supremă a SUA a statuat că o persoană se consideră că depășește limitele de autorizare a accesului la un sistem informatic în situația în care acea persoană realizează un acces legal, permis, dar apoi obține informații aflate în anumite zone ale sistemului informatic - cum ar fi fișiere, foldere sau baze de date - care îi sunt interzise. Curtea Supremă a SUA a mai arătat că, în calitatea sa de polițist, Van Buren a accesat legal, cu drept, sistemul informatic al poliției și, mai mult, acesta era îndreptățit să prelucreze (inclusiv prin consultare) informațiile despre înmatricularea vehiculelor, nefiind în postura de a încălca legea penală privind accesul neautorizat la un sistem informatic chiar dacă scopul prelucrării datelor din evidențele poliției a fost unul necorespunzător (în afara atribuțiilor de serviciu ale acestuia).

În sinteză, Curtea apreciază că dispozițiile legale ale art. 360 Cod penal nu incriminează accesul la un sistem informatic cu depășirea limitelor autorizării privitor la scopul interogării unei baze de date, că dispozițiile art. 35 alin. 2 din Legea nr. 161/2003 nu au calitatea de normă completatoare pentru Codul penal, ci doar aceea de mecanism de orientare, în lumina Deciziei nr. 183/2018 a Curții Constituționale, dar și că, inclusiv în situația în care s-ar admite că o atare acțiune este incriminată, ea nu poate fi determinată decât în condițiile evocate de Decizia nr. 68/2021 a ÎCCJ, adică de conținutul concret al autorizării care, în speță, nu este identificat, toate trimiterile fiind făcute la norme cu un obiect diferit de ocrotire, respectiv protecția datelor cu caracter personal și nu sistemul informatic. Mai mult, infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic se consumă la momentul interacțiunii logice cu sistemul informatic, fiind lipsită de relevanță, pentru reținerea acestei infracțiuni, atât conduita ulterioară a agentului, cât și scopul accesării, depășirea limitelor accesării lipsind atâta vreme nu s-au accesat fișiere, foldere sau baze de date care erau interzise agentului.

Și în ceea ce privește infracțiunile de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, reținută în forma autoratului pentru inculpatul Cataramă Cătălin, respectiv sub forma participației penale a instigării pentru inculpatul Hosu Dan, materialul probator administrat în cauză infirmă existența infracțiunii din perspectiva elementele de tipicitate obiectivă și subiectivă pe care această infracțiune le presupune.

Curtea reține că art.12 lit.b din Legea nr.78/2000 prevăd că este infracțiune folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

Curtea reține că inculpatul Cataramă Cătălin, după accesarea bazei de date cu caracter personal, a folosit informațiile pe care le-a extras din această bază de date pentru trei persoane, respectiv numiții Băieți Ion, Iancu Ana și Buștiuc Florin, prin punerea la dispoziția coinalpatului Hosu Dan. Or, pentru a întruni elementele de tipicitate ale infracțiunii

reglementate de art. 12 lit.b din Legea nr.78/2000 este necesar ca inculpatul Cataramă Cătălin Marian să fi folosit informațiile în scopul obținerii, pentru sine sau pentru altul, de foloase necuvenite. Curtea reține că, prin rechizitoriu, s-a susținut că inculpatul Cataramă Cătălin Marian, la instigarea inculpatului Hosu Dan, i-a furnizat celui dintâi, datele obținute din baza de date DEPABD, în scopul obținerii de către Hosu Dan a unor foloase patrimoniale necuvenite, respectiv încheierea unor înțelegeri patrimoniale cu urmașii persoanelor decedate, prin subrogarea în drepturile acestora și obținerea unui procent semnificativ pentru sine din sumele ce urmau a fi acordate de către societățile de asigurări responsabile civilmente, respectiv societățile Asirom Viena Insurance și S.C. Euroins. A precizat parchetul că folosul dobândit de către Hosu Dan a fost necuvenit întrucât, pentru identificarea moștenitorilor și încheierea cu aceștia a unor convenții, a utilizat un mijloc fraudulos, respectiv instigarea inculpatului Cataramă Cătălin Marian la săvârșirea unor infracțiuni. De asemenea, a învederat rechizitoriul faptul că interesul obținerii cu rapiditate a acestor date era datorat și de faptul că, firmele cu astfel de practici, care activează pe teritoriul României, sunt într-o permanentă concurență cu avocații care reprezintă firmele de asigurări, de asemenea direct interesate să ajungă la tranzacții cu victimele accidentelor rutiere sau moștenitorii acestora, în condițiile în care instanțele de judecată, prin hotărârile pronunțate, acordă despăgubiri considerate exorbitante de firmele de asigurări.

În esență, sub un prim aspect, se susține că inculpatul Cataramă Cătălin Marian a folosit informațiile în scopul ca inculpatul Hosu Dan să obțină foloase patrimoniale, constând în respectiv încheierea unor înțelegeri patrimoniale cu urmașii persoanelor decedate, prin subrogarea în drepturile acestora și obținerea unui procent semnificativ pentru sine din sumele ce urmau a fi acordate de către societățile de asigurări responsabile civilmente, respectiv societățile Asirom Viena Insurance și S.C. Euroins. Or, sub acest aspect, Curtea constată că posibila activitate a inculpatului Hosu Dan de a încheia contracte cu persoane îndreptățite la obținerea unor sume de bani, urmând a primi un comision în schimbul consilierii acestora, reprezintă un act de comerț licit, guvernat de principiul libertății actelor juridice încheiate de profesioniști, iar folosul obținut din această activitate este unul cuvenit, fiind rezultatul unei prestații contractuale. Nu are, din perspectiva legii penale, nicio semnificație, faptul că sumele de bani care s-ar fi preconizat a fi obținute ar fi fost unele semnificative, câtă vreme dobândirea de venituri, cu temei legal, constituie scopul oricărei activități profesionale.

Sub un alt doilea aspect, Curtea observă că parchetul susține că folosul este necuvenit întrucât, pentru identificarea moștenitorilor și încheierea cu aceștia a unor convenții, a utilizat un mijloc fraudulos, respectiv instigarea inculpatului Cataramă Cătălin Marian la săvârșirea unor infracțiuni: or, astfel cum s-a arătat anterior, nu a existat nicio infracțiune de acces ilegal la un sistem informatic și nicio instigare la comiterea unei atare infracțiuni, iar, pe de altă parte, chiar dacă ar fi existat, trebuie reținută distincția neechivoc și constant decelată de doctrina și practica judiciară, între noțiunea de obținere de foloase necuvenite și aceea a obținere de foloase în mod necuvenit. Astfel, cum în repetate rânduri s-a arătat, există situații în care legea incriminează obținerea de foloase, chiar cuvenite, dacă modul de obținere este unul necuvenit: o atare prevedere nu se regăsește însă în dispozițiile art. 12 lit.b din Legea nr.78/2000, care face referire exclusiv la obținere de foloase necuvenite. Prin urmare, dacă legea ar fi incriminat folosirea informațiilor nedestinate publicității în scopul obținerii unor foloase în mod necuvenit, atunci, analizând acest element de tipicitate, s-ar fi putut ajunge la concluzia că, acționând de o manieră discutabilă din punct de vedere al eticii profesionale și concurențiale, inculpații ar fi urmărit obținerea unor foloase cuvenite (rezultate din încheierea unor contracte licite, cu moștenitori ai unor persoane decedate), dar într-un mod necuvenit. În condițiile în care legea de referință nu conține o atare prevedere, nu este permis organelor judiciare să o adauge, dat fiind că legea penală substanțială este de strictă interpretare și aplicare, fiind subordonată principiului legalității incriminării, orice interpretare analogă introducând un element de nepredictibilitate, respectiv arbitrar, și fiind, astfel, prohibită.

Sub un ultim aspect, susține parchetul, tangențial, că interesul obținerii cu rapiditate a acestor date era datorat și de faptul că, firmele cu astfel de practici, care activează pe teritoriul României, sunt într-o permanentă concurență cu avocații care reprezintă firmele de asigurări, de asemenea direct interesate să ajungă la tranzacții cu victimele accidentelor rutiere sau moștenitorii acestora, în condițiile în care instanțele de judecată, prin hotărârile pronunțate, acordă despăgubiri considerate exorbitante de firmele de asigurări. În esență, Curtea având a analiza dacă această susținere a parchetului, din rechizitoriu, poate să fie interpretată drept relevare a unui element de tipicitate, respectiv a unui folos necuvenit subsidiar, constând în procurarea unui avantaj societății SC DAV SRL, pe o piață concurențială, a apreciat că, deși de o manieră subsidiară, actul de trimitere în judecată a avut în vedere și raportarea la un atare folos necuvenit, astfel încât un demers analitic nu excedează obiectului și limitelor sesizării.

În ceea ce privește noțiunea de folos necuvenit, Curtea reține decizia nr.400/2016 a Curții Constituționale a României, cu valoare orientativă, pentru decelarea conținutului acestei sintagme. Astfel, în decizia antereferită, Curtea Constituțională a apreciat că folosul necuvenit presupune orice avantaje patrimoniale, bunuri, comisioane, împrumuturi, premii, prestații de servicii în mod gratuit, angajarea, promovarea în serviciu, dar și avantaje nepatrimoniale, cu condiția ca acestea să fie legal nedatorate. Prin urmare, cu titlu de principiu, este posibil ca un avantaj nepatrimonial să se circumscrie noțiunii de folos necuvenit.

Pe de altă parte, pentru a întruni calitatea de element de tipicitate al unei infracțiuni și pentru a conduce la antrenarea răspunderii penale, acest folos trebuie să fie invocat de o manieră certă și nu vagă ori probabilă. În consecință, simpla susținere că piața serviciilor este una liberă și concurențială nu este suficientă pentru a se stabili că, privitor la respectivii potențiali clienți ai SC DAV SRL, această din urmă societate s-ar fi aflat în concurență cu niște avocați ai societăților de asigurare (sau cu alți avocați specializați în asistența urmașilor victimelor accidentelor rutiere), în demersul de atragere a clienței sau doar de identificare a unor potențiale persoane îndreptățite la plata de daune, întrucât, într-o astfel de manieră se invocă un avantaj posibil față de eventuali competitori, ceea ce se circumscrie unui potențial folos necuvenit și nu unui folos necuvenit cert, a cărei obținere ar fi urmărit-o inculpații prin acțiunile lor concertate. Curtea reține că nu s-a cercetat în cursul urmăririi penale și nu intră în obiectul și limitele judecății dacă societățile de asigurări Asirom Viena Insurance și S.C. Euroins aveau încheiate contracte de reprezentare și asistență juridică cu avocați în scopul de a identifica și de a negocia cu urmașii persoanelor decedate în accidente rutiere cauzate de persoane care aveau o poliță de răspundere civilă delictuală pentru accidente auto cu respectivele societăți de asigurare și, în caz afirmativ, care era modalitatea în care respectivii avocați intrau în posesia datelor cu caracter personal ale urmașilor persoanelor decedate (relevanța constând tocmai în a se observa dacă respectivii avocați urmau o altă cale, etică și care îi plasa într-o situație de dezavantaj față de societatea inculpatului sau beneficiar, la rândul lor, de contacte similare cu cele ale inculpatului Hosu Dan, caz în care nu s-ar putea reține avantajul concurențial), pentru a le contacta mai înainte ca acestea să își manifeste voința de a exercita acțiunea civilă în cadrul unui proces penal sau civil și dacă exista o atare practică, pentru că numai în astfel de condiții s-ar putea constata că societatea în interesul căreia acționa inculpatul Hosu Dan ar fi urmărit obținerea unui folos necuvenit constând în asigurarea unei priorități la accesarea acestor persoane față de avocații societăților Asirom Viena Insurance și S.C. Euroins. În absența invocării și dovedirii unor astfel de împrejurări, prin raportare doar la prezumtive contracte de asistență juridică între cele două societăți de asigurare reasigurare și niște avocați, la prezumtive demersuri de negociere pe care aceștia din urmă ar fi avut posibilitatea și interesul să le inițieze, la posibile culpe în producerea unor accidente rutiere și la potențiale persoane îndreptățite și dornice să obțină despăgubiri din partea celor două firme de asigurări, Curtea constată că nu se poate stabili că inculpații ar fi putut avea drept scop crearea unui avantaj pentru SC DAV SRL în fața competitorilor, de o manieră care să constituie premisele prefigurării unui folos necuvenit.

În lumina considerentelor sus menționate, Curtea, în opinie majoritară, concluzionează că, atât în ceea ce privește presupusa comitere a infracțiunii prevăzute de art. 360 alin.1, 2 Cod penal, cât și în ceea ce privește presupusa săvârșire a infracțiunii prevăzută de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, se impune reformarea sentinței penale apelate, în sensul pronunțării unor soluții de achitare pentru inculpatul Cataramă Cătălin Marian, trimis în judecată în calitate de autor al celor două infracțiuni, ambele soluții urmând a fi întemeiate pe dispozițiile art. 16 alin. 1 lit. b teza I Cod penal, respectiv faptele nu sunt prevăzute de legea penală, fiind irelevant a se mai analiza aspectele invocate de inculpatul Cataramă Cătălin Marian cu privire la lipsa tipicității subiective a faptelor. Reține însă Curtea, din această perspectivă, privitor la infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic că, în condițiile în care credențialele de acces la diverse baze de date, inclusiv DEPABD, sunt alocate unui număr limitat de utilizatori, în cadrul aceluiași serviciu, ceea ce conduce la o practică de interogare a bazelor de date folosind contul de utilizator și parola alocată unui alt funcționar de către un altul sau de către utilizatorul titular de cont în vederea îndeplinirii atribuțiilor de serviciu ale altei persoane, apare ca rezonabilă susținerea inculpatului Cataramă Cătălin Marian relativ la lipsa reprezentării caracterului infracțional a conduitei sale.

În consecință, dat fiind că instigarea reprezintă o formă de participație secundară, care presupune determinarea unei persoane la comiterea unei fapte prevăzute de legea penală, Curtea, reținând că a existat o activitate de îndemnare, însă respectiva activitate nu a privit comiterea unor fapte prevăzute de legea penală, va dispune, pentru considerentele expuse anterior, soluții de achitare, și cu privire la inculpatul Hosu Dan (argumentele relative prioritatea soluției de achitare față de aceea a încetării procesului penal ca urmare a decesului inculpatului după declararea apelului fiind expuse anterior) pentru comiterea infracțiunii de „instigare la acces ilegal la un sistem informatic” prevăzute de art. 47 Cod penal rap. la art. 360 alin.1, 2 și 3 Cod penal, respectiv pentru săvârșirea infracțiunii de „instigare la folosirea în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unei persoane neautorizate la asemenea informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite, prevăzute de art. 47 Cod penal rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000”.

În opinie separată

În ceea ce privește motivele de apel formulate de apelantul inculpat Hosu Dan cu privire la soluția de condamnare pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la acces ilegal la un sistem informatic prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 360 alin. 1, 2 și 3 C.pen. și de instigare la infracțiunea de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unei persoane neautorizate la asemenea informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 și precum și cele formulate de apelantul inculpat Cataramă Cătălin Marian cu privire la soluția de condamnare pentru săvârșirea de acces ilegal la un sistem informatic prev. de art. 360 alin. 1, 2 și 3 C.pen. și pentru săvârșirea infracțiunii de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unei persoane neautorizate la asemenea informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 Curtea, reține următoarele.

În ceea ce privește circumstanțele factuale, Curtea constată că, în mod corect prima instanță a reținut că, în data de 03.08.2016, apelantul inculpat Hosu Dan, director general al S.C. DESPĂGUBIRI ACCIDENTE VĂTĂMĂRI SRL, prevalându-se de ascendenta morală pe care-l avea asupra apelantului inculpatul Cataramă Cătălin Marian, șef al Serviciului de combatere a traficului cu migranți, din I.G.P.R. - D.C.C.O.A., subalternul său în perioada 01.01.2005-01.08.2008, i-a solicitat acestuia să acceseze sistemul informatic administrat de către M.A.I. – D.E.P.A.B.D., pentru a-i

comunica domiciliul următoarelor trei persoane defuncte, respectiv: Băieți Ion, (...), Iancu Ana, (...) și Buștiuc Florin, (...).

Demersul a fost determinat de faptul că apelantul inculpat HOSU DAN este director general al S.C. DESPĂGUBIRI ACCIDENTE VĂTĂMĂRI SRL, principala activitate desfășurată de către societate privind identificarea victimelor, sau, în caz de deces, a moștenitorilor victimelor accidentelor rutiere și reprezentarea acestora, contra unui comision, în cadrul procesului penal declanșat ca urmare a evenimentului rutier sau pentru negocierea daunelor cu societățile de asigurare de răspundere civilă delictuală.

Apelantul inculpat Cataramă Cătălin Marian a accesat, în aceeași dată, sistemul informatic susmenționat, utilizând un domeniu și o parolă aparținând acestuia, în câmpul informatic dedicat motivului inserând dosarul penal nr. 352/DP/2016 instrumentat de D.I.I.C.O.T (adresa nr.3724353 din 08.09.2016 a Direcției pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazei de Date și anexele volumul 4 d.u.p., filele 269-272). Curtea va înlătura apărarea apelantului inculpat Cataramă Cătălin Marian în sensul că, anterior interogării sistemului informatic cu privire la datele celor trei persoane defuncte, a efectuat verificări de interes în dosarul penal nr.352/DP/2016 având în vedere faptul că, potrivit situației nominale privind interogările efectuate în perioada 02.08 – 08.08.2016 în bazele de date centrale administrate de DEPAB de către utilizatorul CATARAMAC (DGCCO) cu mențiunea la rubrica motiv de căutare dosar 352DP și 352dp2016 (f.272 vol 4 d.u.p.) primele 5 căutări privesc persoanele decedate în următoarea ordine: Băieți Ion la data 03.08.2016, ora 13:22:43, Iancu Ana la data de 03.08.2016, ora 13:24:29, Buștiuc Florin la data de 03.08.2016, ora 13:25:52, Iancu Ana la data de 03.08.2016, ora 13:38:53 și Băieți Ion la data de 03.08.2016, ora 13:41:25 iar următoarele interogări sunt în aceeași dată la ora 14:53:15.

Ulterior, apelantul inculpat Cataramă Cătălin Marian a fotografiat, cu aparatul telefonic pe care-l deținea, informațiile obținute, iar, ulterior, le-a stocat, pe un suport optic, și le-a înmănat personal coinculpatului HOSU DAN (declarația dată în calitate de suspect de Cataramă Cătălin Marian, volumul 2 d.u.p., filele 206-208 și raportul de constatare tehnico-științifică din data de 22.11.2016, volumul 12 d.u.p., fila 209).

Fiind audiată în calitate de martor, numita Buștiuc Veronica, soția unei dintre cele trei persoane decedate, Buștiuc Florin, a declarat că, în data de 01.08.2016, în timp ce se afla la Casa mortuară unde se afla soțul său, a fost abordată de o colegă de serviciu de a defunctului, Grațîela, care i-a comunicat că a fost sunată la sediul ROMARIS S.A., de reprezentanții unei firme de despăgubiri din București care i-au cerut numărul de telefon al martorei, precizând că doresc să o despăgubească (volumul 2 d.u.p., filele 9-11).

Fiind audiat, în calitate de martor, numitul Bobirlău Ioan, fratele defunctei Iancu Ana, a precizat că imediat după accidentul surorii sale a aflat că există firma Centrul European de Despăgubiri SRL care îl poate ajuta să obținem despăgubiri astfel că, împreună cu tatăl său s-a deplasat la Biroul Notarial OMNIA, și, în data de 22.08.2016 a mandatat S.C. Centrul European de Despăgubiri SRL pentru a-i reprezenta în vederea obținerii despăgubirilor generate de decesul surorii sale. (volumul 2 d.u.p., filele 17-21)

Totodată martora Țigănuș Irina Maria, fiica defunctului Băieți Ion, a declarat că, la aproximativ două săptămâni după înmormântarea tatălui său, a aflat că mama sa a primit vizita unei femei care s-a prezentat ca fiind reprezentanta unei firme de asigurări și s-a oferit să o ajute să obțină despăgubiri, iar în data de 23.09.2016, a fost apelată, tot pe telefonul meu mobil, de către o femeie care s-a prezentat ca fiind din partea Centrului de Despăgubiri al Uniunii Europene (volumul 2 d.u.p., filele 28-32).

Din analiza Extrasului contului deschis de S.C. DESPĂGUBIRI ACCIDENTE VĂTĂMĂRI SRL, la Banca Transilvania, s-a constatat că în perioada 19.12.2014 - 26.08.2016, din contul societății numărul A41RONCRT003064901 au fost efectuate un număr de 80 plăți către S.C. CENTRUL EUROPEAN DE DESPĂGUBIRI SRL, în contul RO45INGB0000999903404995, deschis la ING BANK S.A., respectivele plăți purtând mențiunea „plată pentru CITY INSURANCE, conform contract daună RCA (volumul 4 d.u.p., filele 370-377), cele două societăți aflându-se în raporturi comerciale.

În opinia Curții faptele anterior menționate întrunesc elementele constitutive ale infracțiunilor de acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art. 360 alin. 1 și 2 C.pen, și de folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 în cazul apelantului inculpat Cătaramă Cătălin Marian și de instigare la infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art. 47 rap. la art. 360 alin. 1 și 2 C.pen, și de instigare la infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art. 47 rap. la art. 360 alin. 1 și 2 C.pen, și de instigare la infracțiunea de folosire, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite prev. de art. 47 C.pen rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 în cazul apelantului inculpat Hosu Dan.

Examinând condițiile de tipicitate ale infracțiunii de acces ilegal la un sistem informatic prin raportare la situația de fapt anterior, instanța de control judiciar va reține că legea penală română incriminează în art. 360 C.pen. fapta de acces ilegal la un sistem informatic într-o variantă tip, în alin. 1 și în două variante agravante, în alin. 2 și 3: accesul, fără drept, la un sistem informatic, săvârșit în scopul obținerii de date informatice, respectiv accesul la un sistem informatic, prin încălcarea măsurilor de securitate adică a procedurilor, dispozitivelor sau programelor informatice specializate cu ajutorul cărora accesul la un sistem informatic este restricționat sau interzis pentru anumite categorii de utilizatori.

Forma agravată a infracțiunii prevăzută de art. 360 alin. 3 C.pen. presupune utilizarea unor „mijloace calificate“ de acces, apte să depășească ori să eludeze protecția sporită instituită prin măsurile de securitate.

Pentru aceleași rațiuni, forma agravată subzistă și atunci când nesocotirea restricției este facilitată de disfuncțiile sau carențele sistemului de protecție, care permit înlăturarea sau ocolirea/eludarea facilă a protecției.

Trebuie reamintit faptul că, prin încheierea de ședință din data de 10.02.2023, instanța de control judiciar a dispus, pentru motivele expuse în cuprinsul hotărârii, schimbarea încadrării juridice dată faptei reținute în sarcina apelantului inculpat Cataramă Cătălin Marian prin sentința penală apelată din infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art. 360 alin. 1, 2 și 3 C.pen. în infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art. 360 alin. 1 și 2 C.pen. precum și schimbarea încadrării juridice dată faptei reținute în sarcina apelantului inculpat Hosu Dan prin sentința penală apelată din instigare la infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art. 47 raportat la art. 360 alin. 1, 2 și 3 C.pen. în instigare la infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic prevăzută de art. 47 raportat la art. 360 alin. 1 și 2 C.pen.

În ceea ce privește motivele de apel invocate de apelanții inculpați Hosu Dan și Cataramă Cătălin Marian potrivit cărora fapta ce formează obiectul acuzației în materie penală poartă trei mari deficiențe, de natură a împiedica încadrarea ei ca fiind prevăzută de legea penală, și anume: departajarea fermă între accesarea unui sistem informatic (prin autentificarea în baza de date) și folosirea ulterioară a accesului (prin interogarea/exploatarea bazei de date), inexistența vreunei acțiuni de depășire a limitelor autorizării, ci doar o încălcare a scopului pentru care a fost accesată baza de date, precum și lipsa de subiect pasiv

secundar, dispozițiile privitoare la protecția datelor cu caracter personal neprivind persoane decedate, Curtea constată următoarele.

Infracțiunea prevăzută de art.360 C.pen. conține în cerința tipicității și presupune accesarea sistemului, care constituie, în principiu, acea operațiune prin care se realizează o interacțiune funcțională cu sistemul informatic, astfel cum acesta este definit în art.181 alin.1 C.pen. Însă nu orice interacțiune are semnificația accesării sistemului informatic, ci numai cea de ordin logic, adică aceea care conferă făptuitorului posibilitatea „de a da comenzi, de a cauza introducerea, obținerea, fișarea, stocarea ori diseminarea de date informatice astfel cum sunt definite în art.181 alin.2 C.pen. sau folosirea în orice mod a resurselor unui calculator, sistem, rețea informatică sau comunicarea cu unitățile sale aritmetice, logice sau de memorie“. Cu alte cuvinte, realizează tipicitatea incriminării numai acțiunea care permite făptuitorului să beneficieze de resursele ori/și funcțiile sistemului informatic (a se vedea G. Zlati, Unele aspecte în legătură cu infracțiunile informatice din perspectiva legislației în vigoare, precum și a Noului Cod penal, în Dreptul, nr. 10/2012, p. 221). În forma sa simplă, accesul fără drept la un sistem informatic presupune o interacțiune neautorizată a făptuitorului cu tehnica de calcul vizată prin intermediul echipamentelor sau diverselor componente ale sistemului (sursa de alimentare, butoane de pornire, tastatură, mouse, joystick etc.). Manipularea acestor dispozitive se transformă în solicitări către UCP (unitatea centrală de prelucrare) a sistemului, care va procesa date ori va rula programe de aplicații în beneficiul intrusului. Urmarea imediată constă într-o stare de pericol cu privire la siguranța sistemului informatic și/sau a resurselor sale. Dacă scopul accesului neautorizat a fost obținerea de date informatice, starea de pericol este dublată de atingerea adusă protecției datelor informatice stocate sau prelucrate de acesta. Legătura de cauzalitate între activitatea făptuitorului și urmarea produsă rezultă *ex re*, în cazul accesului neautorizat în formă simplă. Practic, agentul, prin interacțiunea fizică cu sistemul informatic (pornirea acestuia, transmiterea unor comenzi prin utilizarea tastaturii etc.), oferă contur și unei interacțiuni la nivel logic. Cu titlu de exemplu, interacțiunea fizică a agentului cu tastatura inițiază o interacțiune logică, sistemul informatic vizat ajungând să recepționeze informația transmisă de agent prin intermediul tastaturii, să o interpreteze cu ajutorul unui program informatic și să returneze un răspuns.

În consecință, de vreme ce realizează tipicitatea incriminării acțiunea care permite făptuitorului să beneficieze de resursele ori/și funcțiile sistemului informatic, în cazul obținerii, în mod neautorizat, a unor informații în mod succesiv prin interacțiunea fizică succesivă cu sistemul informatic (transmiterea unor comenzi prin utilizarea tastaturii) nu s-ar putea susține în mod convingător că ar constitui element material al laturii obiective doar autentificarea în baza de date iar interogarea/exploatarea bazei de date ar constitui o folosirea ulterioară a accesului, neincriminată. O astfel de interpretare ar presupune că în ipoteza în care logarea s-a realizat cu respectarea dispozițiilor legale sau contractuale, operatorul rămânând logat și părăsind locul faptei, orice interogare ulterioară, indiferent de către cine s-ar realiza aceasta, ar rămâne în afara sferei ilicitului penal, ceea ce ar reprezenta, în opinia Curții, o concluzie absurdă, neurmărită în mod evident de către legiuitor.

Faptul că infracțiunea nu este una cu consumare instantanee ceea ce ar face relevant doar momentul autentificării în baza de date rezultă și din considerentele deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 68/29 septembrie 2021, potrivit căreia, în analiza depășirii limitelor autorizării, organul judiciar va avea în vedere, „printre altele, în cazul persoanelor ce pot interoga oricând o bază de date conținând informații nepublice, obiectul, durata, natura și scopul accesului, tipul de date ce pot fi prelucrate și categoriile de persoane vizate -, dar și conduita materială a agentului pe durata accesului la sistemul informatic, căci depășirea limitelor autorizării trebuie să aibă loc în acest interval de timp.”

Folosirea termenului „durata accesului” ca element posibil relevant sub aspectul analizei depășirii limitelor autorizării, dar și ca perioadă de interes, pentru analizarea conduitei

utilizatorului, un alt element de analizat, demonstrează că nu există un moment inițial, unic relevant din punct de vedere al momentului săvârșirii infracțiunii.

În ceea ce privește inexistența vreunei acțiuni de depășire a limitelor autorizării, ci doar o încălcare a scopului pentru care a fost accesată baza de date, Curtea reamintește că accesul fără drept presupune inexistența unui temei legal sau contractual, precum și depășirea limitelor pentru care s-a dat autorizarea, atunci când accesul nu s-a făcut în interes de serviciu, ci în interes personal. Pentru reținerea condițiilor de tipicitate obiectivă ale infracțiunii, relevantă introducerea credențialelor de către titularul dreptului de acces (fiind utilizate parola și user-ul atribuite în acest scop,) cu depășirea autorizării ce i-a fost dată (autorizarea fiind dată cu scopul utilizării în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în interes de serviciu).

Într-adevăr, potrivit art. 35 alin (2) al Legii nr. 161/2003, acționează fără drept persoana care se află într-una din următoarele situații: nu este autorizată în temeiul legii sau al unui contract; depășește limitele autorizării; nu are permisiunea, din partea persoanei fizice sau juridice competente, potrivit legii, să o acorde, de a folosi, administra sau controla un sistem informatic ori de a desfășura cercetări științifice sau de a efectua orice altă operațiune într-un sistem informatic.

Deși Codul penal a preluat, în capitolul VI – Infracțiuni contra siguranței și integrității sistemelor informatice din titlul VII al Părții speciale, toate infracțiunile din titlul III – Prevenirea și combaterea criminalității informatice al cărții I – Reglementări generale pentru prevenirea și combaterea corupției din Legea nr. 161/2003, precum și o parte din definițiile date unor noțiuni („sistem informatic”, „date informatice”), nu a explicat și conținutul sintagmei „fără drept”, precizarea semnificației acesteia regăsindu-se doar în cuprinsul art. 35 alin. (2) din cel din urmă act normativ menționat. Cu privire la aplicabilitatea, în actualul cadru normativ, a prevederilor art. 35 alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, prin Decizia nr. 4 din 25 ianuarie 2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materie penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 171 din 19 februarie 2021, s-a stabilit, prin raportare la împrejurarea că acestea nu au fost abrogate, că „ele continuă să aibă relevanță juridică din perspectiva incriminărilor preluate în noul Cod penal.”

Potrivit considerentelor deciziei Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept nr. 68/29 septembrie 2021 *„această ipoteză în care accesul se realizează fără drept presupune, prin definiție, preexistența unei autorizări legale sau contractuale care, în special în situația persoanelor ce pot interoga oricând o bază de date conținând informații nepublice, stabilește întotdeauna și limitele impuse cu privire la interacțiunea agentului cu sistemul informatic. Astfel, autorul este autorizat să interacționeze la nivel logic cu respectivul sistem informatic, însă conținutul acestei interferențe depășește cadrul stabilit prin lege/ordonanță sau actele de reglementare secundară ori prin convenția care a permis-o, aspect de natură să translateze fapta comisă în sfera ilicitului penal. În acest sens, în cadrul examinării realizate, organul judiciar verifică, în baza actelor normative care reglementează competențele și atribuțiile de serviciu într-un anumit domeniu de activitate, a regulamentelor de ordin intern sau a clauzelor specifice din contractele de muncă și a prevederilor din fișele postului, limitele autorizării – ce pot privi, printre altele, în cazul persoanelor ce pot interoga oricând o bază de date conținând informații nepublice, la care se referă sesizarea instanței supreme, obiectul, durata, natura și scopul accesului, tipul de date ce pot fi prelucrate și categoriile de persoane vizate -, dar și conduita materială a agentului pe durata accesului la sistemul informatic, căci depășirea limitelor autorizării trebuie să aibă loc în acest interval de timp.”*

Se constată astfel că însăși instanța supremă indică faptul că scopul accesului poate constitui unul din elementele ce caracterizează limitele autorizării, cu relevanță sub aspectul incriminării faptei deduse judecății.

Potrivit art. 1 din Legea nr. 238/2009, angajații Ministerului Administrației și Internelor, care au calitatea de persoane împuternicite de către inspectoratele de poliție (operatori de date), pot prelucra automat și neautomat datele cu caracter personal, în exercitarea atribuțiilor legale, pentru realizarea activităților de prevenire, cercetare și combatere a infracțiunilor, precum și de menținere și asigurare a ordinii publice, cu aplicarea mai multor principii, printre care și cel al necesității (necesitatea de a cunoaște).

Pentru a putea prelucra datele cu caracter personal stocate într-un sistem informatic, operatorii de date cu caracter personal și împuterniciții acestora trebuie să acceseze respectivele sisteme informatice. Pentru a accesa sistemul informatic administrat de D.E.P.A.B.D. (Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date) trebuie urmate anumite proceduri, respectiv folosirea unui user-name și a unei parole. Pentru fiecare utilizator, administratorul aplicației stabilește un cont unic care să permită atât identificarea, cât și configurarea categoriilor de prelucrări la care are dreptul. Pentru lucrătorii de poliție, identificarea în sistem se realizează prin introducerea unui cod de identificare (user - name), însoțit de introducerea unei parole. Codurile de identificare și parolele sunt unice și netransmisibile.

Așa cum rezultă din Legea nr. 238/2009 privind reglementarea prelucrării datelor cu caracter personal de către structurile/unitățile Ministerului Administrației și Internelor în activitățile de prevenire, cercetare și combatere a infracțiunilor, precum și de menținere și asigurare a ordinii publice, dar și din dispozițiile I.G.P.R. și M.I.R.A. aplicabile în domeniu, lucrătorii de poliție au dreptul să acceseze bazele de date care conțin date cu caracter personal numai în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Astfel, art. 4 din Anexa la Dispoziția Inspectorului general al Poliției Române nr. 101/13.12.2007 (Norme metodologice privind accesul la baza de date privind evidența populației) prevede că „interogarea bazei de date privind evidența populației de către polițiști se efectuează doar în scopul realizării atribuțiilor de serviciu, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege privind legitimitatea prelucrării datelor cu caracter personal”.

Deși actele normative menționate se referă la situațiile în care accesul într-un sistem informatic are loc în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în interes de serviciu, având în vedere natura funcției publice exercitate, *o definiție limitativă a situațiilor în care accesul are loc în exercitarea atribuțiilor de serviciu, este practic imposibilă, acest aspect fiind generat tocmai de specificul muncii inculpatului apelant, polițistul fiind considerat oricând în exercițiul funcțiunii.*

Procedura privind accesarea și valorificarea principalelor baze de date/aplicații folosite de personalul Poliției Române prevede că *principalele situații* în care se accesează aplicațiile/bazele de date sunt:

- legitimări pentru stabilirea/certificarea identității persoanelor suspecte, urmărite, dispărute, decedate, reținute, arestate sau deținute, persoanelor reclamate sau învinuiților, inculpaților;
- punerea în executare a mandatelor penale, a sentințelor penale sau hotărârilor judecătorești;
- stabilirea identității persoanelor împotriva cărora au fost dispuse măsuri asigurătorii de către instanțele judecătorești;
- soluționarea cauzelor penale, petițiilor, lucrărilor diverse sau secrete;
- munca specială (întocmirea rapoartelor informative, documentare calificată a activității infracționale a persoanelor suspecte, întocmirea mapelor documentare, etc).

Prin urmare, enumerarea situațiilor în care o persoană care exercită funcția publică de polițist, are acces la un sistem informatic (aplicațiile sau bazele de date), nu are decât un caracter exemplificativ, ceea ce poate face dificilă stabilirea caracterului nelegal al accesului însă, în prezenta cauză, inculpatul apelant Cataramă Cătălin Marian nu a acționat în exercitarea atribuțiilor de serviciu, în interes de serviciu, ci la solicitarea coinalatului Hosu Dan, în interesul acestuia din urmă, atunci când a accesat sistemul informatic administrat

de către M.A.I. –D.E.P.A.B.D. și a comunicat datele de identitate ale celor trei persoane defuncte Băieți Ion, Iancu Ana și Buștiuc Florin.

Referitor la critica privind lipsa de subiect pasiv secundar, dispozițiile privitoare la protecția datelor cu caracter personal neprivind persoane decedate, Curtea, în opinie separată, constată următoarele:

Definiția privind datele cu caracter personal cuprinsă în Directiva 95/46/CE (denumită în continuare „Directiva privind protecția datelor” sau „directiva”) este următoarea: „Datele cu caracter personal înseamnă orice informație referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă („persoana vizată”); o persoană identificabilă este o persoană care poate fi identificată, direct sau indirect, în special prin referire la un număr de identificare sau la unul sau mai multe elemente specifice, proprii identității sale fizice, fiziologice, psihice, economice, culturale sau sociale”. Informațiile privind persoanele decedate nu trebuie, astfel, în principiu, considerate drept date cu caracter personal în temeiul directivei, întrucât persoana decedată nu mai reprezintă persoană fizică în conformitate cu dreptul civil. Cu toate acestea, datele cu privire la persoana decedată pot în continuare, în anumite cazuri, să beneficieze indirect de o anumită protecție. Astfel, informațiile referitoare la persoane decedate pot face referire, de asemenea, la persoane în viață. În prezenta cauză, informațiile solicitate de apelantul inculpat Hosu Dan și primite de la coînculpatul apelant Cataramă Cătălin Marian, urmau a fi folosite potrivit însăși declarațiilor ultimului inculpat „în vederea găsirii adreselor succesorilor sau victimelor accidentului” (volumul 2 d.u.p., filele 206-208), conținutul convorbirii purtate în data de 03.08.2016, între cei doi inculpați relevând același aspect (volumul 4 d.u.p., filele 244-245):

„HOSU DAN: Îmi trebuie strict... Deci, nu am... bârlogul!

CATARAMĂ CĂTĂLIN: Aha!

HOSU DAN: Te roagă tata ca să trimit! Unul e în Constanța și îi trimit mâine la Constanța pe oameni!...[neinteligibil] ... „

În ceea ce privește infracțiunea prev. de art. 12 alin. 1 lit. b din Legea nr.78/2000 Curtea constată faptul că potrivit normei legale anterior menționate sunt pedepsite cu închisoarea de la 1 la 5 ani, dacă sunt săvârșite în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite folosirea, în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unor persoane neautorizate la aceste informații.

Sintagma „informații ce nu sunt destinate publicității” are în vedere toate acele informații nepublice care pot fi de două categorii, și anume, informații clasificate care intră sub incidența Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate și informații confidențiale pentru care există obligativitatea păstrării acestui caracter.

În sfera informațiilor confidențiale intră acele informații care, fără a avea caracter clasificat, sunt supuse unui regim restrictiv de circulație, unor limitări și îngrădiri legale, impuse de interese sociale superioare. Aceasta nu înseamnă că orice diseminare de informații confidențiale intră în sfera de aplicare a textului legal criticat, întrucât cerința esențială instituită de legiuitor pentru existența infracțiunii nu este aceea a nerespectării unei clauze de confidențialitate ori a unor norme legale, regulamentare, statutare etc., ci aceea ca permiterea accesului unor persoane neautorizate la informațiile nedestinate publicității ori folosirea, în orice mod, direct sau indirect de astfel de informații obținute în virtutea funcției, atribuțiilor sau însărcinărilor încredințate să fie realizată în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

În prezenta cauză, apelantul inculpat Cataramă Cătălin Marian s-a folosit de funcția îndeplinită pentru a accesa programul informatic al M.A.I. - Direcția pentru Evidența Persoanelor și Administrarea Bazelor de Date, care este restricționat pentru anumite categorii de utilizatori, protejat cu parolă, folosind informațiile rezultate în urma verificărilor, nu în interes de serviciu, ci în scopul de transmite mai departe informațiile coînculpatului Hosu Dan, care de altfel i le ceruse în scopul de a obține foloase necuvenite pentru el și societatea

sa. În opinia Curții, apărarea apelanților inculpați potrivit căreia informațiile solicitate erau deja publice (supoziție având ca suport faptul că succesorii victimelor au fost contactați de reprezentanții altor societăți prestatoare de servicii similare celor prestate de S.C. DESPĂGUBIRI ACCIDENTE VĂTĂMĂRI SRL, fără a se cunoaște însă, modalitatea în care aceștia au intrat în posesia informațiilor ce le-au permis contactul) nu are relevanță în cauză, acestea fiind nedestinate publicității prin însăși natura lor, iar inculpații le-au furnizat și respectiv primit, în modalitatea expusă anterior și nu prin accesarea unei surse publice. În plus astfel cum corect a reținut prima instanță de judecată datele personale în cauză priveau numele celor trei persoane, CNP-urile, mențiunile privind decesul acestora și certificatele de deces cu datele de identificare a acestora (filele 269-272 vol.4 d.u.p.).

Textul incriminator condiționează întrunirea elementelor constitutive ale infracțiunii de existența scopului special, respectiv obținerea pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri sau alte foloase necuvenite; acestea, în accepțiunea legii, privesc orice avantaj de natură patrimonială sau nepatrimonială, legal nedatorat.

În prezenta cauză folosul urmărit a fost acela de a-i produce un avantaj material apelantului inculpat Hosu Dan și S.C. DESPĂGUBIRI ACCIDENTE VĂTĂMĂRI SRL, persoană juridică care avea ca activitate principală identificarea victimelor, sau, în caz de deces, a moștenitorilor victimelor accidentelor rutiere, pentru reprezentarea acestora în cadrul procesului penal declanșat ca urmare a evenimentului rutier sau în negocierile cu societățile de asigurări. Folosul nu era reprezentat de comisioanele ce puteau fi percepute ca urmare a încheierii contractelor de mandat, ci identificarea mai facilă și astfel mai rapidă a unor potențiali clienți față de alți concurenți pe piață.

Într-adevăr se constată faptul că decesul celor trei persoane, victime ale accidentelor rutiere a avut loc în data de 31.07.2016, cu trei zile anterior datei în care apelantul inculpat Hosu Dan a solicitat și a primit informațiile de interes în cauză, acesta indicând în cuprinsul convorbirii purtate cu apelantul inculpat Cataramă Cătălin Marian că îi va trimite pe oameni în Constanța, unul dintre evenimentele rutiere producându-se pe raza județului Constanța, a doua zi (volumul 4 d.u.p., filele 244-245).

În ceea ce privește apărarea apelantului inculpat Cataramă Cătălin Marian în sensul că în momentul accesării bazei de date apărea o atenționare privind săvârșirea unei contravenții în cazul în care nu erau respectate condițiile de folosire a informațiilor accesate astfel, instanța de apel reamintește că nimeni nu poate invoca necunoașterea legii penale, cu atât mai puțin inculpatul - șef al Serviciului de Combatere a traficului cu migranți iar în cazul concret o conduită minim diligentă ar fi înlăturat un eventual dubiu în condițiile în care potrivit art.4 alin.1 lit. a din Legea nr.677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, în vigoare la data faptelor deduse judecății, datele cu caracter personal destinate a face obiectul prelucrării trebuie să fie: prelucrate cu buna-credință și în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare, iar potrivit alineatului al doilea operatorii au obligația să respecte prevederile alineatului 1 și să asigure îndeplinirea acestor prevederi de către persoanele împuternicite. Potrivit art. 32 din aceeași lege cadru prelucrarea datelor cu caracter personal de către un operator sau de o persoană împuternicită de acesta, cu încălcarea prevederilor art. 4-10 sau cu nesocotirea drepturilor prevăzute la art. 12-15 sau la art. 17, constituie contravenție, dacă nu este săvârșită în astfel de condiții încât să constituie infracțiune, și se sancționează cu amendă de la 10.000.000 lei la 250.000.000 lei.

Față de cele expuse anterior, Curtea concluzionează că apărările formulate în cauză de apelanții inculpați nu sunt temeinice și nu impun soluțiile de achitare solicitate.

În consecință, în ceea ce îl privește pe apelantul inculpat Hosu Dan având în vedere faptul că acesta a decedat la data de 03.02.2023 potrivit extrasului din registrul de deces pentru uz oficial aflat la fila 195 din volumul 2 al dosarului instanței de apel, în cauză se impune, în baza art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen., admiterea apelului promovat de acesta și de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională

Anticorupție împotriva sentinței penale nr.1090/24.09.2020 a Tribunalului București, Secția I Penală, desființarea sentinței penale apelate și rejudecând în fond pronunțarea unor soluții de încetare a procesului penal, în temeiul art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen., pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la acces ilegal la un sistem informatic prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 360 alin. 1, 2 C.pen. și de instigare la infracțiunea de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unei persoane neautorizate la asemenea informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000.

În ceea ce îl privește pe apelantul inculpat Cataramă Cătălin Marian, Curtea reține că, prin Decizia nr.297 din 26 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.518 din 25 iunie 2018, Curtea Constituțională a României a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă care prevede întreruperea cursului termenului prescripției răspunderii penale prin îndeplinirea „oricărui act de procedură în cauză”, din cuprinsul dispozițiilor art.155 alin.1 din Codul penal, este neconstituțională. Natura juridică a instituției prescripției răspunderii penale este, fără dubiu, stabilită atât prin plasarea normei de reglementare în Codul penal de către legiuitor, cât și faptul că a atare instituție privește însăși tragerea la răspundere penală a celui care a încălcat valorile sociale ocrotite de norma de drept penal. Natura prescripției răspunderii penale (care este indisolubil legată de elementul timp, inclusiv de modalitatea de întrerupere a intervalului de timp și de reinițiere a curgerii sale) a fost stabilită în repetate rânduri, atât prin jurisprudența Curții Constituționale (prin decizia nr.1092/2012), cât și în jurisprudența obligatorie a Înaltei Curți de Casație și Justiție (decizia nr.2/2014 pronunțată de ÎCCJ - Completul pentru dezlegarea unei chestiuni de drept în materie penală) și în doctrină (Mihail Udriou, Sinteze de drept penal. Partea generală) ca fiind una de drept substanțial, supusă regimului interpretării stricte, principiului legalității și susceptibilă de a conduce la aplicarea regulilor legii penale mai favorabile, efectul principal al acestei instituții fiind înlăturarea răspunderii penale la data împlinirii termenului de prescripție. Consecutiv producerii efectului în plan substanțial, deci ca o consecință, la momentul împlinirii termenului de prescripție a răspunderii penale se produce și efectul în plan procedural, devenind incident impedimentul la punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale astfel cum este prevăzut de art. 16 alin. 1 lit. f Cod procedură penală. Dar, chiar dacă ar fi existat vreun dubiu cu privire la natura juridică a instituției prescripției, cu privire la întreruperea acesteia, Curtea constată că în paragraful nr. 41 al deciziei nr. 358/26.05.2022, Curtea Constituțională a României a precizat, făcând referire la decizia nr. 297/2018 pe care o pronunțase, următoarele: „cu acel prilej, Curtea, plecând de la premisa potrivit căreia prescripția răspunderii penale aparține dreptului penal material, și nu dreptului procesual penal, fiind o cauză de înlăturare a răspunderii penale, a constatat că dispozițiile art.155 alin.(1) din Codul penal instituie o soluție legislativă de natură a crea persoanei care are calitatea de suspect sau de inculpat o situație juridică incertă referitoare la condițiile tragerii sale la răspundere penală pentru faptele săvârșite”. În această lumină trebuie privite paragraful 73 din decizia nr. 358/2022 a Curții Constituționale a României care stipulează următoarele: „Curtea constată că, în condițiile stabilirii naturii juridice a Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 ca decizie simplă/extremă, în absența intervenției active a legiuitorului, obligatorie potrivit art.147 din Constituție, pe perioada cuprinsă între data publicării respectivei decizii și până la intrarea în vigoare a unui act normativ care să clarifice norma, prin reglementarea expresă a cazurilor apte să întrerupă cursul termenului prescripției răspunderii penale, fondul activ al legislației nu conține vreun caz care să permită întreruperea cursului prescripției răspunderii penale” și paragraful 76 din decizia nr. 358/2022 a Curții Constituționale a României care stipulează următoarele: „legiuitorul a nesocotit

prevederile art.147 alin.(4) din Constituție, ignorând efectele obligatorii ale Deciziei nr.297 din 26 aprilie 2018 cu consecința creării unui viciu de neconstituționalitate mai grav generat de aplicarea neunitară a textului de lege „*cursul termenului prescripției răspunderii penale se întrerupe prin îndeplinirea*”, care, în mod evident, nu prevede niciun caz de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale”. Curtea reține deci, fără dubiu, că, în perioada cuprinsă între publicarea în Monitorul Oficial al României nr.518 din 25 iunie 2018 a deciziei nr. 297/2018 a CCR și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență din data de 30.05.2022, Cod penal român nu a prevăzut nici un caz de întrerupere a prescripției răspunderii penale.

Constatând, astfel, o succesiune de legi în timp, o reglementare continuă a instituției prescripției răspunderii penale, dar și elemente de diferență între cele două reglementări, Curtea apreciază că se impune analizarea legii penale mai favorabile, pentru a se stabili dacă a intervenit sau nu o cauză de înlăturare a răspunderii penale. Astfel, având în vedere că infracțiunea prevăzută de art. 360 alin. 1, 2 C.pen., respectiv accesul ilegal la un sistem informatic, dedusă judecății, datează din 03.08.2016, fiind pedepsită cu închisoarea de la 6 luni la 5 ani și că infracțiunea prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 dedusă judecății, datează din 03.08.2016, fiind pedepsită cu închisoarea de la 1 an la 5 ani, iar conform art. 155 alin. 1, 2 Cod penal, termenul de prescripție a răspunderii penale a început să curgă la data săvârșirii infracțiunii, fiind de 5 ani, conform art. 155 alin. 1 lit. d Cod penal, rezultă că, prin aplicarea Codului penal în vigoare între publicarea în Monitorul Oficial al României nr.518 din 25 iunie 2018 a deciziei nr. 297/2018 a CCR și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență din data de 30.05.2022, care nu prevede nici un caz de întrerupere a prescripției răspunderii penale, răspunderea penală cu privire la comiterea acestor infracțiuni s-a prescris la data de 02.08.2021. În consecință, în mod evident, este net favorabil inculpatului Codul penal în vigoare între publicarea în Monitorul Oficial al României nr.518 din 25 iunie 2018 a deciziei nr. 297/2018 a CCR și data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență din data de 30.05.2022 a cărui aplicare conduce la înlăturarea răspunderii penale ca urmare a constatării intervenirii prescripției, cu consecința constatării unui impediment în exercitarea acțiunii penale împotriva inculpatului, respectiv cel prevăzut de art. 16 lit. f din Codul de procedură penală și a încetării procesului penal cu privire la acesta.

Față de aceste considerente, Curtea, în opinie separată, constată că în cauză se impune, în baza art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen., admiterea apelului promovat de inculpatul Cataramă Cătălin Marian și de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr.1090/24.09.2020 a Tribunalului București, Secția I Penală, desființarea sentinței penale apelate și rejudecând în fond pronunțarea unor soluții de încetare a procesului penal, în temeiul art. 16 lit. f C.proc.pen., raportat la art. 349 alin. 1 C.pen., art. 154 alin. 1 lit. d, alin. 2 C.pen., art. 155 C.pen., în forma în vigoare în perioada 25.06.2018-30.05.2022, cu reținerea art. 5 C.pen.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
D E C I D E:**

În baza art. 421 alin. 1 pct. 2 lit. a C.proc.pen., admite apelurile promovate de apelanții inculpați Hosu Dan și Cataramă Cătălin Marian și de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție împotriva sentinței penale nr.1090/24.09.2020 a Tribunalului București, Secția I Penală, desființează în parte sentința penală apelată și rejudecând în fond:

Constată că prin încheierea de ședință din data de 10.02.2023 s-a dispus schimbarea încadrării juridice dată faptei reținute în sarcina inculpatului Cataramă Cătălin Marian prin

sentința penală apelată din infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art. 360 alin. 1, 2 și 3 C.pen. în infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art. 360 alin. 1 și 2 C.pen. precum și schimbarea încadrării juridice dată faptei reținute în sarcina inculpatului Hosu Dan prin sentința penală apelată din instigare la infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic, prevăzută de art. 47 raportat la art. 360 alin. 1, 2 și 3 C.pen. în instigare la infracțiunea de acces ilegal la un sistem informatic prevăzută de art. 47 raportat la art. 360 alin. 1 și 2 C.pen.

Mentține următoarele dispoziții ale sentinței penale apelate:

În baza art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin.1 lit. a C.proc.pen achită pe inculpata Toncescu Angela sub aspectul săvârșirii infracțiunii de cumpărare de influență în formă continuată, prev. de art. 292 alin. 1 C.pen. cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000, cu aplic. art. 35 C.pen (3 acte materiale).

Constată că inculpata a fost reținută pe o durată de 24 de ore, în perioada 26 septembrie 2016 - 27 septembrie 2016.

În baza art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen achită pe inculpatul Tatu Ion - Sorin sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.pen. cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Constată că inculpatul a fost reținut pe o durată de 24 de ore, în perioada 26 septembrie 2016 - 27 septembrie 2016.

În baza art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. a C.proc.pen. achită pe inculpatul Hosu Dan sub aspectul săvârșirii infracțiunii de trafic de influență, prev. de art. 291 alin. 1 C.pen. cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

În baza art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen achită pe inculpatul Hosu Dan sub aspectul săvârșirii infracțiunii de dare de mită, prev. de art. 290 alin. 1 C.pen. cu referire la art. 6 din Legea nr. 78/2000.

Constată că inculpatul a fost reținut pe o durată de 24 de ore, în perioada 26 septembrie 2016 - 27 septembrie 2016.

În baza art. 396 alin. 5 rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen. achită pe inculpatul Cataramă Cătălin Marian sub aspectul săvârșirii infracțiunii de luare de mită, prev. de art. 289 alin. 1 C.pen. în referire la art. 7 lit. c din Legea nr. 78/2000.

Constată că, la data de 24.03.2023, a intervenit divergența cu privire la soluționarea apelurilor privind condamnarea inculpatului Hosu Dan pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 360 alin. 1, 2 și 3 C.pen. și prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, precum și condamnarea inculpatului Cataramă Cătălin Marian pentru săvârșirea infracțiunilor prev. de art. 360 alin. 1, 2 și 3 C.pen. și prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000.

PRESEDINTE,
Jderu Claudia

JUDECĂTOR,
Adomniței Sabina

În opinie majoritară,

În baza art. 396 alin. 5 C.proc.pen. raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen., achită pe inculpatul Hosu Dan pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la acces ilegal la un sistem informatic prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 360 alin. 1, 2 C.pen. și de instigare la infracțiunea de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unei persoane neautorizate la asemenea informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, faptele nefiind prevăzute de legea penală.

În baza art. 396 alin. 5 C.proc.pen. raportat la art. 16 alin. 1 lit. b teza I C.proc.pen., achită pe inculpatul Cataramă Cătălin Marian pentru săvârșirea infracțiunilor de acces ilegal la un sistem informatic prev. de art. 360 alin. 1, 2 C.pen. și de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unei persoane neautorizate la asemenea informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000, faptele nefiind prevăzute de legea penală.

În baza art.275 alin.3 C.proc.pen. cheltuielile judiciare avansate de stat cu ocazia soluționării cauzei în primă instanță și în apel în privința tuturor părților rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea la dispoziție procurorului și părților, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 26.05.2023.

JUDECĂTOR,
Adomniței Sabina

JUDECĂTOR,
Liana Nicoleta Arsenie

În opinie separată,

În baza art. 396 alin. 6 rap. la art. 16 alin. 1 lit. f C.proc.pen. încetează procesul penal față de inculpatul Hosu Dan pentru săvârșirea infracțiunilor de instigare la acces ilegal la un sistem informatic prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 360 alin. 1, 2 C.pen. și de instigare la infracțiunea de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unei persoane neautorizate la asemenea informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite prev. de art. 47 C.pen. rap. la art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 ca urmare a decesului acestuia.

În baza art. 396 alin. 6 rap. la art. 16 lit. f C.proc.pen., raportat la art. 349 alin. 1 C.pen., art. 154 alin. 1 lit. d, alin. 2 C.pen., art. 155 C.pen., în forma în vigoare în perioada 25.06.2018-30.05.2022, cu reținerea art. 5 C.pen. încetează procesul penal față de inculpatul Cataramă Cătălin Marian pentru săvârșirea infracțiunilor de acces ilegal la un sistem informatic prev. de art. 360 alin. 1, 2 C.pen. și de folosire în orice mod, direct sau indirect, de informații ce nu sunt destinate publicității ori permiterea accesului unei persoane neautorizate la asemenea informații, în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 ca urmare a intervenirii prescripției răspunderii penale.

Mentține dispoziția sentinței penale apelate de obligare a inculpatului apelant Hosu Dan la plata cheltuielilor judiciare avansate de stat.

În baza art.275 alin.3 C.proc.pen. cheltuielile judiciare avansate de stat cu ocazia soluționării cauzei în primă instanță în privința inculpatului Cataramă Cătălin Marian și în apel în privința tuturor părților rămân în sarcina statului.

Definitivă.

Pronunțată prin punerea la dispoziție procurorului și părților, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 26.05.2023.

PREȘEDINTE,
Jderu Claudia

GREFIER,
Vâlsan Elena

Red. C.J., S.A.

Tehnored. V.C.

Red. Luminița Târțau – Tribunalul București – Secția I Penală

WWW.LUMEAJUSTITIEI.RO